

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 570/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, tiettyjen EHTY-terästuotteiden viennistä Puolasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen)** 1
- Komission asetus (EY) N:o 571/2002, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 2
- Komission asetus (EY) N:o 572/2002, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002, tiettyjä alppi- ja vuoristorotuihin kuuluvia muita kuin teuraseläimiksi tarkoitettuja sonneja, lemmiä ja hiehoja koskevien tuontioikeuksien uudelleenjakamisesta asetuksen (EY) N:o 1081/1999 mukaisesti 4
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 573/2002, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002, väliaikaisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa** 5
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 574/2002, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002, poikkeuksellisista markkinatukitoimenpiteistä sianliha-alalla Espanjassa annetun asetuksen (EY) N:o 416/2002 muuttamisesta** 26
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 575/2002, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2002, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa** 28
- Komission asetus (EY) N:o 576/2002, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002, sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta maaliskuulle 2002 45
- Komission asetus (EY) N:o 577/2002, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta 47

Tuomioistuin	
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin	
★ Käytännön ohjeet asianosaisille	48
<hr/>	
II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
Neuvosto	
2002/254/EY:	
★ EU—Puola-assosiaationeuvoston päätös N:o 2/2002, tehty 7 päivänä maaliskuuta 2002, assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 2/1999 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkamisesta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2002	52
Komissio	
2002/255/EY:	
★ Komission päätös, tehty 25 päivänä maaliskuuta 2002, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi televisioille ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1142)	53
2002/256/EY:	
★ Komission päätös, tehty 25 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyjen ajokorttiluokkien välisistä vastaavuuksista tehdyn päätöksen 2000/275/EY oikaisemisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1175)	57

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 570/2002,****annettu 18 päivänä helmikuuta 2002,****tiettyjen EHTY-terästuotteiden viennistä Puolasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan assosiaatiosta tehty Eurooppasopimus ⁽¹⁾ tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1994.
- (2) Osapuolet ovat assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 2/2002 ⁽²⁾ päättäneet jatkaa assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 2/1999 ⁽³⁾ käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisen ajan.
- (3) Näin ollen on tarpeen jatkaa tiettyjen EHTY-terästuotteiden vientiä Puolan tasavallasta Euroopan yhteisöön koskevan kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän käyttöön ottamisesta 1 päivän huhtikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi 30 päivänä maaliskuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1093/1999 ⁽⁴⁾ käyttöön otettujen yhteisön soveltamissääntöjen soveltamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1093/1999 soveltamista jatketaan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisen ajan Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan assosiaationeuvoston päätöksen N:o 2/2002 säännösten mukaisesti.

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1093/1999 tämän vuoksi seuraavasti:

Asetuksen nimessä, johdanto-osassa sekä 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa olevat viittaukset 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseen ajanjaksoon korvataan viittauksilla 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 väliseen ajanjaksoon.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS

⁽¹⁾ EYVL L 348, 31.12.1993, s. 2.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 52.

⁽³⁾ EYVL L 133, 28.5.1999, s. 44.

⁽⁴⁾ EYVL L 133, 28.5.1999, s. 6, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 335/2001 (EYVL L 49, 20.2.2001, s. 1).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 571/2002,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 3 päivänä huhtikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	196,5
	204	123,3
	212	133,5
	220	149,1
	624	230,6
	999	166,6
0707 00 05	052	136,4
	628	178,7
	999	157,6
0709 90 70	052	122,5
	204	32,0
	999	77,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	68,8
	204	50,9
	212	46,9
	220	43,3
	624	67,2
	999	55,4
0805 50 10	052	45,3
	999	45,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	109,2
	060	39,1
	204	97,4
	388	90,9
	400	136,4
	404	107,3
	508	83,6
	512	88,8
	528	81,7
	720	125,0
	804	113,9
	999	97,6
	0808 20 50	388
400		78,8
512		75,8
528		77,1
999		81,3

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 572/2002,**annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002,****tietyjä alppi- ja vuoristorotuihin kuuluvia muita kuin teuraseläimiksi tarkoitettuja sonneja, lehmiiä ja hiehoja koskevien tuontioikeuksien uudelleenjakamisesta asetuksen (EY) N:o 1081/1999 mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyihin alppi- ja vuoristorotuihin kuuluvien muiden kuin teuraseläimiksi tarkoitettujen sonnien, lehmien ja hiehojen tuontia koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista, asetuksen (EY) N:o 1012/98 kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1143/98⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1096/2001⁽²⁾, muuttamisesta 26 päivänä toukokuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1081/1999 ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen (EY) N:o 1081/1999 1 artiklassa säädetään tiettyihin alppi- ja vuoristorotuihin kuuluvia muita kuin teuraseläimiksi tarkoitettuja sonneja, lehmiiä ja hiehoja koskevan kahden, kukin suuruudeltaan 5 000 eläintä olevan, tariffikiintiön avaamisesta 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2002 väli-

seksi ajaksi. Mainitun asetuksen 9 artiklassa säädetään, että ne määrät, joiden osalta ei ole jätetty tuontitodistushakemusta 15 päivään maaliskuuta 2002 mennessä, jaetaan uudelleen molempien kiintiöiden osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1081/1999 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät ovat:

- 724 eläintä järjestysnumeron 09.0001 osalta,
- 589 eläintä järjestysnumeron 09.0003 osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 131, 27.5.1999, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 150, 6.6.2001, s. 33.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 573/2002,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002,
väliaikaisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä loka-kuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

voitaisiin kumota. Huomautukset, joita Intian viranomaiset esittivät valitukseen sisältyneiden tuonnin tukemista ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta huomattavaa vahinkoa koskevien väitteiden johdosta, otettiin kuitenkin asianmukaisesti huomioon.

(5) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja kauppiaille, joita asian tiedettiin koskevan, viejämäan edustajille sekä sulfaniilihapon käyttäjille, toimittajille ja yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuuliksi aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

A MENETTELY

(1) Komissio ilmoitti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 6 päivänä heinäkuuta 2001 julkaistulla ilmoituksella⁽²⁾, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon yhteisöön suuntautuvassa tuonnissa.

(2) Menettely aloitettiin, koska Sorochimie Chimie Fine, jonka tuotanto muodostaa pääosan eli tässä tapauksessa yli 65 prosenttia yhteisön sulfaniilihapon tuotannosta, teki toukokuussa 2001 asiaa koskevan valituksen. Valituksessa esitetty näyttö kyseisen tuotteen tukemisesta ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi menettelyn aloittamiseen.

(3) Samana päivänä ilmoitettiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella⁽³⁾ myös Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevaa samaa tuotetta koskevan rinnakkaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta.

(4) Ennen menettelyn aloittamista komissio ilmoitti asetuksen (EY) N:o 2026/97, jäljempänä 'perusasetus', 10 artiklan 9 kohdan mukaisesti Intian viranomaisille saaneensa asianmukaisesti todisteilla vahvistetun valituksen, jossa väitetään, että Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuettu tuonti aiheuttaa merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Kyseisiä viranomaisia kehoitettiin aloittamaan neuvottelut valituksen sisällön selvittämiseksi ja molemminpuolisesti tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Neuvottelut kyseisten viranomaisten kanssa käytiin komission päätoimipaikassa Brysselissä, eivätkä Intian viranomaiset esittäneet niissä sellaista vakuuttavaa näyttöä, jolla valituksessa esitetyt väitteet

(6) Intian viranomaiset, vientiä harjoittavat tuottajat sekä yhteisön tuottajat, käyttäjät, tuojat ja kauppiat esittivät kantansa kirjallisesti. Kaikille osapuolille, jotka olivat sitä edellä mainitun määräajan kuluessa pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä, annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

(7) Koska Intiassa oli valituksessa esitettyjen tietojen perusteella ilmeisen monia tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia, menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaan tukia koskevaa tutkimusta varten aiottiin soveltaa otantamenetelmää.

(8) Kuitenkin vain muutamat vientiä harjoittavat tuottajat ilmoittautuivat ja toimittivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa pyydyt tiedot. Näin ollen otantamenetelmän käyttöä ei katsottu tarpeelliseksi.

(9) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille yrityksille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastaukset saatiin kahdelta yhteisön tuottajalta, Intian viranomaisilta sekä yhdeltä vientiä harjoittavalta intialaiselta tuottajalta ja siihen etuyhteydessä olevalta tuojalta yhteisössä. Lisäksi komissio sai vastauksen seitsemältä käyttäjältä, yhdeltä toimittajalta ja yhdeltä jakelijalta, joilta saadut tiedot olivat riittävän yksityiskohtaisia ja edustavia käytettäväksi yhteisön edun määrittämiseen. Useat yritykset tyytyivät esittämään huomautuksia sen sijaan, että olisivat täyttäneet komission lähettämän kyselylomakkeen. Nämä huomautukset on otettu huomioon soveltuvin osin.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 190, 6.7.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL C 190, 6.7.2001, s. 2.

(10) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tuen, vahingon ja yhteisön edun määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin Intian viranomaisten ja seuraavien yritysten tiloihin:

a) yhteisön tuottajat

- Sorochimie Chimie Fine, Givet, Ranska
- Quimigal SA, Estarreja, Portugali

b) vientiä harjoittava tuottaja Intiassa

- Kokan Synthetics and Chemical Private Ltd, Dapoli, Ratnagiri, Maharashtra

c) käyttäjät

- Bayer AG, Leverkusén, Saksa

(11) Tukia ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon määrittämisessä tarvittava kehityssuuntien tarkastelu kattoi ajanjakson tammikuusta 1997 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAI- TAINEN TUOTE

1 Tarkasteltavana oleva tuote

(12) Tarkasteltavana oleva tuote on sulfaniilihappo. Periaatteessa sulfaniilihappoa on olemassa kahta laatua, jotka määritetään niiden puhtausasteen mukaan: tekninen laatu ja puhdistettu laatu. Puhdistettua laatua pidetään joskus kaupan sulfaniilihapon suolana. Teknisellä ja puhdistetulla hapolla on samat kemialliset perusominaisuudet sikäli, että niiden kemiallinen kaava ($C_6H_7NO_3S$) ja molekyyli rakenne ovat samat, mutta puhtausasteeltaan ne eroavat hieman toisistaan (tekninen laatu on puhtausasteeltaan eli happopitoisuudeltaan vähintään 96-prosenttista ja puhdistettu laatu vähintään 99-prosenttista; tärkeimpiä epäpuhtauksia ovat aniliinin ja emäkseen liukenemattomien aineiden jäämät, joiden puhtausaste vaihtelee 2 prosentista alle 0,1 prosenttiin). Sulfaniilihapon teknistä ja puhdistettua laatua on saatavilla kuivina vapaasti virtaavina jauheina. Puhdistetun sulfaniilihapon suolaa myydään asiakkaan toivomusten mukaan joko jauheena tai liuoksena. Sulfaniilihappoa käytetään raaka-aineena optisten kirkasteiden, betonin lisäaineiden, elintarvikeväriä ja erityisväriaineiden tuotannossa. Vaikka sulfaniilihapolla on eri käyttötarkoituksia, käyttäjät pitävät kaikkia sen laatuja ja muotoja toisensa kohtuudella korvaavina, useimmissa sovelluksissa niitä käytetään vaihdellen, ja niitä olisi näin ollen pidettävä tässä menettelyssä yhtenä tuotteena.

2 Samankaltainen tuote

(13) Todettiin, että Intian kotimarkkinoilla myytävällä tuotteella ja Intiasta yhteisöön vietävällä tuotteella sekä yhteisön tuottajien yhteisössä valmistamalla ja myymällä tuotteella on periaatteessa samat kemialliset ominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset, joten niitä on tarkas-

teltava perusasetuksen 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuina samankaltaisina tuotteina.

C TUET

1 Johdanto

(14) Komissio tutki valitukseen sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavaa neljää järjestelmää, joissa esitettyjen väitteiden mukaan oli myönnetty vientitukea:

- i) vientiteollisuuden vapaa-alueet (Export Processing Zones, EPZ) / vientiin suuntautuneet yksiköt (Export Oriented Units, EOU),
- ii) tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS),
- iii) tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS),
- iv) tuloverosta vapauttamisen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme).

(15) Lisäksi tarkastuskäynnin aikana havaittiin kaksi muuta järjestelmää, joita koskevia väitteitä ei alun perin sisällytynyt valitukseen ja joissa yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle oli nähtävästi myönnetty vastatoimeen oikeuttavia etuja. Kyseessä ovat seuraavat järjestelmät:

- v) Advance Licence / Advance Release Orders Scheme -järjestelmä ja
- vi) Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra).

Näiden havaintojen perusteella Intian viranomaisille tarjottiin neuvotteluja, jotka käytiin 22 päivänä tammikuuta 2002. Neuvottelujen tuloksena komissio otti viimeksi mainitut kaksi järjestelmää mukaan tukia koskevaan tutkimukseen.

(16) Johdanto-osan 14 kappaleessa mainitut järjestelmät i—iii ja 15 kappaleessa mainittu järjestelmä v perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Development and Regulation Act) nro 22/1999. Tällä ulkomaankauppalailla (5 §) Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa, jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään vuosittain. Yksi vienti- ja tuontipolitiikkaa koskeva asiakirja eli 1 päivän huhtikuuta 1997 ja 31 päivän maaliskuuta 2002 välisen ajanjakson kattava viisivuotissuunnitelma liittyy asianomaiseen tutkimusajanjaksoon. Lisäksi Intian viranomaiset ovat määritelleet Intian ulkomaankauppaa koskevat menettelyt tuonti- ja vientimenettelyjen käsikirjassa (osa 1), joka kattaa 1 päivän huhtikuuta 1997 ja 31 päivän maaliskuuta 2002 välisen ajanjakson.

Johdanto-osan 14 kappaleessa mainittu tuloverosta vapauttamisen järjestelmä (iv) perustuu vuoden 1961 tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain annettavalla varainhoitolailla (Finance Act). Johdanto-osan 15 kappaleessa mainittu järjestelmä vi perustuu Maharashtran osavaltion ensimmäisen kerran vuonna 1964 käyttöön ottamaan kannustinpakettiin, joka koskee osavaltion kehittyville alueille perustettavia uusia yksiköitä tai siellä sijaitsevien yksiköiden laajentamista.

- (17) On syytä huomauttaa, että vähintään kaksi yritystä sekä tuottaa että vie tarkasteltavana olevaa tuotetta. Näistä kahdesta yrityksestä ainoastaan toinen, Kokan Synthetics & Chemicals Pvt. Ltd, toimi tässä menettelyssä yhteistyössä komission kanssa. Kyseinen yritys edustaa kuitenkin yli 80:tä prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen Intiasta peräisin olevasta tuonnista.

2 Vientiteollisuuden vapaa-alueiden (Export Processing Zones, EPZ) / vientiin suuntautuneiden yksiköiden (Export Oriented Units, EOU) järjestelmä

a) Oikeusperusta

- (18) Vuonna 1965 käyttöön otettu EPZ/EOU-järjestelmä on vienti- ja tuontipolitiikan väline, johon sisältyy vientikannustimia. Tutkimusajanjakson aikana järjestelmää säänneltiin tullin tiedonannoilla nro 53/97, 133/94 ja 126/94. Järjestelmää selostetaan yksityiskohtaisesti vienti- ja tuontipolitiikkaa vuosina 1997–2002 koskevan asiakirjan luvussa 9 sekä asianomaisessa menettelykäsikirjassa.

b) Tukikelpoisuus

- (19) Periaatteessa yritys voidaan perustaa EPZ/EOU-järjestelmän mukaisesti, mikäli se sitoutuu viemään tavaratuotantonsa ja palvelunsa kokonaisuudessaan. Kun yritykselle on myönnetty kyseinen asema, se voi saada tiettyjä etuja. Intiassa on seitsemän vientiteollisuuden vapaa-alueeksi määriteltyä aluetta. Vientiin suuntautuneet yksiköt voivat sijaita missä tahansa Intiassa. Ne toimivat tullivalvonnassa olevina yksikköinä tulliviranomaisten valvonnassa tullilain 65 §:n mukaisesti. Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kahdelle sen kolmesta tuotantoyksiköstä on myönnetty vientiin suuntautuneen yksikön asema. Vaikka EOU/EPZ-järjestelmän alaisuudessa toimivien yritysten yleensä edellytetään vievän koko tuotantonsa, Intian viranomaiset sallivat näiden yksiköiden myydä osan tuotannostaan kotimarkkinoilla tietyin edellytyksin.

c) Käytännön toteutus

- (20) Vientiin suuntautuneen yksikön asemaa hakevien tai vientiteollisuuden vapaa-alueella sijaitsevien yritysten on jätettävä hakemus toimivaltaisille viranomaisille. Hakemuksessa on oltava yksityiskohtaiset tiedot viiden seuraavan vuoden osalta muun muassa suunnitelluista

tuotantomääristä, arvioidusta viennin arvosta, tuontitarpeista ja kotimaisia tuotantopanoksia koskevista tarpeista. Jos viranomaiset hyväksyvät yrityksen hakuksen, yritykselle toimitettavaan hyväksymisilmoitukseen liitetään asiaa koskevat ehdot. Vientiteollisuuden vapaa-alueilla sijaitsevat yritykset ja vientiin suuntautuneet yksiköt voivat tuottaa mitä tahansa tuotetta. Vientiteollisuuden vapaa-alueella olevan yrityksen ja vientiin suuntautuneen yksikön asemaa koskeva sopimus on voimassa viisi vuotta. Sopimus voidaan uusia useammaksi viisivuotiskaudeksi.

- (21) Vientiteollisuuden vapaa-alueella sijaitsevat yritykset ja vientiin suuntautuneet yksiköt saavat seuraavat edut:

- i) vapautus valmistukseen, tuotantoon, jalostukseen tai niiden yhteydessä käytettävien kaikenlaisten tavaroiden, myös tuotantohyödykkeiden, raaka-aineiden ja kulutustavaroiden, tuontitulleista edellyttäen, että tavaroita ei mainita kiellettyjen tuontitavaroiden luettelossa;
- ii) vapautus kotimaisista lähteistä hankittujen tavaroiden valmisteverosta;
- iii) vapautus viennistä saadusta myyntivoitosta yleensä kannettavasta tuloverosta tuloverolain 10A tai 10B §:n nojalla vuoteen 2010 asti;
- iv) paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen;
- v) ulkomaisen osakepääoman 100 prosentin osuus;
- vi) mahdollisuus myydä osa tuotannosta kotimarkkinoilla.

- (22) Vientiin suuntautuneiden yksiköiden tai vientiteollisuuden vapaa-alueella sijaitsevien yritysten olisi pidettävä määrätynmuotoista kirjaa kaikesta tarkasteltavana olevasta tuonnista, kaikkien tuotujen aineiden kulutuksesta ja käytöstä sekä kaikesta toteutuneesta viennistä. Nämä tiedot on pyydettyä annettava määräajoin kehitystyöstä vastaavalle viranomaiselle (Development Commissioner).

- (23) Niillä on oltava myös valuuttamääräiset vähimmäisnettotulot, jotka määritetään prosentteina viennin määrästä ja vientituloksesta vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevien määräysten mukaisesti. Vientiin suuntautuneen yksikön / vientiteollisuuden vapaa-alueella sijaitsevan yrityksen kaikkien toimintojen on tapahduttava tullivalvonnassa olevissa tiloissa.

d) EPZ/EOU-järjestelmää koskevat päätelmät

- (24) Tässä menettelyssä EPZ/EOU-järjestelmää käytettiin raaka-aineiden tuontiin ja tavaroiden hankkimiseen kotimarkkinoilta. Komissio totesi, että vientiä harjoittava tuottaja käytti ainoastaan helpotuksia, jotka liittyivät vapautukseen raaka-aineista kannettavista tullista, vapautukseen kotimaisista lähteistä hankittujen tavaroiden

valmisteverosta sekä paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttamiseen. Tämän vuoksi komissio tarkasteli tasoitustullin käyttöönoton mahdollisuutta yksinomaan näiden helpotusten osalta. Tältä osin vapautuksessa raaka-aineista kannettavista tulleista ja maksetun valtion liikevaihtoveron palauttamisessa on kyse tukien myöntämisestä, koska mainitut helpotukset ovat Intian viranomaisten myöntämää taloudellista tukea siinä mielessä, että valtiolle muutoin syntyviä tuloja jää kantamatta ja järjestelmän käyttäjälle koituu niistä etua. Valmisteverosta vapauttamisesta todettiin, että muun kuin vientiin suuntautuneen yksikön tekemistä hankinnoista maksamat tullit hyvitetään tullinpalautuksina (CENVAT/MODVAT) ja käytetään kotimarkkinamyynnistä kannettavan valmisteveron maksamiseen. Vapauttamalla vientiin suuntautuneen yksikön sen tekemistä hankinnoista kannettavasta valmisteverosta valtio ei menetä lisätuloja eikä vientiin suuntautuneelle yksikölle koidu lisätua.

- (25) Tämä tuki on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska sitä ei voi saada sitoutumatta tavaroiden vientiin, ja sen vuoksi sitä pidetään erityisenä ja näin ollen tasoitustullin käyttöönottoon oikeuttavana tukena.

e) Tuen määrän laskeminen

Vapautus raaka-aineiden tuontitulleista

- (26) Tuotujen aineiden laji ja määrät tarkastettiin tarkastuskäynnin aikana. Yritys pystyi osoittamaan kaikkien tutkimusajanjaksolla tuotujen ja tuontitulleista vapautettujen raaka-aineiden osalta, että ne käytettiin vietyjen tavaroiden tuotannossa. Lisäksi yritys osoitti, ettei se ollut tuonut tuotantopanoksia vietyjen tuotteiden tuotannossa tosiasiallisesti käytettyjä määriä enempää.
- (27) Edellä sanotun perusteella pääteltiin, että vapautus raaka-aineiden tuontitulleista myönnettiin asianomaiselle yritykselle perusasetuksen liitteiden I—III säännösten mukaisesti, koska kaikki tullittomasti tuodut raaka-aineet sisällyttiin vietyyn tuotteeseen eikä peruutettujen tullien määrä ylittänyt tuontitullien määrää.

Paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen

- (28) Saatua etua laskettiin tutkimusajanjakson aikana tehdyistä hankinnoista palautettavan valtion liikevaihtoveron määrän perusteella. Tuen määrä on jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille. Yritys sai 1,4 prosentin edun.

3 Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

a) Oikeusperusta

- (29) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1997 tullin tiedonannolla nro 34/97. Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus löytyy vienti- ja tuontipoliittikkaa koskevan asiakirjan kohdista 7.14—7.17 sekä menettelykäsikirjan kohdista 7.32—7.53. Tuontitullien hyvitysjärjestelmä on 31 päivänä maaliskuuta 1997 lakkautetun Passbook-järjestelmän (PBS) seuraaja. Tuontitullien hyvitysjärjestelmiä on kahdenlaisia:

- vientiä edeltävä tuontitullien hyvitysjärjestelmä, ja
- viennin jälkeinen tuontitullien hyvitysjärjestelmä.

Vientiä edeltävä tuontitullien hyvitysjärjestelmä

- (30) Intian viranomaiset vahvistavat, että vientiä edeltävä tuontitullien hyvitysjärjestelmä lakkautettiin 1 päivänä huhtikuuta 2000, joten järjestelmää ei sovellettu tutkimusajanjaksolla. Todettiin, ettei yritys saanut mitään etua vientiä edeltävän tuontitullien hyvitysjärjestelmän puitteissa. Näin ollen ei ole tarpeen selvittää, oikeuttiko kyseinen järjestelmä tasoitustullin käyttöönottoon vai ei.

Viennin jälkeinen tuontitullien hyvitysjärjestelmä

b) Tukikelpoisuus

- (31) Viennin jälkeistä tuontitullien hyvitysjärjestelmää voivat käyttää vientiä harjoittavat valmistajat (eli jokainen intialainen valmistaja, joka harjoittaa vientiä) tai kauppiasviejät (eli kauppiaat).

c) Viennin jälkeisen tuontitullien hyvitysjärjestelmän toteutus käytännössä

- (32) Kyseisessä järjestelmässä tukikelpoiset viejät voivat pyytää hyvityksiä, jotka lasketaan tietynä prosenttimääränä vietyjen lopputuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPB-prosenttimäärät useimmille tuotteille — myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle — tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output norms, SION) perusteella. Lisenssi, josta ilmenee hyvityksen määrä, myönnetään ilman eri toimenpiteitä.

- (33) Viennin jälkeinen tuontitullien hyvitysjärjestelmä mahdollistaa kyseisten hyvitysten käytön kaikkien muiden (esimerkiksi raaka-aineiden tai tuotantohyödykkeiden) kuin tuontirajoitusten tai -kiellon alaisten tavaroiden myöhemmin tapahtuvaan tuontiin. Näin tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin.

(34) DEPB-lisenssit ovat vapaasti siirrettävissä, minkä johdosta ne usein myydään. DEPB-lisenssi on voimassa 12 kuukauden ajan sen antopäivästä. Yrityksen on maksettava toimivaltaiselle viranomaiselle maksu, joka on suuruudeltaan 0,5 prosenttia saadun DEPB-hyvityksen määrästä.

d) *Viennin jälkeistä tuontitullien hyvitysjärjestelmää koskevat päätelmät*

(35) Tämä järjestelmä on selvästi sidoksissa vientitulokseen. Kun yritys vie tavaroita, sille myönnetään hyvitys, jonka se voi käyttää minkä tahansa tavaroiden (raaka-aineiden tai tuotantohyödykkeiden) myöhemmästä tuonnista aiheutuvien tullien kuittaamiseen tai jonka se voi myydä.

(36) Hyvitys lasketaan automaattisesti SION-arvojen perusteella riippumatta siitä, tuotiinko tuotantopanokset, maksettiinko niistä tullit tai käytettiin ne tosiasiallisesti ja missä määrin vientituotantoon. Yritykset voivatkin hakea lisenssiä riippumatta siitä, harjoittavatko ne tuontia tai hankkivatko ne tuotuja tavaroita muista lähteistä.

(37) Viennin jälkeinen tuontitullien hyvitysjärjestelmä ei ole perusasetuksessa sallittu tullinperuutus- tai tullinpalautusjärjestelmä, koska viejää ei siinä veloiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotannossa eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Näin ollen näyttäisi siltä, että kyseessä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tulleista karttuneen määrän ylittävä peruutus. Tosiasiassa tullinperuutus ei rajoitu vientituotteen tuotannossa käytetyistä tavaroista maksettaviin tuontitulleihin.

(38) Nyt tarkasteltavana olevassa tapauksessa asianomainen yritys ei käyttänyt lisenssejään tavaroiden tuomiseen tullitta vaan sai etua myymällä lisenssinä.

(39) Edellä sanotun perusteella järjestelmässä on kyse tuesta, sillä kantamattomien tuontitullien muodossa ilmenevästä Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta koituu etua DEPB-lisenssin haltijalle, joka voi tuoda tavaroita tullitta käyttämällä viennistä saatuja hyvityksiä. Se on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva tuki, ja sen vuoksi se katsotaan 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi erityiseksi tueksi.

e) *Tuen määrän laskeminen viennin jälkeisessä tuontitullien hyvitysjärjestelmässä*

(40) Yrityksen saama etu laskettiin lisenssissä myönnetyn hyvityksen määrän perusteella lisenssin myyntihinnasta riippumatta, koska lisenssin myynti on puhtaasti kaupallinen päätös, joka ei vaikuta järjestelmän puitteissa saadun edun määrään. Tuen määrä on jaettu tutkimus-

ajanjakson kokonaisviennille. Yritys sai 1,7 prosentin tuen. Etua laskettaessa siitä vähennettiin maksut, jotka oli suoritettava tuen saamiseksi.

4 Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

a) *Oikeusperusta*

(41) EPCGS-järjestelmän käyttöönotosta ilmoitettiin 1 päivänä huhtikuuta 1992. Tutkimusajanjakson aikana järjestelmää säänneltiin tullin tiedonannoilla nro 28/1997, 29/1997 ja 49/2000. Järjestelmää selostetaan yksityiskohtaisesti vienti- ja tuontipolitiikkaa vuosina 1997—2002 koskevan asiakirjan luvussa 6 sekä asianomaisessa menettelykäsikirjassa.

b) *Tukikelpoisuus*

(42) EPCGS-järjestelmää voivat käyttää vientiä harjoittavat valmistajat (eli jokainen intialainen valmistaja, joka harjoittaa vientiä) ja kauppiasviejät (eli kauppiaat). Myös kauppiasviejiin etuyhteydessä olevat valmistajat ovat voineet käyttää järjestelmää 1 päivästä huhtikuuta 1997 alkaen.

c) *Päätelmät*

(43) Todettiin, että yhteistyössä toiminut tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittava tuottaja ei saanut etua tämän järjestelmän puitteissa. Tästä syystä kyseistä järjestelmää ei tarkasteltu lähemmin tässä tutkimuksessa.

5 Tuloverosta vapauttamisen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)

a) *Oikeusperusta*

(44) Tuloverosta vapauttamisen järjestelmän oikeusperusta on vuoden 1961 tuloverolaki. Kyseisellä säädöksellä, jota muutetaan vuosittain varainhoitolaililla, säädetään veronkannon perusteista sekä haettavissa olevista erinäisistä vapautuksista ja vähennyksistä. Yritykset voivat muun muassa hakea kyseisen säädöksen 10A, 10B ja 80HHC §:ssä tarkoitettuja vapautuksia, jotka koskevat viennistä saadun myyntivoiton vapautusta tuloverosta.

b) *Tukikelpoisuus*

(45) Säädöksen 10A §:ssä tarkoitettua vapautusta voivat hakea vapaakauppa-alueilla sijaitsevat yritykset, 10B §:ssä tarkoitettua vapautusta vientiin suuntautuneet yksiköt ja 80HHC §:n mukaista vapautusta mikä tahansa yritys, joka vie tavaroita.

c) Käytännön toteutus

- (46) Saadakseen edellä mainitut verovähennykset/-vapautukset yrityksen on tehtävä asiaa koskeva hakemus antaessaan veroilmoituksensa veroviranomaisille verovuoden lopussa. Verovuosi kestää 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään maaliskuuta. Veroilmoitus on annettava viranomaisille seuraavan marraskuun 30 päivään mennessä. Viranomaisten lopullinen veronmääritys voi viedä kolmekin vuotta veroilmoituksen antamisesta. Yritys voi hakea ainoastaan yhtä edellä mainituissa kolmessa pykälässä säädetystä vähennyksistä.
- (47) Lain 10A, 10B ja 80HHC §:n mukaan yritykset voivat hakea vapautusta viennistä saatujen myyntivoittojen verotuksesta.

d) Tuloverosta vapauttamisen järjestelmää koskeva päätelmä

- (48) Vientitukia koskevan esimerkkiluettelon (perusasetuksen liite I) e kohdan mukaan viennin yhteydessä maksettavista välittömistä veroista kokonaan tai osittain vapauttaminen katsotaan vientituoksi. Tuloverosta vapauttamisen järjestelmässä Intian viranomaiset antavat yritykselle taloudellista tukea jättämällä kantamatta välittömien verojen muodossa olevan valtiontulon, jotka olisi maksettava, mikäli yritys ei olisi hakenut vapautusta tuloverosta. Kyseisestä taloudellisesta tuesta koituu etua sen saajalle, joka voi maksaa vähemmän tuloveroa.
- (49) Tuki on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska sillä vapautetaan ainoastaan viennistä saadut myyntitulot verosta, ja sen vuoksi se katsotaan erityiseksi tueksi.

e) Tuen määrän laskeminen

- (50) Lain 10A, 10B ja 80HHC §:n mukaista etua koskevat hakemukset tehdään verovuoden päättyessä jätettävän veroilmoituksen yhteydessä. Koska verovuosi kestää Intiassa 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään maaliskuuta, katsottiin aiheelliseksi laskea kyseisen järjestelmän mukainen etu verovuoden 2000—2001 (1 päivästä huhtikuuta 2000 31 päivään maaliskuuta 2001) perusteella, mikä kattaa yhdeksän kuukautta tutkimusajanjaksoista. Viejän saama etu on sen vuoksi laskettu tavanomaisesti kannettavan veromäärän ja vapautuksen jälkeen kannetun veromäärän välisen erotuksen perusteella. Kyseisenä verovuonna sovellettiin 39,55 prosentin yhtiöveroa. Tuen määrä on jaettu verovuoden 2000—2001 kokonaisviennille.
- (51) Verovuonna 2000—2001 yritys sai tämän järjestelmän puitteissa 80HHC §:n mukaista etua, jonka määrä oli 0,3 prosenttia.

6 Advance Licence / Advance Release Orders Scheme -järjestelmä

a) Oikeusperusta

- (52) Järjestelmä perustuu 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Development and Regulation Act) nro 22/1999. Järjestelmä on kuvattu vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohdissa 7.2—7.17 sekä menettelykäsikirjan kohdissa 7.2—7.32 ja 7.54.

b) Tukikelpoisuus

- (53) Ennakkolisenssejä (advance licence) annetaan viejille (vientiiä harjoittaville valmistajille tai kauppiasviejille), jotta nämä voisivat tuoda vientitavaroiden tuotannossa käyttämiään tuotantopanoksia tullitta.

c) Käytännön toteutus

- (54) Tässä järjestelmässä sallittu tuonnin määrä määritetään prosenttiosuutena vietyjen lopputuotteiden määrästä. Ennakkolisensseissä sallittu tuonti ilmaistaan joko tuontiyksikköjen määränä tai arvona. Kummassakin tapauksessa sallittujen tullittomien hankintojen määrät vahvistetaan valtaosalle tuotteista — myös tässä tutkimuksessa tarkasteltavana olevalle tuotteelle — SION-arvojen perusteella. Ennakkolisensseissä eriteltyt tuotantopanokset ovat asianomaisen viedyn lopputuotteen tuotannossa käytettyjä panoksia.
- (55) Ennakkolisenssin haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimaisista lähteistä, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen niin sanottuja Advance Release Orders -asiakirjoja (ARO). Tällöin ennakkolisenssit katsotaan ARO:iksi, ja ne annetaan toimittajalle niissä eritelyjen tuotantopanosten toimittamisen yhteydessä. ARO:t oikeuttavat toimittajan tiettyihin viejälle tavallisesti tarkoitettuihin etuihin, kuten tullien ja lopullisen valmistusveron palautukseen.

d) Järjestelmää koskevat päätelmät

- (56) Kyseinen järjestelmä on selvästi sidoksissa vientitulokseen. Lisenssejä myönnetään ainoastaan vientiyrityksille, jotka voivat käyttää ne tuontitullien kuittaamiseen tai ennakoitavissa olevaan vientiin perustuviin tuotantopanosten hankintoihin.
- (57) Tarkastuksen aikana todettiin, että ARO:ita käytettiin tutkimusajanjaksolla sellaisten tuotantopanosten hankintoihin, joita ei käytetty sulfaniilihapon (tuote, jota varten ARO:t oli myönnetty) tuotannossa vaan myytiin kotimarkkinoilla.

- (58) Lisäksi todettiin, että käytössä ei ollut järjestelyä tai menettelyä sen tarkistamiseksi, käytetäänkö ARO:illa hankittuja tuotantopanoksia viedyn tuotteen tuotannossa, ja jos käytetään, mitä niistä, tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa I kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettun mukaisesti.
- (59) Näiden päätelmien perusteella Advance Licence -järjestelmään sisältyvät ARO:t eivät ole perusasetuksessa sallittu tullinperuutus-/tullinpalautusjärjestelmä, koska viejää ei siinä veloiteta tosiasiallisesti käyttämään ARO:illa hankkimiaan tuotantopanoksia tuotannossa. Koska tuontitullien peruuttamista ei ole rajattu viedyn tuotteen tuotannossa käytetyistä tavaroista maksettaviin tuontitulleihin, ehto, jonka mukaan tullinpalautusta voidaan soveltaa ainoastaan viedyn tuotteen tuotannossa tosiasiallisesti käytettyihin tavaroihin, ei täyty.
- (60) Tässä tapauksessa yhteistyössä toiminut yritys käytti ennakkolisenssejään hyvin vähän tullittomien tuotantopanosten tuontiin. Sen sijaan yritys muutti lisenssit ARO:iksi ja antoi ne paikallisille toimittajille, jotka saivat siten kaupallista hyötyä. ARO:iden kaupalliset hyödyt vastaavat niiden tullien määrää, joiden maksamiselta toimittaja välttyi tämän tullinpalautusjärjestelmän nojalla.
- (61) Järjestelmässä on kyse tuesta, koska kantamattomien tuontitullien muodossa ilmenevästä Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta koituu etua ARO:n haltijalle, joka voi tuoda tavaroita tullitta. Se on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva tuki, minkä vuoksi sitä pidetään perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisena erityisenä tukena.

e) *Tuen määrän laskeminen*

- (62) Tuen määrä laskettiin ARO:iden avulla tutkimusajanjaksoilla hankittuihin tuotantopanoksiin sovellettavien tuontitullien perusteella. Näin saatu määrä jaettiin tutkimusajanjakson kokonaisviennille. Yritys sai 3,2 prosentin tuen.

7 Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra)

a) *Oikeusperusta*

- (63) Kannustaakseen teollisuuden hajaantumista osavaltion vähän kehittyneille alueille Maharashtran osavaltio on vuodesta 1964 myöntänyt kannustimia osavaltion kehittyville alueille perustettaville uusille yksiköille tai siellä jo sijaitsevien yksiköiden laajennuksille; kannustimet ovat

osa järjestelmää, joka tunnetaan nimellä Package Scheme of Incentives. Järjestelmää on muutettu useita kertoja sen käyttöönoton jälkeen. Vuoden 1993 järjestelmä oli käytössä 1 päivästä lokakuuta 1993 31 päivään maaliskuuta 2001 ja viimeisin, vuoden 2001 järjestelmä otettiin käyttöön 31 päivänä maaliskuuta 2001 ja on voimassa 31 päivään maaliskuuta 2006. Peräkkäisten järjestelmien pääsisältönä on (31 päivään maaliskuuta 2001 asti) ollut liikevaihtoverohelpotusten myöntäminen osavaltion kehittyvillä ja kehityksestä jäljessä olevilla alueilla sijaitseville tuotannonaloille.

b) *Tukikelpoisuus*

- (64) Voidakseen hyötyä järjestelmästä yritysten on investoitava vähän kehittyneille alueille joko perustamalla niille uusi tuotantolaitos tai tekemällä laajoja pääomasijoituksia olemassa olevan tuotantolaitoksen laajentamiseksi tai sen toiminnan monipuolistamiseksi. Kyseiset alueet luokitellaan eri ryhmiin niiden taloudellisen kehitystason mukaan (esim. vähän kehittynyt alue, vähemmän kehittynyt alue ja vähiten kehittynyt alue). Tärkein peruste kannustimen määrää vahvistettaessa on alue, jolla yritys sijaitsee tai jolle se aikoo sijoittautua, sekä investointien suuruus.

c) *Järjestelmän laillisuuden määrittäminen*

- (65) Intian viranomaiset väittivät, ettei järjestelmä oikeuta tasoitustullin käyttöönottoon, koska se täyttää perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa olevan edellytyksen ja on siten Maharashtran osavaltion alueella myönnettävä alueellinen tuki.
- (66) Edellä mainitun artiklan mukaan tuen, jota annetaan alkuperämaan ja/tai viejamaan alueella sijaitseville epäsuotuisille alueille, on täytettävä tietyt edellytykset, jotta tuki ei olisi tasoitustoimenpiteiden alaista. Ensinnäkin i) tukia on annettava yleisen alueellisen kehittämisen yhteydessä, ii) asianomaisten alueiden on oltava selvästi määritettyjä yhtenäisiä maantieteellisiä alueita, joilla on tarkasti määriteltävissä oleva taloudellinen ja hallinnollinen omaleimaisuus, ja iii) alueita voidaan pitää epäsuotuisina puolueettomina ja objektiivisin arviointiperustein, jotka on selkeästi määriteltävä laissa tai muussa virallisessa asiakirjassa. Näihin perusteisiin on kuuluttava talouden kehittyneisyyden mittari, joka perustuu vähintään yhteen seuraavista tekijöistä: asukasta kohden laskettu tulo, kotitalouksien asukasta kohden laskettu tulo tai bruttokansantuote (mikään näistä ei saa olla yli 85 prosenttia asianomaisen alueen keskiarvosta) taikka työttömyysaste kolmen vuoden ajalta mitattuna (vähintään 110 prosenttia asianomaisen maan keskiarvosta).

D YHTEISÖN TUOTANNONALA

- (77) Sulfaniilihappoa valmistaa yhteisössä kaksi yritystä: valituksen tehnyt Sorochimie Chimie Fine, jäljempänä 'Sorochimie', ja Quimigal S.A., jäljempänä 'Quimigal'. Olisi huomattava, että Sorochimie valmisti sulfaniilihappoa koko tarkastelujakson ajan. Quimigal sen sijaan aloitti sulfaniilihapon tuotannon ja myynnin vasta vuonna 1999. Tarkastelujakson alussa yhteisössä toimi useita muita sulfaniilihapon tuottajia. Kaikki nämä muut tuottajat kuitenkin lopettivat tuotannon tarkastelujakson aikana joko keskittyäkseen muihin toimintoihinsa tai koska ne alkoivat hankkia tarvitsemansa sulfaniilihapon ulkopuolisilta toimittajilta. Tästä syystä niitä ei ole otettu huomioon yhteisön tuotannonalaa määriteltäessä. On huomattava, että tämä merkittävä kehityskulku yhteisön markkinoilla johti siihen, että Sorochimie ja Quimigal onnistuivat lisäämään tuotantoaan ja myyntiään.
- (78) Vaikka Quimigal ei olekaan valituksen tekijä, se on ilmaissut tukevansa menettelyä ja toiminut tutkimuksen aikana täydessä yhteistyössä. Näin ollen katsotaan, että Quimigal ja Sorochimie täyttävät perusasetuksen 10 artiklan 8 kohdassa asetetut vaatimukset, koska ne vastasivat menettelyn aloittamispäivänä kaikesta sulfaniilihapon tuotannosta yhteisössä. Niiden katsotaan tämän vuoksi muodostavan saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan, mitä nimitystä niistä käytetään jäljempänä.

E VAHINKO**1 Yhteisön kulutus**

- (79) Sulfaniilihapon todettavissa oleva kulutus yhteisössä laskettiin seuraavien seikkojen pohjalta:
- tarkasteltavana olevan tuotteen johdanto-osan 81 kappaleen mukaisesti määritetty tuonti yhteisöön,
 - yhteisön tuotannonalan todennettu kokonaisuusmyynti yhteisön markkinoilla,
 - tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden, tarkasteltavana olevan tuotteen entisten yhteisön tuottajien todennetut vastaukset, ja
 - valituksessa esitetty muita, yhteistyöhön osallistumattomia entisiä tuottajia koskeva näyttö.
- (80) Sulfaniilihapon kulutus yhteisössä tutkimusajanjaksolla oli noin 11 000 tonnia. Luku on noin 13 prosenttia korkeampi kuin tarkastelujakson alussa. Vuosien 1997 ja 1998 suhteellisen vakauden jälkeen kulutus laski hieman vuonna 1999 kunnes se vuonna 2000 ja tutkimusajanjaksolla nousi selvästi.

2 Tuonti Intiasta yhteisöön**2.1 Tuontia koskevat tiedot**

- (81) CN-nimikkeeseen, johon tarkasteltavana oleva tuote nykyisin luokitellaan, kuuluu useita muitakin tuotteita. Näin ollen komissio käytti parhaita käytettävissä olleita tietoja ja määrittäi sulfaniilihapon tuontimäärät ja -hinnat seuraavassa esitetyn mukaisesti. Tuontia Intiasta koskevat tiedot perustuivat vastauksiin, jotka yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja antoi komission kyselylomakkeeseen. Kiinasta ja Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin määrät perustuivat valituksessa esitettyihin tietoihin, koska yhteistyö kiinalaisten tuottajien taholta oli vähäistä ja koska ainoa vientiä harjoittava yhdysvaltalainen tuottaja esitti yhteisöön tarkastelujaksolla suuntautunutta vientiään koskevan arvion luottamuksellisesti. Kyseistä tuontia koskevat hinnat perustuvat pääosin Eurostatin tietoihin, minkä lisäksi yhteistyössä toimineen kiinalaisen tuottajan vastaus komission kyselylomakkeeseen otettiin huomioon, tosin ainoastaan tutkimusajanjakson osalta. Unkarista ja Japanista peräisin olevan tuonnin määrää ja hintoja koskevat tiedot saatiin vertaamalla Eurostatin tietoja vastauksiin, joita käyttäjät antoivat komission kyselylomakkeeseen. Tutkimuksessa todettiin myös, että suurin osa Intiasta peräisin olevasta tuonnista oli ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tuotantoa. Tämän vuoksi tuontia koskevat tiedot oli esitettävä indeksinä kyseisten tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi. Tutkimuksessa kävi ilmi, että edellä mainittuja maita lukuun ottamatta tarkastelujaksolla ei tapahtunut tuontia muista kolmansista maista.

3 Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä ja hinnat

- (82) Kyseisen tuonnin määrä lähes kaksinkertaistui tarkastelujaksolla ja oli lopulta yli 1 700 tonnia tutkimusajanjaksolla. Sen markkinaosuus kasvoi samaan aikaan noin 50 prosenttia, jolloin määrä vastasi noin 15 prosenttia yhteisön kulutuksesta.
- (83) Tarkasteltavana olevan tuonnin keskihinta nousi tarkastelujaksolla 7 prosenttia. Hinta oli alhaisimmillaan vuonna 1999.

	1997	1998	1999	2000	Tutkimusajan- jakso
Tuonti (tonnia) (indeksinä)	100	149	119	118	192
Markkinaosuus (indeksinä)	100	143	124	113	171
Keskim. cif-hinta ecua/euroa tonnilta (indeksinä)	100	92	88	91	107

3.1 Hinnan alittavuus

- (84) Hinnan alittavuuden arvioimista varten yhteisön tuotannonalan myynnin, joka suuntautui etuyhteydettömille asiakkaille yhteisön markkinoilla, hintojen laatukselta painotettua keskiarvoa verrattiin tarkasteltavana olevan tuonnin vastaavaan vientihintojen painotettuun keskiarvoon. Vertailu tehtiin sen jälkeen, kun hinnoista oli vähennetty hyvitykset ja alennukset. Yhteisön tuotannonalan hintoja oikaistiin noudettuna lähettäjältä -tasolle. Tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat olivat cif-hintoja, joihin oli tehty asianmukaiset oikaisut tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.
- (85) Koska vientiä harjoittava intialainen tuottaja teki tiivistä yhteistyötä, hinnan alittavuus määritettiin koko Intian osalta kyseisen yrityksen tietojen perusteella. Intiasta peräisin olevan tuonnin hinnan alittavuus on tällä tavalla laskettuna 13 prosenttia. On syytä mainita, että tarkasteltavana oleva tuonti vaikutti yhteisön tuotannonalan hintoja alentavasti ja hinnankorotuksia estävästi, mistä syystä yhteisön tuotannonala kärsi tappioita koko tarkastelujakson ajan.

4 Yhteisön tuotannonalan tilanne

4.1 Alustavat huomiot

- (86) Liiketietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi yhteisön tuotannonalan muodostavia kahta yritystä koskevat tiedot on täytynyt esittää indeksoidussa muodossa. Koska toinen yhteisön tuotannonalan muodostavista osapuolista aloitti tuotannon vasta vuonna 1999 eli tarkastelujakson puolivälissä, sitä koskevat tiedot päätettiin lisäksi esittää erillään Sorochimien tiedoista, jotta kehityssuuntien analyysi olisi mielekkäämpi. Niinpä kullekin tunnusluvulle esitetään kaksi indeksiä (joiden viitearvo on sata) niin, että Sorochimien osalta viitevuosi on 1997 ja Quimigalin osalta 1999 lukuun ottamatta investointeja, joita alettiin tehdä aiemmin.
- (87) Tutkittaessa vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset tekijät ja tunnusluvut, joilla oli yhteyttä tuotannonalan tilanteeseen.

4.2 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (88) Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä oli tutkimusajanjaksolla yli kaksinkertainen tarkastelujakson alun tuotantomäärään verrattuna. Tämä selittyy sillä, että Sorochimien tuotanto nousi tarkastelujaksolla 51 prosenttia, ja sillä, että Quimigal tuli markkinoille vuonna 1999. Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi sekin tarkastelujaksolla, mutta vähemmän kuin itse tuotanto. Nämä kaksi tekijää yhdessä johtivat siihen, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste nousi kyseisen jakson aikana. Quimigalin kapasiteetin käyttöaste nousi voimakkaasti perustamisajanjakson jälkeen. Molemmat yritykset saavuttivat kapasiteettinsa osalta tyydyttävän käyttöasteen tutkimusajanjaksolla.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajanjakso
Tuotanto (tonnia)	Sorochimie	100	126	125	142	151
	Quimigal	0	0	100	288	348
Kapasiteetti (tonnia)	Sorochimie	100	115	115	115	115
	Quimigal	0	0	100	133	133
Kapasiteetin käyttöasteen nousu (%)	Sorochimie	100	110	109	124	132
	Quimigal	0	0	100	216	261

4.3 Varastot

- (89) Sorochimien varastojen määrä vuoden lopussa oli tutkimusajanjakson lopussa absoluuttisesti mitattuna korkeampi kuin vuonna 1997. Sen sijaan prosentteina tuotannosta ilmaistuna varastojen määrä laski kyseisellä ajanjaksolla (15 prosentista 11 prosenttiin). Quimigalin varastojen määrä laski sen markkinoille tulon jälkeen ja oli tutkimusajanjaksolla noin 5 prosenttia sen tuotannosta. Yhteisön tuotannonalan varastojen määrää vuoden lopussa ei pidetä poikkeavana kyseisentyypiselle tuotannonalalle.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajanjakso
Varastot (tonnia)	Sorochimie	100	94	76	69	108
	Quimigal	0	0	100	73	59

4.4 Myynnin määrä, markkinaosuus ja kasvu

- (90) Yhteisön tuotannonalan myynti nousi tutkimusajanjaksolla 75 prosenttia vuoden 1997 myynnistä. On syytä muistaa, että osa noususta selittyy Quimigalin ilmestymisellä markkinoille. Erikseen tarkasteltuna Sorochimien myynti yhteisön markkinoilla nousi lähes 40 prosenttia tarkastelujaksolla.

- (91) Yhteisön tuotannonala kasvatti osuuttaan yhteisön markkinoista lähes 50 prosentilla tarkastelujaksolla. Suurimmillaan markkinaosuus oli vuonna 2000. Osa markkinaosuudesta menetettiin kuitenkin tutkimusajanjaksolla vientituella tapahtuneelle tuonnille, koska sen määrä kasvoi nopeammin kuin markkinat kokonaisuudessaan. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvu oli pääosin seurausta Quimigalin tuotannon käynnistymisestä toden teolla. Myös Sorochimie onnistui tarkastelujaksolla lisäämään markkinaosuuttaan, koska muutamat muut yhteisön tuottajat vetäytyivät markkinoilta. Niinpä molempien yritysten kasvu oli nopeampaa kuin kulutuksen kasvu. Tähän kuitenkin päästiin nostamalla kapasiteetin käyttöaste korkeaksi ja lisäämällä suolojen myyntiä, koska vientituella tapahtunut tuonti esti niitä hyödyntämästä täysimääräisesti sulfaniilihapon yhteisön tuotannon rakenneuudistusta ja toteuttamasta kapasiteetin lisäyssuunnitelmiaan (katso johdanto-osan 96 kappale).

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajanjakso
Suolat (tonnia)	Sorochimie	100	93	96	135	138
	Quimigal	0	0	100	243	238
Markkinaosuus (%)	Sorochimie	100	92	103	132	126
	Quimigal	0	0	100	222	202

4.5 Myyntihinnat ja kustannukset

- (92) Sorochimien keskimääräinen myyntihinta laski tarkastelujaksolla 9 prosenttia. Hinta laski jyrkästi vuosien 1997 ja 1998 välillä, minkä jälkeen se alkoi uudelleen nousta, tosin hitaasti. Vuosien 1997 ja 1998 välisen kehityskulun taustalla on toisaalta aniliinin (hinnan puolesta tärkein raaka-aine) hinnan vähäinen lasku ja toisaalta yhteisön markkinoilla vallinnut hintapaine, jonka aiheutti vientituella tapahtunut tuonti, jonka määrä kasvoi kyseisellä ajanjaksolla yli 50 prosenttia. Sorochimien keskimääräinen myyntihinta nousi hieman vuodesta 1999 alkaen yrityksen hyötyessä sekä yhteisön kulutuksen kasvusta että tiettyjen tuottajien poistumisesta markkinoilta. Nousu oli kuitenkin vähäisempää kuin aniliinin hinnannousu; aniliini on puolestaan kustannusten perusteella merkittävin raaka-aine sulfaniilihapon tuotannossa. Näin tarkasteltavana olevalle tuonnille määritetty hinnan alittavuus tutkimusajanjaksolla osoittaa polkumyynnin vaikuttaneen Sorochimien omia hintoja alennettavasti, koska se ei pystynyt saamaan takaisin tärkeimmän raaka-aineensa hinnannousua täysimääräisenä. Quimigalin keskimääräinen myyntihinta nousi nopeammin kuin Sorochimien, mutta on muistettava, että yritys joutui aloittamaan suhteellisen alhaisella myyntihinnalla vuonna 1999, jolloin sen myyntimäärät olivat nekin suhteellisen vähäisiä sen yrittäessä vakiinnuttaa markkina-asemansa. Myyntihintansa noususta huolimatta se ei kuitenkaan onnistunut kattamaan tuotantokustannuksia kokonaisuudessaan, ja sen toiminta jatkuikin tutkimusajanjaksolla tappiollisena.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajanjakso
Keskim. myyntihinta (ecua/euroa tonnilta)	Sorochimie	100	85	86	87	91
	Quimigal	0	0	100	103	119

4.6 Kannattavuus

- (93) Yhteisön tuotannonala teki tappiota koko tarkastelujakson vuoden 2000 ollessa tappiollisin. On syytä muistaa, että tarkasteltavana olevan tuonnin määrä yhteisön markkinoilla on ollut merkittävä ja sen hinnat alhaisia tarkastelujakson alusta asti, mistä on osoituksena tuonnin markkinaosuus (noin 10 prosenttia vuonna 1997) ja hinnat, jotka tutkimusajanjaksolla ovat olleet noin 13 prosenttia yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisempia. Sorochimien tappiot tutkimusajanjaksolla nettomyynnissä etuyhteydettömille yhteisön asiakkaille olivat prosentteina kyseisestä myynnistä ilmaistuna yksinumeroisia kun taas Quimigalin tappiot olivat kaksinumeroisia. Quimigalin nettomyyntituotoihin sisältyy uudelleenlasketut tasapoistot 10 vuoden aikana, jotta poikkeuksellisia perustamisvaiheen kuluja ei oteta huomioon nopeutettujen kuoletusten muodossa. Lisäksi, koska kapasiteetin käyttöaste oli tutkimusajanjaksolla suhteellisen korkea, tarkastelluissa tiedoissa ei ole otettu huomioon perustamisvaiheen vähäisten määrien vaikutusta yksikkökustannuksiin.
- (94) On selvää, että yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuus riippuu sen mahdollisuuksista saada tuotantonsaan korkeampi myyntihinta ja siten katkaista sen pitkittynyt tappiollinen jakso.

4.7 Investoinnit ja pääoman saanti

- (95) Oheisesta taulukosta käy ilmi, että yhteisön tuotannonala jatkoi investointien tekemistä sulfaniilihapon tuotantotoimintaansa koko tarkastelujakson ajan. Sorochimien tapauksessa investoinnit liittyivät pääasiassa olemassa olevien tuotantohyödykkeiden ylläpitoon. On huomattava, että Quimigal teki merkittäviä investointeja ennen toimintansa käynnistämistä vuonna 1999. Yritys teki päätöksen sulfaniilihappomarkkinoille menemisestä useita vuosia aiemmin, jolloin hinnat yhteisön markkinoilla olivat korkeammat.
- (96) Vientituella tapahtunut tuonti on vaikuttanut Sorochimien mahdollisuuksiin hankkia pääomaa; investointisuunnitelmia kapasiteetin lisäämiseksi on jouduttu lykkäämään, koska tarvittavia varoja ei ole voitu perustella nykytilanteessa, jossa sulfaniilihapon tuotantotoiminnan tuotto on riittämätöntä. Myös Quimigalin on täytynyt lykätä laajentumissuunnitelmiaan vallitsevan markkinatilanteen takia.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajanjakso
Investoinnit (ecua/euroa)	Sorochimie	100	39	92	91	81
	Quimigal	100	826	291	100	99

4.8 Investointien tuotto ja kassavirta

- (97) Koska yhteisön tuotannonala on ollut koko tarkastelujakson ajan tappiollinen, myös investointien tuottoa kuvaava luku, joka ilmaisee tuloksen prosentteina sulfaniilihapon tuotantoon sijoitettujen varojen keskimääräisestä nettokirjanpitoarvosta tilikauden alussa ja lopussa verojen jälkeen, on pysynyt negatiivisena.
- (98) Sorochimie tuotti voittoa koko tarkastelujakson ajan, tosin vuosina 1998—2000 vain vähäisessä määrin. Quimigal tuotti voittoa vuonna 1999, jolloin se aloitti myynnin, mutta vuonna 2000 ja tutkimusajanjaksolla kassavirta muuttui negatiiviseksi.

4.9 Työllisyys, tuottavuus ja palkat

- (99) Oheisesta taulukosta näkyy, kuinka monta työntekijää molemmilla yhteisön tuotannonalan muodostavilla yrityksillä oli sulfaniilihapon tuotannossa, sekä keskimääräiset kokonaistyövoimakustannukset työntekijää kohden. Tuottavuutta kuvaava luku on laskettu tuotantotonneina työntekijää kohden.
- (100) Kokonaisuutena tarkasteltuna työntekijöiden määrä yhteisön tuotannonalalla oli tutkimusajanjaksolla ja tarkastelujakson alussa sama. On kuitenkin syytä huomauttaa, että kehitys kyseisissä kahdessa yrityksessä oli erilainen: Sorochimie menetti yhtä monta työpaikkaa kuin Quimigal markkinoille tullessaan loi.

- (101) Yhteisön tuotannonala paransi tuottavuuttaan merkittävästi tarkastelujaksolla. Tähän päästiin, kun Quimigal saavutti tavoittelemansa tuotantomäärän tutkimusajanjaksolla ja kun tuotannonalalla tehtiin ponnisteluja kilpailukyvyyn parantamiseksi.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajan- jakso
Työntekijämäärä	Sorochimie	100	96	89	86	86
	Quimigal	0	100	100	133	133
Keskim. työvoimakustannukset työntekijää kohden (ecua/euroa henkilöä kohden)	Sorochimie	100	121	133	134	132
	Quimigal	0	100	278	208	208
Tuottavuus (tonnia henkilöä kohden)	Sorochimie	100	131	140	166	177
	Quimigal	0	0	100	216	261

4.10 Tuen määrä

- (102) Kun otetaan huomioon vientituella tapahtuneen tuonnin määrä ja hinta, tosiasiallisten, itsessään huomattavien, tukimarginaalien vaikutuksia ei voida pitää vähäpätöisinä.

4.11 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (103) Tuonnin määrä Intiasta kasvoi yli 90 prosenttia tarkastelujakson aikana. Sen markkinaosuus kasvoi tutkimusajanjakson aikana 50 prosenttia, jolloin se nousi yli 15 prosenttiin.
- (104) Markkinaosuus kasvoi nopeasti vuosien 1997 ja 1998 välillä. Samaan aikaan Sorochimien keskimääräisissä myyntihinnoissa tapahtui jyrkin pudotus, kun sen oli markkina-asemansa säilyttämiseksi kilpailtava aggressiivisesti vientituella tapahtuvaa tuontia vastaan. Vaikka Sorochimie pystyi myöhemmin nostamaan myyntihintojaan ja lisäämään myyntinsä määrää toisten toimijoiden ollessa pakotettuja vetäytymään markkinoilta, sen toiminta jatkui tappiollisena markkinoiden matalan hintatason takia. Näin huolimatta sen tehokkuuden parantamispyrkimyksistä, mistä tuottavuuden nousu on osoitus.
- (105) Quimigal ei missään vaiheessa onnistunut kattamaan kustannuksiaan, vaikka sen tappiot vähenivätkin jossain määrin johtuen sen myyntihinnan noususta, joka tosin ei ollut riittävä.
- (106) On siis selvää, että vientituella tapahtuneen tuonnin määrä ja hinta estivät yhteisön tuotannonalaa saamasta riittävää tuottoa sulfaniilihappoa koskevasta liiketoiminnastaan. Tästä on osoituksena se, että sille aiheutui tappiota koko tarkastelujakson ajan. Tämän tilanteen

suorana seurauksena se ei kyennyt panemaan laajentamissuunnitelmiaan täytäntöön.

- (107) Edellä sanotun perusteella päätellään alustavasti, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa, joka ilmenee hintojen alenemisena ja hinnankorotusten estymisenä, tappiollisen vaiheen pitkittymisenä, investointien riittämättömänä tuottona sekä laajentamissuunnitelmien lykkäytymisenä.

F VAHINGON SYY-YHTEYS

1 Johdanto

- (108) Perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio tarkasteli, onko Intiasta peräisin oleva vientituella tapahtuva tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Vientituella tapahtuneen tuonnin lisäksi tutkittiin muut tiedossa olevat tekijät, jotka saattoivat aiheuttaa samaan aikaan vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, sen varmistamiseksi, että kyseisten muiden tekijöiden mahdollisesti aiheuttaman vahingon ei katsota johtuvan vientituella tapahtuneesta tuonnista.

2 Tuetun tuonnin vaikutukset

- (109) Vientituella tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi yli 90 prosenttia tarkastelujakson aikana. Se kasvoi erityisen nopeasti vuosien 1997 ja 1998 välillä, jolloin sen hinta laski 8 prosenttia. Tämä lisäys johti Sorochimien myyntihinnan nopeaan laskuun sen yrittäessä säilyttää markkinaosuutensa. Vientituella tapahtuvan tuonnin matala hintataso ja määrän lisääntyminen yhteisön markkinoilla

vaikutti hinnankorotuksia estävästi yhteisön tuotannonalaan, sillä se ei voinut ottaa tuotantokustannustensa koko nousua huomioon myyntihinnoissaan. Yhteisön tuotannonala ei voinut lisätä tuotantokapasiteettiaan kuten sen olisi pitänyt, vaikka muut yhteisön tuottajat vetäytyivät markkinoilta ja kysynnän määrän havaittiin kasvaneen koko tarkastelujakson aikana.

3 Muiden tekijöiden vaikutus

3.1 Polkumyynnillä tapahtunut tuonti Kiinasta

- (110) Samanaikaisessa polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa pääteltiin alustavasti, että Kiinasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.
- (111) Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin katsotaan alustavasti tämän vuoksi vaikuttaneen yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

3.2 Muista yhteisön ulkopuolisista maista kuin Intiasta ja Kiinasta peräisin oleva tuonti

- (112) Lukuun ottamatta vuotta 1999, jolloin yhteisön kulutus laski alimmalle tasolle tarkastelujakson aikana, muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevan tuonnin määrä pysyi suhteellisen vakaana noin 2 000 tonnissa. Sen markkinaosuus pieneni tämän vuoksi kaikkiaan noin 21 prosentista vuonna 1997 tutkimusajanjakson 18 prosenttiin. Käytettävissä olevien tietojen perusteella ainoastaan Yhdysvalloista ja Unkarista tapahtunut tuonti ylitti yhden prosentin yhteisön kulutuksesta tutkimusajanjakson aikana. On huomattava, että ainoa sulfaniilihapon tuottaja Japanissa lopetti tuotteen valmistuksen tarkastelujakson aikana. Tuonti kyseisestä maasta tutkimusajanjakson aikana ei ollut merkittävää (vähemmän kuin 100 tonnia). Tuontia Japanista ei ole tämän vuoksi otettu huomioon tässä tutkimuksessa.
- (113) Yhdysvalloista peräisin oleva tuonti kasvoi huomattavasti saavuttaen noin 10 prosentin markkinaosuuden tutkimusajanjakson aikana. Tämä tapahtui sen jälkeen kun joitakin aiemmin yhteisössä tehtyjä tuotantotoimia siirrettiin muualle. Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti korkeammat kuin yhteisön tuotannonalan.
- (114) Unkarista peräisin oleva tuonti väheni lähes puoleen tarkastelujakson aikana. Sen keskimääräinen myyntihinta oli huomattavasti korkeampi kuin vientituella tapahtuneen tuonnin ja suunnilleen sama kuin yhteisön tuotannonalan hinta.

- (115) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että muista yhteisön ulkopuolisista maista ja erityisesti Yhdysvalloista ja Unkarista peräisin oleva tuonti ei vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

3.3 Kulutustottumuksissa tapahtuneet muutokset

- (116) Sulfaniilihapon todettavissa oleva kulutus yhteisössä kasvoi tarkastelujakson aikana noin 10 000 tonnista vuonna 1997 noin 11 000 tonniin tutkimusajanjakson aikana. Yhteisön tuotannonala kykeni samaan aikaan kasvattamaan markkinaosuuttaan, koska muut yhteisön tuottajat poistuiivat markkinoilta. Tämän perusteella kulutuksen kehitys ei vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

3.4 Yhteisön tuotannonalan vientitulokset

- (117) Viennin prosenttiosuus Sorochimien kokonaisymyynnistä oli tutkimusajanjakson aikana sama kuin tarkastelujakson alussa eli noin kolmannes. Se kasvoi vuosina 1998 ja 1999 tiettyjen kertaluonteisten sopimusten ansiosta. Samalla tavalla mitattu Quimigalin viennin määrä oli tutkimusajanjakson aikana suurempi, noin puolet koko myynnistä. Yhteisön tuotannonalan viennin hintataso vastasi tutkimusajanjakson aikana yhteisön markkinoilla tapahtuneen myynnin hintatasoa. Tämän vuoksi päätellään alustavasti, että yhteisön tuotannonalan vientitulokset eivät vaikuttaneet yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

3.5 Quimigalin tulo yhteisön markkinoille

- (118) Muistutetaan, että Quimigal, joka on toinen yhteisön tuotannonalan muodostavista yrityksistä, aloitti sulfaniilihapon tuotannon ja myynnin vuonna 1999 aikaisemman päätöksen mukaisesti, joka oli tehty aikaan, jolloin sulfaniilihapon hinta yhteisön markkinoilla oli korkeampi. On väitetty, että ainakin osa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta johtuisi Quimigalista eikä tarkasteltavana olevasta tuonnista, koska Quimigalin myyntihinnat olivat melko alhaiset ja yksikkökustannukset korkeat sen toiminnan ensimmäisinä vuosina. Tämä väite on hylättävä, koska erittäin matalaan hintaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti yhteisön markkinoille pakotti kyseisen yrityksen tarjoamaan tuotantoaan melko samanlaiseen hintaan, jotta se kykeni saavuttamaan tavoittelemansa markkinaosuuden kohtuullisessa ajassa. Quimigal on kyennyt sittemmin nostamaan hintojaan hiukan.
- (119) Lisäksi jotta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ei katsottaisi virheellisesti johtuvan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, kaikkien poikkeuksellisten Quimigalin toiminnan perustamiskustannusten vaikutus eliminoitiin kuten on selostettu kannattavuutta koskevassa 4.6 kohdassa.

- (120) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että Quimigalin tulo markkinoille ei vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

4 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (121) Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että vientituella Intiasta suurina määrinä yhteisön markkinoille tapahtunut tuonti vaikutti yhteisön tuotannonalan keskimääräisiä myyntihintoja voimakkaasti alentavasti. Yhteisön tuotannonalan oli pakko alentaa hintojaan huomattavasti säilyttääkseen osuutensa markkinoista ja varmistaakseen tyydyttävän kapasiteetin käyttöasteen. Se, että yhteisön tuotannonala kykeni kasvattamaan markkinaosuuttaan, johtuu useiden muiden yhteisön tuottajien poistumisesta sulfaniilihappomarkkinoilta. Vaikka yhteisön tuotannonala kykeni nostamaan hintojaan vuodesta 1998 alkaen, korotukset eivät olleet riittäviä, jotta tuotanto olisi palautunut kannattavaksi, koska polkumyynnillä ja vientituella tapahtuva tuonti vaikutti hinnankorotuksia estävästi. Samaan aikaan vientituella Intiasta tapahtuvan tuonnin määrä jatkoi kasvuaan.
- (122) Vaikka tuonti Kiinasta vaikutti yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon, koska sen kasvu yhteisön markkinoilla ja matala hinta vaikutti hinnankorotuksia estävästi, päätellään alustavasti, että tuonti Intiasta erikseen tarkasteltuna aiheutti merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tuonti Intiasta kasvoi tarkastelujakson aikana merkittävästi sekä määrällisesti että markkinaosuudella mitattuna. Muistutetaan, että tämän tuonnin keskimääräinen hinta oli tutkimusajanjakson aikana 13 prosenttia alempi kuin yhteisön tuotannonalan. Tämän vuoksi päätellään alustavasti, että tuonti Intiasta aiheutti merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jolle ovat olleet ominaisia matalat myyntihinnat, kannattavuuden puute ja investointien negatiivinen tuotto.
- (123) Sen sijaan kulutustottumusten muutos ja yhteisön tuotannonalan vientitulokset eivät vaikuttaneet yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

G YHTEISÖN ETU

1 Yleiset huomiot

- (124) Komissio tutki, olisiko vahingollista tukea koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista. Tätä varten tarkasteltiin kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen, perusasetuksen 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mahdollisten toimenpiteiden ja myös niiden toteuttamatta jättämisen vaikutuksia kaikkien tähän menettelyyn osallistuvien osapuolten kannalta.

2 Tutkimus

- (125) Komissio lähetti kyselylomakkeet tuojille, raaka-aineen toimittajille, tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjäteollisuudelle sekä muille asianomaisille osapuolille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (126) Yhteensä lähetettiin 27 kyselylomaketta, mutta vastauksia saatiin määräaikana ainoastaan 9. Kuten johdanto-osan 9 kappaleessa on todettu, useat yritykset tyytyivät esittämään ainoastaan huomautuksia sen sijaan, että olisivat täyttäneet komission lähettämän kyselylomakkeen. Nämä huomautukset on tapauksen mukaan otettu huomioon.
- (127) Vastaukset saatiin asetetussa määräajassa seuraavilta seitsemältä tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjältä:
- Bayer AG, Leverkusen, Saksa
 - Ciba Spezialitätenchemie Grenzach GmbH, Grenzach Wyhlen, Saksa
 - Manuel Vilaseca SA, Barcelona, Espanja
 - SA Robama, Barcelona, Espanja
 - Sika Limited, Welwyn Garden City, Yhdistynyt kuningaskunta
 - SIPO srl, Milano, Italia
 - SKW Polymers GmbH, Trostberg, Saksa;
- yhdeltä myyjältä:
- Twinstar Chemicals Ltd, Harrow, Yhdistynyt kuningaskunta;
- yhdeltä sulfaniilihappoteollisuuden raaka-aineiden toimittajalta:
- Quimigal SA, Estarreja, Portugali.

3 Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköinen vaikutus yhteisön tuotannonalaan

- (128) Muistutetaan, että yhteisön tuotannonala muodostuu kahdesta yrityksestä, joilla on tuotantolaitokset Ranskassa ja Portugalissa.
- (129) Huolimatta yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneesta merkittävästä vahingosta ei ole syytä epäillä sen elinkelpoisuutta ja kilpailukykyä pitkällä aikavälillä markkinoilla, joilla vallitsee terveen kaupan tavanomaiset olosuhteet. Yhteisön tuotannonalalla on suunnitelmia lisätä tuotantokapasiteettiaan yhteisössä voidakseen vastata kasvavaan yhteisön kysyntään. Näitä suunnitelmia on kuitenkin täytynyt lykätä yhteisön matalan hintatason vuoksi, joka johtuu vientituella tapahtuvasta tuonnista.
- (130) On syytä muistaa, että yhteisön tuotannonalan tappiollinen tilanne johtuu sen vaikeuksista kilpailla tarkastelujakson aikana markkinaosuuttaan kasvattaneen vientituella alhaiseen hintaan tapahtuneen tuonnin kanssa. Vientituella tapahtuneen tuonnin aiheuttama paine pakotti myös useat yhteisön tuottajat lopettamaan sulfaniilihapon tuotannon.

- (131) Toimenpiteiden käyttöönoton katsotaan palauttavan markkinoille terveen kilpailun. Yhteisön tuotannonalan pitäisi sen jälkeen pystyä lisäämään myyntinsä määrää ja nostamaan hintaa, mikä kasvattaisi tuoton tasolle, jolla tuotantolaitoksiin investoinnin jatkaminen olisi perusteltua.
- (132) Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, on melkein varmaa, että tarkastelujakson aikana havaitut yhteisön tuotannonalan tappiot jatkuvat. Se ei kykene investoimaan uuteen tuotantokapasiteettiin eikä kilpailemaan tehokkaasti yhteisön ulkopuolelta tulevan tuonnin kanssa. Olisi huomattava, että Sorochemie on pyytänyt suojaa velkojiltaan sen liiketoimintaan liittyvien vaikeuksien takia, ja sen nykyistä kaupankäyntiä valvoo paikallisen kauppatuomioistuimen nimeämä viranomaisena. Yrityksen voi olla mahdollonta jatkaa toimintaansa, jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön.
- (133) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että Intiasta tapahtuvaan tuontiin on Yhdysvalloissa sovellettu polkumyynitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä maaliskuusta 1993. Yhteisön markkinoita lukuun ottamatta tälle viennille katsotaan olevan vain vähäiset markkinat muissa maissa.
- (134) Tästä syystä päätellään alustavasti, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

4 Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköinen vaikutus myyjiin

- (135) Komissio sai yhden vastauksen yritykseltä, joka toi tarkasteltavana olevaa tuotetta viime aikoihin saakka ja on myynyt myös yhteisön tuotannonalan tuottamaa sulfaniilihappoa. Yritys huomautti, että toimenpiteiden käyttöönotto yhteisössä saattaisi johtaa joidenkin käyttäjien tuotantolaitosten siirtämiseen yhteisön ulkopuolelle tai poistumiseen tiettyjen lopputuotteiden markkinoilta. Se pelkäsi tämän vuoksi menettävänsä liiketoimintaa yhteisössä. Kuten tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjien osalta on jäljempänä päätelty, tällaiset muutokset ovat epätodennäköisiä, ja tämän vuoksi pääteltiin alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei ole vakavaa vaikutusta sulfaniilihapon myyjiin yhteisössä.

5 Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköinen vaikutus sulfaniilihappoteollisuuden raaka-ainetoimittajiin

- (136) Komissio sai kyselylomakkeeseen ainoastaan yhden vastauksen sulfaniilihappoteollisuuden raaka-aineen (aniliini) toimittajalta. Vastauksen antoi Quimigal, joka on myös toinen kahdesta sulfaniilihapon tuottajasta yhteisössä. Sen aniliinin myynti sulfaniilihapon tuottajille muodosti tutkimusajanjakson aikana hyvin pienen osan sen koko aniliinin myynnistä yhteisössä. Tästä huolimatta yritys korosti sen sulfaniilihappoteollisuudelle tapahtuvan (koti- ja ulkomaisen) myynnin tärkeyttä.

- (137) Koska sulfaniilihappoteollisuuden raaka-aineiden toimittajien yhteistyö oli vähäistä ja ottaen huomioon ainoan yhteistyössä toimineen toimittajan erityisen aseman, päätellään alustavasti, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotolla ei ole suuria edullisia eikä haitallisia seurauksia toimittajille.

6 Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköinen vaikutus käyttäjiin

- (138) Sulfaniilihappoa käytetään moniin eri tarkoituksiin. Sitä käytetään optisten kirkasteiden, betonin lisäaineiden ja erityisväriaineiden valmistuksessa. Yhteisön tuotannonalan, yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ja yhden sulfaniilihapon entisen yhteisön tuottajan toimittamien tietojen analyysi osoitti, että merkittävien käyttäjäryhmä olivat optisten kirkasteiden valmistajat, joiden osuus oli noin 65 prosenttia arvioidusta yhteisön kulutuksesta. Betonin lisäaineiden osuus oli noin 15 prosenttia yhteisön kulutuksesta ja erityisväriaineiden 10 prosenttia. Lopun myynnin, johon sisältyy myös myynti jälleenmyyjille, aiottu käyttötarkoitus oli tuntematon.
- (139) Komissio pyrki arvioimaan toimenpiteiden mahdollisen taloudellisen vaikutuksen yhteistyössä toimineiden käyttäjien toimintaan ottaen huomioon niiden sulfaniilihappohankintojen alkuperän sekä sulfaniilihapon osuuden niiden kokonaistuotantokustannuksista tutkimusajanjakson aikana. Tätä varten katsottiin, että Intiasta tapahtuvan tuonnin hinnat nousisivat tässä tutkimuksessa ja samanaikaisessa polkumyynitutkimuksessa ehdotetun tullin määrällä kuten Kiinasta tapahtuvan tuonnin hinnat.
- (140) Koska useat käyttäjät esittivät saman näkökannan vastustaen toimenpiteiden käyttöönottoa sillä perusteella, että tuotantokapasiteetti yhteisössä on riittämätön yhteisön kysyntään verrattuna, tätä näkökohtaa päätettiin käsitellä kaikkien käyttäjäalojen osalta 7 kohdassa.

6.1 Optiset kirkasteet

- (141) Optisia kirkasteita tuottavilta yhteisön yrityksiltä saatiin kolme vastausta kyselylomakkeeseen ja kirjallisia huomautuksia neljänneltä. Optiset kirkasteet ovat yleisiä fluoresoivia vaalenteita, joita ulkopuoliset asiakkaat käyttävät pääasiassa paperi- ja detergenttiteollisuudessa. Vaikka yhden kyselylomakkeen vastauksissa ei annettu kattavia tietoja vastaajan kannattavuudesta tarkastelujakson aikana, kahden muun yrityksen osalta havaitut kehityssuunnaukset katsotaan merkityksellisiksi, koska näiden kahden yrityksen osuus on puolet kaikkien kolmen vastaajan sulfaniilihapon kulutuksesta tutkimusajanjakson aikana.
- (142) Yhteistyössä toimineet optisten kirkasteiden tuottajat käyttävät joko puhdasta sulfaniilihappoa tai puhdasta sulfaniilihapon suolaliuosta. Noin puolet niiden hankinnoista tapahtui tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonalalta ja puolet muista lähteistä asianomaiset maat mukaan luettuina.

- (143) Sulfaniilihappoa käytetään ainoastaan tietynlaisissa optisissa kirkasteissa ja vaihtelevissa määrin. Kun kaikkien kolmen yhteistyössä toimineen käyttäjän toimittamat tiedot yhdistettiin, havaittiin, että sulfaniilihapon osuus oli noin 10 prosenttia niiden sellaisten optisten kirkasteiden valmistuskustannuksista, joihin tarvitaan sulfaniilihappoa. Sen jälkeen määritettiin johdanto-osan 139 kappaleessa esitettyä menetelmää käyttäen, että toimenpiteet nostaisivat sulfaniilihappoa sisältävien optisten kirkasteiden valmistuskustannuksia vain hieman yli prosentilla ja niiden kokonaiskustannuksia (jolloin huomioon on otettu myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset) jonkin verran alle prosentilla.
- (144) Optisten kirkasteiden tuottajat väittivät, että markkinoilla olevat kirkastetyypit ovat heikosti eriytyneet. Optisia kirkasteita käsitellään tämän vuoksi yhtenä hyödykkeenä, ja tuottajien välinen kilpailu on voimakasta. Tätä näyttivät tukevan kahden vastaajan toimittamat kannattavuutta koskevat tiedot, joista käy ilmi, että sulfaniilihappoa sisältävien optisten kirkasteiden myynnin tuotto oli heikentynyt huomattavasti tarkastelujaksos aikana huolimatta sulfaniilihapon saatavuudesta polkuhintaan ja samaan aikaan havaitusta kokonaistuotantokustannusten yleisemmästä laskusta.
- (145) Väitettiin, että jos toimenpiteet otetaan käyttöön, optisten kirkasteiden tuottajat niissä yhteisön ulkopuolisissa maissa, joissa tällaisia toimenpiteitä ei ole käytössä, saisivat merkittävän hintaedun. Yksi tuottaja väitti, että jos sen optisten kirkasteiden liiketoimien jo nyt heikko tuotto heikkenee toimenpiteiden vuoksi entisestään, sen olisi harkittava, voiko se pysyä markkinoilla.
- (146) Ei ole itsestäänselvää, että optisten kirkasteiden tuottajat yhteisön ulkopuolella saisivat erityistä kilpailuetua yhteisössä sijaitseviin kilpailijoihin nähden, jos toimenpiteet otetaan käyttöön. Tämä on kyseenalaista varsinkin, jos otetaan huomioon, että sulfaniilihapon tuontiin sovelletaan jo useita polkumyynnitulleja yhdessä suurimmista optisten kirkasteiden tuottajamaista, Yhdysvalloissa. Olisi myös huomattava, että ottaen huomioon sen, että yhteisössä sijaitsevien optisten kirkasteiden tuottajien kokonaiskustannusten nousu olisi jonkin verran alle prosentin ja että optisten kirkasteiden osuus paperintuotannon kustannuksista on pieni, ei ole osoituksia siitä, että näiden tuotteiden tuotannon jatkaminen yhteisössä vaarantuisi. Ottaen huomioon niiden huomattavat investoinnit yhteisössä sijaitseviin tuotantolaitoksiinsa viime vuosina sekä markkinoiden ja niiden asiakaskunnan suuruuden on selvää, että nämä tuottajat pysyvät voimakkaasti mukana yhteisön markkinoilla.
- (147) Tämän vuoksi päätellään alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi suuria kielteisiä vaikutuksia tähän käyttäjäryhmään.
- 6.2 *Betonin lisäaineet*
- (148) Komissio sai vastaukset kyselylomakkeeseen kahdelta betonin lisäaineita tuottavalta yritykseltä ja kirjallisia huomautuksia kolmannelta. Betonin lisäaineita käytetään betonin tiettyjen ominaisuuksien ja erilaisiin olosuhteisiin reagoimisen parantamiseen.
- (149) Yhteistyössä toimineiden käyttäjien tiedoista käy ilmi, että sulfaniilihappoa käytettiin kaikenlaisten betonin lisäaineiden tuottamiseen. Kun molempien yritysten tiedot yhdistettiin ja otettiin huomioon niiden tuotevalikoima ja tuotannon määrä, todettiin, että sulfaniilihapon osuus oli noin 15 prosenttia niiden valmistuskustannuksista. Sen jälkeen määritettiin johdanto-osan 139 kappaleessa esitettyä menetelmää käyttäen, että toimenpiteet nostaisivat betonin lisäaineiden valmistuskustannuksia vain hieman yli kahdella prosentilla ja niiden kokonaiskustannuksia (jolloin huomioon on otettu myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset) tätä vähemmän.
- (150) Ainoastaan toinen vastaajista toimitti tietoja, jotka koskivat sulfaniilihappoa sisältävien tuotteiden kannattavuutta. Komissio ei tämän vuoksi kyennyt arvioimaan tarkasti toimenpiteiden taloudellista vaikutusta tähän käyttäjäryhmään. On kuitenkin huomattava, että sulfaniilihappoa sisältävien tuotteiden liikevaihto on hyvin pieni osa (vähemmän kuin 5 prosenttia) komission kyselylomakkeeseen vastanneiden kahden yrityksen kokonaisliikevaihdosta. Niinpä näiden yritysten koko toiminta ei vaarannu, vaikka tunnustetaan, että toimenpiteillä on jonkin verran vaikutusta niiden betonin lisäaineita koskevaan liiketoimintaan. Tätä tukee myös se, että kumpikaan yritys ei väittänyt, ettei se kykenisi sisällyttämään hinnannousua omiin kustannuksiinsa tai siirtämään sitä asiakkaille.
- (151) Samat kaksi yhteistyössä toiminutta käyttäjää vastustivat voimakkaasti toimenpiteiden käyttöönottoa. Sen lisäksi, että ne esittivät jäljempänä 7 kohdassa käsitellyn huolensa sulfaniilihapon riittävästä saatavuudesta yhteisössä, ne väittivät, että ne menettäisivät kilpailukykyään maailmanmarkkinoilla betonin lisäaineiden tuottajille sellaisissa yhteisön ulkopuolisissa maissa, joissa Intiasta ja Kiinasta peräisin olevaa sulfaniilihappoa on saatavilla ilman tulleja.
- (152) Tämä väite oli hylättävä useista syistä. Ensinnäkään kumpikaan yritys ei toimittanut väitteen tueksi todisteita kuten tietoja yhteisön ulkopuolella sijaitsevien betonin lisäaineiden tuottajien aiheuttaman kilpailu-uhkan vakavuudesta. Lisäksi kun otettiin huomioon johdanto-osan 149 kappaleessa mainittu ennakoitavissa oleva korotus näiden yritysten kokonaiskustannuksiin, ei katsottu, että toimenpiteillä olisi kovinkaan haitallista vaikutusta niiden kilpailukykyyn.

- (153) Kolmannen tuottajan kanta oli moniselitteisempi. Vaikka se korosti sitä, että sen kilpailukyky riippui tiettyssä määrin hinnasta, jolla se pystyy hankkimaan raaka-aineensa, se tunnusti, että on tärkeää säilyttää sulfaniilihapon kilpailukykyinen tuotantopohja yhteisössä kyseisen raaka-aineen saatavuuden takaamiseksi.
- (154) Tästä syystä päätellään alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei ole vakavia haitallisia vaikutuksia tämän käyttäjäalan toimintaan.

6.3 Väriaineiden tuottajat

- (155) Komissio vastaanotti vastaukset kolmelta väriaineiden tuottajalta, joista yksi oli vastannut komissiolle myös optisten kirkasteiden tuottajana. Kirjallisia huomautuksia saatiin lisäksi neljänneltä tuottajalta. Ne olivat ostaneet suhteellisen pieniä määriä sulfaniilihappoa tutkimusajanjakson aikana. Määrästä noin puolet oli yhteisöstä peräisin olevaa sulfaniilihappoa ja loppu oli peräisin asianomaisista maista. Kun kyseisten kolmen yrityksen tiedot yhdistettiin ja otettiin huomioon niiden tuotevalikoima ja tuotannon määrä, todettiin, että sulfaniilihapon osuus oli 5—10 prosenttia niiden sulfaniilihappoa sisältävien väriaineiden valmistuskustannuksista. Näiden tuotteiden liikevaihto oli puolestaan noin kolmannes kyseisten yritysten kokonaisliikevaihdosta.
- (156) Sen jälkeen määritettiin johdanto-osan 139 kappaleessa esitettyä menetelmää käyttäen, että toimenpiteet nostaisivat sulfaniilihappoa sisältävien väriaineiden valmistuskustannuksia vain hieman yli prosentilla ja niiden kokonaiskustannuksia (jolloin huomioon on otettu myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset) jonkin verran alle prosentilla. Koska yksikään näistä yrityksistä ei toimittanut komissiolle yksityiskohtaisia tietoja väriaineita koskevan liiketoimintansa kannattavuudesta, toimenpiteiden mahdollista vaikutusta niiden taloudelliseen tilanteeseen kokonaisuudessaan ei kuitenkaan ollut mahdollista määrittää tarkasti.
- (157) Yksi vastaaja toimitti kuitenkin kirjallisia huomautuksia väriaineita koskevan liiketoiminnan voimakkaasta kilpailusta ja olosuhteista, joissa tätä liiketoimintaa harjoitetaan pienellä voittomarginaalilla. Tämä väitti, että Intiasta ja Kiinasta peräisin olevat väriaineet aiheuttivat voimakasta hintakilpailua mahdollisesti polkumyynnin ja vientituen takia ja että sulfaniilihapon hinnan nousulla saattaisi olla vakavat seuraukset väriaineiden tuotannon jatkumiselle yhteisössä. Mahdollisen polkumyynnin ja tukitoimien esiintyminen jatkojalostustuotteiden markkinoilla (tätä koskevaa näyttöä ei toimitettu) ei saa kuitenkaan estää aiheellisten kaupan suojakeinojen käyttöä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin yhteisön tuotannonalan muodostaville sulfaniilihapon tuottajille aiheuttaman vahingon korjaamiseksi.

- (158) Kannattavuutta koskevien tietojen puuttuessa ja koska sulfaniilihapon hinnalla on suhteellisen pieni vaikutus kaikkien väriaineiden kokonaistuotantokustannuksiin, päätellään alustavasti, että tasoitustullien käyttöönotolla ei ole vakavia haitallisia seurauksia tälle käyttäjäalalle.

6.4 Päätelmät

- (159) Edellä esitettyjen sulfaniilihapon eri käyttäjiä tässä tutkimuksessa koskevien päätelmien perusteella päätellään alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi hieman niiden taloudelliseen tilanteeseen, mutta ei vaarantaisi niiden toiminnan jatkumista tai johtaisi niiden tuotannon siirtämiseen yhteisön ulkopuolelle.

7 Kilpailua ja kauppaa vääristävät vaikutukset

- (160) Komissio tarkasteli toimenpiteiden mahdollisia kilpailua ja kauppaa vääristäviä vaikutuksia tutkimuksen päätelmien ja asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten perusteella. Huomautukset koskivat pääasiassa tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön tuonnin jatkuvaa tarvetta, koska yhteisön tuotannonala ei kykene kattamaan koko kysyntää. Yksi käyttäjä esitti myös huolen, että Intiasta ja Kiinasta tapahtuvien toimitusten väheneminen antaisi Sorochemille mahdollisuuden määrätä hinnat yhteisön markkinoilla amerikkalaisten kilpailijoidensa kanssa.
- (161) Toimenpiteiden tarkoitus ei ole estää tuontia yhteisöön vaan varmistaa, että tuonti ei tapahdu vahingolliseen tuettuun hintaan. On myönnettävä, että eri alkuperää oleva tuonti kattaa jatkossakin merkittävän osan yhteisön kysynnästä. On myös huomattava, että yhteisön tuotannonalalla on suunnitelmia lisätä kapasiteettiaan, jos sen sulfaniilihapon myynnin tuotto saavuttaa kohtuullisen tason. Tämän vuoksi on erittäin todennäköistä, että yhteisön tuotannonala kykenee toteuttamaan nämä investointisuunnitelmat, jos vientituella tapahtuvan tuonnin vahingolliset vaikutukset poistetaan ottamalla toimenpiteet käyttöön. On tärkeää huomata, että sulfaniilihapon tuotanto on jo keskittynyt melko harvoin maihin maailmassa. Tässä tutkimuksessa on havaittu, että tuotantoa on yhteisön ulkopuolella ainoastaan Intiassa, Kiinassa, Yhdysvalloissa ja Unkarissa. Tämän vuoksi on kaikkien yhteisön käyttäjien edun mukaista, että yhteisön tuotannonalan annetaan toimia terveen kilpailun olosuhteissa, jotta tuotetta voidaan jatkossakin toimittaa yhteisön sisällä.
- (162) Toinen, hintojen sopimista koskeva väite on hylättävä pelkkänä arvailuna. Väitteen tueksi ei ole toimitettu näyttöä. Lisäksi jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, yhteisön tuotannonala saattaa joutua lopettamaan tuotantonsa. Jos näin kävisi, tuotteiden toimittajien määrä yhteisön markkinoilla vähenisi entisestään ja jäljelle jäävät toimittajat voisivat tämän ansiosta nostaa hintojaan.

- (163) Väliaikaisten tasoitustullien käyttöönotto edistäisi edellä esitetyn perusteella käyttäjäteollisuuden valinnan mahdollisuuksien ja kilpailun ylläpitämistä yhteisön markkinoilla.

8. Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (164) Edellä esitetyistä syistä päätellään alustavasti, että ei ole yhteisön edun mukaisia pakottavia syitä, joiden perusteella tasoitustulleja ei pitäisi tässä tapauksessa ottaa käyttöön.

H VÄLIAIKAISET TUKIEN VASTAISET TOIMENPITEET

1 Vahingon korjaava taso

- (165) Jotta vältyttäisiin vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttamilta lisävahingoilta, katsottiin asianmukaiseksi ottaa käyttöön tasoitustoimenpiteet väliaikaisten tullien muodossa.
- (166) Tullien suuruutta määrittäessään komissio otti huomioon todetut tukimarginaalit ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon korjaamiseksi tarvittavan tullin määrän.
- (167) Komissio määritti tätä varten vahinkoa aiheuttamattoman hinnan, joka perustuu yhteisön tuotannonalan tuotantokustannuksiin (ottamatta huomioon poikkeuksellisia kustannuksia, jotka liittyvät Sorochimien vaikeuksiin liima-alalla, tai Quimigalin perustamiskustannuksia) ja kuuden prosentin voittomarginaaliin. Katsottiin, että tämäntyyppisen kemian alan on mahdollista kohtuudella saavuttaa tällainen voittomarginaali. Vahinkoa aiheuttamatonta hintaa verrattiin edellä esitettyihin hinnan alittavuutta määriteltäessä käytettyihin polkumyynnillä ja vientituella tapahtuvan tuonnin hintoihin. Vahinkomarginaalin määrittämiseksi tämän vertailun tuloksena saadut erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina koko cif-tuonnin arvosta.

2 Väliaikaiset toimenpiteet

- (168) Koska vahingon poistava taso on korkeampi kuin määritetty tukimarginaali, väliaikaisten toimenpiteiden olisi perustuttava jälkimmäiseen. Tämän vuoksi sovelletaan seuraavia tulleja:

Intia (kaikki yritykset): 9,2 prosenttia.

I LOPPUSÄÄNNÖKSET

- (169) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on vahvistettava määräaika, jonka kuluessa menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ilmoitautuneet asianomaiset osapuolet voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua tarkastelemaan uudelleen mahdollisista lopullisista tulleista päätettäessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

- Otetaan käyttöön väliaikainen tasoitustulli Intiasta peräisin olevan CN-nimikkeeseen ex 2921 42 10 (Taric-koodi 2921 42 10 60) kuuluvan sulfaniilihapon tuonnissa.
- Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen tasoitustulli on 9,2 prosenttia.
- Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.
- Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat 20 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus on annettu, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla komission kuulemiksi suullisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2026/97 30 artiklan soveltamista.

Asetuksen (EY) N:o 2026/97 31 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä esittää huomautuksia tämän asetuksen soveltamisesta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 artiklaa sovelletaan neljän kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2002.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 574/2002,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002,
poikkeuksellisista markkinatukitoimenpiteistä sianliha-alalla Espanjassa annetun asetuksen (EY) N:o
416/2002 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen
(ETY) N:o 2759/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna asetuksella (EY) N:o 1365/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 20
artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Klassisen sikaruton puhjettua tietyillä Espanjan tuotan-
toalueilla komission asetuksella (EY) N:o 416/2002 ⁽³⁾
toteutettiin kyseistä jäsenvaltiota varten sianlihamarkki-
noiden poikkeuksellisia tukitoimenpiteitä.
- (2) Espanjassa todettujen uusien klassisen sikaruton tautita-
pausten vuoksi Espanjan viranomaiset ottivat käyttöön
uudet suoja- ja valvontavyöhykkeet 12 päivänä maaliskuu-
ta 2002. Mainitun asetuksen liitteessä II olevaa tuki-
kelpoisten alueiden luetteloa olisi mukautettava nykyi-

seen eläinlääkinnälliseen tilanteeseen 15 päivästä maaliskuu-
ta 2002 alkaen.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sianlihan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 416/2002 liite II tämän
asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun
se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 15 päivästä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 156, 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 63, 6.3.2002, s. 19.

LIITE

"LIITE II

Barcelonan maakunnan suoja- ja valvontavyöhykkeet määritellään 8 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn Generalitat de Catalunyaan päätöksen liitteissä I ja II. Päätös on julkaistu virallisessa lehdessä *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC N:o 3593, 12.3.2002, s. 4551)."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 575/2002,**annettu 3 päivänä maaliskuuta 2002,****väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyöntitullin muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalla tuonnilla suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A MENETTELY

- (1) Komissio ilmoitti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 6 päivänä heinäkuuta 2001 julkaistulla ilmoituksella⁽³⁾, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', polkumyönnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiinasta', ja Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa yhteisöön. Saman, Intiasta peräisin olevan tuotteen tuontia koskeva tukien vastainen tutkimus pantiin vireille samana päivänä⁽⁴⁾.
- (2) Polkumyönnin vastainen menettely aloitettiin, koska Sorochimie Chimie Fine, jonka tuotanto muodostaa pääosan eli tässä tapauksessa yli 65 prosenttia yhteisön sulfaniilihapon tuotannosta, teki toukokuussa 2001 asiaa koskevan valituksen. Valituksessa esitetyt todisteet kyseisen tuotteen polkumyönnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäviksi oikeuttamaan polkumyöntimenettelyn aloittamisen.
- (3) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja kauppiaille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä niitä edustaville järjestöille, asianomaisten viejämaiten edustajille, käyttäjille, toimittajille ja yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (4) Useat asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat sekä yhteisön tuottajat, yhteisön käyttäjät ja yksi kauppias esittivät kantansa kirjallisesti. Kaikille osapuolille, jotka olivat sitä edellä mainitun määräajan kuluessa pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuuleminen oli olemassa erityisiä syitä, annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

- (5) Koska tutkimuksen kohteena olevissa maissa oli valituksen tekijältä saatujen tietojen perusteella ilmeisen monia tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia, menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaan polkumyöntiä koskevaa tutkimusta varten tehdään otanta.
- (6) Kuitenkin vain muutamat vientiä harjoittavat tuottajat Kiinasta ja Intiasta ilmoittautuivat ja toimittivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa pyydetty tiedot. Näin ollen kummankaan maan osalta ei katsottu tarpeelliseksi tehdä otantaa.
- (7) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille yrityksille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastaus saatiin kahdelta yhteisön tuottajalta, yhdeltä vientiä harjoittavalta intialaiselta tuottajalta ja siihen etuyhteydessä olevalta tuojalta yhteisössä, yhdeltä vientiä harjoittavalta kiinalaiselta tuottajalta, yhdeltä kiinalaiselta kauppialta ja yhdeltä tuottajalta markkinataloutta toteuttavasta kolmannesta maasta. Lisäksi komissio sai vastauksen seitsemältä käyttäjältä, yhdeltä toimittajalta ja yhdeltä kauppialta, joilta saadut tiedot olivat riittävän yksityiskohtaisia ja edustavia käytettäväksi yhteisön edun määrittämiseen. Useat yritykset tyytyivät esittämään huomautuksia sen sijaan, että olisivat täyttäneet komission lähettämän kyselylomakkeen. Nämä huomautukset on tapauksen mukaan otettu huomioon.
- (8) Jotta Kiinassa olevat vientiä harjoittavat tuottajat saisivat halutessaan mahdollisuuden esittää markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön, komissio lähetti asiaa koskevat lomakkeet niille kiinalaisille yrityksille, joita asian tiedettiin koskevan. Yksi yritys pyysi neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettua markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, että tutkimuksessa ilmenisi, ettei se täytä markkinatalouskohtelun edellytyksiä.
- (9) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyönnin, vahingon ja yhteisön edun määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) yhteisön tuottajat

— Sorochimie Chimie Fine, Givet, Ranska

— Quimigal SA, Estarreja, Portugali

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL C 190, 6.7.2001, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL C 190, 6.7.2001, s. 5.

b) vientiä harjoittava tuottaja Intiassa

— Kokan Synthetics and Chemical Private Ltd,
Dapoli, Ratnagiri, Maharashtra

c) markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan tuottaja

— Nation Ford Chemical Company, Etelä-Carolina,
Yhdysvallat

d) käyttäjät

— Bayer AG, Leverkuseni, Saksa.

- (10) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon määrittämisessä tarvittava kehityssuuntien tarkastelu kattoi ajanjakson tammikuusta 1997 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (11) Tarkasteltavana oleva tuote on sulfaniilihappo. Periaatteessa sulfaniilihappoa on olemassa kahta laatua, jotka määritetään niiden puhtausasteen mukaan: tekninen laatu ja puhdistettu laatu. Puhdistettua laatua pidetään joskus kaupan sulfaniilihapon suolana. Teknisellä ja puhdistetulla hapolla on samat kemialliset perusominaisuudet sikäli, että niiden kemiallinen kaava ($C_6H_7NO_3S$) ja molekyyli rakenne ovat samat, mutta puhtausasteeltaan ne eroavat hieman toisistaan (tekninen laatu on puhtausasteeltaan eli happopitoisuudeltaan vähintään 96-prosenttista ja puhdistettu laatu vähintään 99-prosenttista; tärkeimpiä epäpuhtauksia ovat aniliiniin ja emäkseen liukenemattomien aineiden jäämät, joiden puhtausaste vaihtelee 2 prosentista alle 0,1 prosenttiin). Sulfaniilihapon teknistä ja puhdistettua laatua on saatavilla kuivina vapaasti virtaavina jauheina. Puhdistetun sulfaniilihapon suolaa myydään asiakkaan toivomusten mukaan joko jauheena tai liuoksena. Sulfaniilihappoa käytetään raaka-aineena optisten kirkasteiden, betonin lisäaineiden, elintarvikkeväreiden ja erityisväriaineiden tuotannossa. Vaikka sulfaniilihapolla on eri käyttötarkoituksia, käyttäjät pitävät kaikkia sen laatuja ja muotoja toisensa kohtuudella korvaavina, useimmissa sovelluksissa niitä käytetään vaihdellen, ja niitä olisi näin ollen pidettävä tässä menettelyssä yhtenä tuotteena.

2 Samankaltainen tuote

- (12) Todettiin, että Kiinasta ja Intiasta yhteisöön vietävällä tuotteella, Intian kotimarkkinoilla myytävällä tuotteella sekä yhteisön tuottajien yhteisössä valmistamalla ja myymällä tuotteella on periaatteessa samat kemialliset ominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset, joten niitä on tarkasteltava perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

C POLKUMYYNTI

1 Intia

1.1 Normaaliarvo

- (13) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio selvitti ensin, oliko sulfaniilihapon kotimarkkinamyynni edustavaa, eli oliko kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä vähintään viisi prosenttia sen yhteisöön suuntautuneen viennin kokonaismäärästä. Tutkimus osoitti, että kotimarkkinamyynni oli edustavaa.
- (14) Tämän jälkeen komissio määritteli, mitkä sulfaniilihapon kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit ovat samanlaisia yhteisöön vietäväksi myytyjen lajien kanssa tai suoraan niihin verrattavissa edellyttäen, että ne olivat samaa laatua ja samassa muodossa.
- (15) Kunkin sellaisen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoillaan myymän tuotelajin, jonka todettiin olevan suoraan verrattavissa yhteisöön vietäväksi myytyyn tuotelajiin, määritettiin, oliko kotimarkkinamyynni perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan riittävän edustava, jos kyseisen lajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana oli vähintään viisi prosenttia yhteisöön vietyyn vastaavan tuotelajin kokonaismyynnistä. Tutkimuksessa ilmeni, että kolmesta vientiin menneestä lajista kahta myytiin kotimarkkinoilla edustavina määrinä.
- (16) Tämän jälkeen komissio selvitti, voidaanko yrityksen kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (17) Tämä tehtiin määrittelemällä kummankin edustavan lajin riippumattomille asiakkaille suuntautuneen kotimarkkinamyynnin osuuden, jota ei myyty tappiolla kotimarkkinoilla tutkimusajanjaksolla. Koska määrästä yli 80:aa prosenttia ei myyty tappiolla kotimarkkinoilla ja koska myyntihinnan painotettu keskiarvo oli sama tai suurempi kuin tuotantokustannusten painotettu keskiarvo, normaaliarvo määritettiin tuotelaiteittain kaikkien riippumattomien asiakkaiden kotimarkkinoilla maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen painotettuna keskiarvona perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (18) Sille tuotelajille, jota ei myyty edustavina määrinä kotimarkkinoilla, normaaliarvo piti laskea. Laskennallisen normaaliarvon määrittämiseksi tutkimusajanjakson keskimääräisiin tuotantokustannuksiin lisättiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle aiheutuneet myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä samankaltaisen tuotteen tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneessa kotimarkkinamyynnissä tehdyn voiton painotettu keskiarvo.

1.2 Vientihinta

- (19) Tutkimuksessa kävi ilmi, että vientiä harjoittavan intialaisen tuottajan vienti suuntautui sekä etuyhteydettömille että etuyhteydessä oleville asiakkaille yhteisössä.
- (20) Tästä syystä yhteisössä sijaitseville etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen myynnin osalta vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.
- (21) Etuyhteydessä olevan tuojansa kautta toteutuneen myynnin osalta vientihinta muodostettiin riippumattomilta asiakkailta laskutettavan jälleenmyyntihinnan perusteella. Oikaisuja tehtiin kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välissä kyseiselle tuojalle aiheutuneiden kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä kohtuullisen voittomarginaalin huomioon ottamiseksi.

1.3 Vertailu

- (22) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi normaaliarvon ja vientihinnan välillä hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet otettiin asianmukaisesti huomioon oikaisujen muodossa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.
- (23) Tämän mukaisesti oikaisut tehtiin tarvittaessa ja perustelluissa tapauksissa kuljetus-, valamerirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannuksissa sekä palkkioissa ja alennuksissa olleiden eroavuuksien huomioon ottamiseksi.
- (24) Yritys vaati tullinpalautusoikaisua nimellisiin tulleihin, jotka olisi maksettu tärkeimmän raaka-aineen (aniliinin) tuonnista, jos yritys olisi käyttänyt tuontianiliinia sen kotimarkkinoilla myydyin sulfaniilihapon koko tuotantoon. Vaatimus hylättiin, koska se perustui olettamuksiin ja koska samankaltaiseen, Intiassa kulutettavaksi tarkoitettuun tuotteeseen sisältyvästä aineesta (aniliini) ei siis kannettu tulleja.
- (25) Edelleen yritys vaati nimellisiä paljousalennuksia väittäen, että jos sen kotimaiset asiakkaat olisivat ostaneet samat määrät kuin vientimarkkinoiden asiakkaat, sen kotimaiset asiakkaat olisivat oikeutettuja hintaan sisältyvään, yhteisön asiakkaille annettavaan alennukseen. Tätä vaatimusta ei voitu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan c alakohdan nojalla hyväksyä, koska paljousalennuksia koskeva oikaisu voidaan tehdä ainoastaan siinä tapauksessa, että määrärajoista johtuvat alennukset tosiasiallisesti myönnetään, ei olettamusten perusteella. Asiaa selvitettiin saman asetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan ('Muut tekijät') säännösten nojalla ja todettiin,

että yritys ei soveltanut esittämänsä hintoihin sisältyvää alennuskäytäntöä johdonmukaisesti kotimarkkinamyyn-
tiinsä. Itse asiassa kävi ilmi, että pieniä määriä ja/tai tilauksia myytiin ajoittain halvemmalla kuin suuria määriä/tilauksia. Tämän perusteella ja koska ei voitu osoittaa, että kotimaiset asiakkaat maksaisivat johdonmukaisesti eri hinnan eri määristä, tätä oikaisua ei voitu hyväksyä.

- (26) Yritys vaati luottokustannusten oikaisua eräiden kotimaisten myyntitapahtumiensa osalta, jotka perustuivat suullisiin sopimuksiin. Näitä luottokustannuksia ei kuitenkaan voitu hyväksyä, koska yritys ei pystynyt toimittamaan todisteita näiden myyntitapahtumien maksuehtoja koskevien sopimusten olemassaolosta. Lisäksi niiden jäljellä olevien kotimaisten myyntitapahtumien osalta, joiden maksuehdot oli kirjattu tilauksiin/sopimuksiin, hyväksytyt luottokustannukset oikaistiin alaspäin. Näin toimittiin, koska yritys oli laskenut luottokustannukset laskun kokonaisarvon (mukaan luettuina välilliset verot kuten myynti- ja valmistevero) eikä sen nettoarvon perusteella. Tältä osin todettiin, että yrityksen asiakkailtaan kantaman myyntiveron maksamista lykättiin korottomasti 12 vuodella, joten myyntiveroon liittyviä luottokustannuksia koskeva vaatimus oli perusteeton. Toisekseen veroviranomaisille maksettu valmisteverojen, jotka ovat muunnos arvonlisäverojärjestelmästä (CENVAT), määrä laskettiin ostetuista tavaroista maksetun CENVATin ja saman asiakkaille myynnistä kannetun veron saldosta. Tästä määrästä tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä maksettua CENVATia ei voitu määrittää erikseen. Näin ollen pääteltiin, että CENVATista mahdollisesti aiheutuvia luottokustannuksia (rahoituskustannuksia) olisi pidettävä tavanomaisina toiminnasta aiheutuvina kustannuksista ja ettei tällaisten kustannusten osalta pitäisi tehdä oikaisuja.

1.4 Polkumyymtimarginaali

- (27) Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin tuotela-
jeittain edellä esitetyn mukaisesti määritetyn vienti-
hinnan painotettuun keskiarvoon.
- (28) Tämän perusteella väliaikaisesti määritetty polkumyymti-
marginaalin painotettu keskiarvo ilmoitettuna prosent-
teina cif-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana on
24,6 prosenttia.
- (29) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea, väliaikai-
sesti määritetty jäännösmarginaali vahvistettiin samalle
tasolle kuin yhteistyössä toimineelle yritykselle vahvis-
tettu marginaali eli 24,6 prosenttiin.

2 Kiina

2.1 Normaaliarvo

2.1.1 Markkinatalouskohtelu

- (30) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevissa polkumyynnitutkimuksissa normaaliarvo määritetään mainitun artiklan 1—6 kohdan mukaisesti niiden tuottajien osalta, joiden on todettu täyttävän 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa esitetyt vaatimukset, eli jos osoitetaan tarkastelun kohteena olevan tuotteen valmistuksen ja myynnin tapahtuvan markkinatalousolosuhteissa.
- (31) Ainoa yhteistyössä toiminut kiinalainen tuottaja pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettua markkinatalouskohtelua ja täytti asianomaisen vientiä harjoittaville tuottajille toimitetun lomakkeen.
- (32) Pyyntö hylättiin, koska sitä ei esittänyt tuotteen tuotannossa ja myynnissä osallisena oleva ryhmä kokonaisuudessaan vaan ainoastaan yksi siihen kuuluva yritys. Tästä syystä oli mahdoton todentaa, voitiinko markkinatalous- asema myöntää koko ryhmälle. Lisäksi pyynnön esittäneeseen yritykseen sovellettiin sen osto- ja myyntitoimintaa koskevia rajoituksia. Tosiasiassa yrityksellä ei ollut tuonti- eikä vientilupaa, mikä tarkoitti sitä, että hintoja, kustannuksia ja panoksia koskevia päätöksiä ei tehty tarjontaa ja kysyntää heijastavien markkinasignaalien perusteella tai ilman merkittävää valtion puuttamista asiaan (katso myös johdanto-osan 37 kappale jäljempänä).
- (33) Sen jälkeen, kun neuvoa-antavaa komiteaa oli kuultu asiassa, yritykselle ilmoitettiin, ettei sille voitu myöntää sen pyytämää markkinatalouskohtelua.

2.1.2 Vertailumaa

- (34) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti niille yrityksille, joille ei ole voitu myöntää markkinatalouskohtelua, normaaliarvo määritetään vertailumaassa sovellettavan hinnan tai vastaavan laskennallisen arvon perusteella. Komissio ilmoitti menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa käyttävänsä Amerikan yhdysvaltoja, jäljempänä 'Yhdysvallat', soveltuvana vertailumaana määrittäessään normaaliarvoa Kiinalle; samaa ehdotettiin valituksessa. Tätä vaihtoehtoa tutkittuaan komissio päätti kuitenkin, että Intia soveltuu paremmin vertailumaaksi, koska markkinaolosuhteet siellä ja Kiinassa ovat samankaltaiset. Se myös huomautti, että Intia ehdotti yhteistyössä toiminut kiinalainen viejä, joka vastusti menettelyn aloittamista koskevaan ilmoitukseen sisältyvää alkuperäistä ehdotusta.

2.1.3 Normaaliarvon määrittäminen vertailumaassa

- (35) Yhteistyössä toimineelle kiinalaiselle viejälle määritettiin normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti vertailumaan tuottajalta saatujen todennettujen tietojen pohjalta eli niiden hintojen perusteella, jotka on maksettu tai jotka maksetaan Intian kotimarkkinoilla tuotteista, jotka ovat verrattavissa vientiä harjoittavan kiinalaisen tuottajan yhteisöön myymiin tuotteisiin.

2.2 Vientihinta

2.2.1 Yksilöllinen kohtelu

- (36) Yritys, jolle ei myönnetty markkinatalouskohtelua, pyysi yksilöllistä kohtelua eli yksilöllisen polkumyynnin marginaalin määrittämistä sen omien vientihintojen perusteella. Komissio tarkisti, oliko yritys riittävän riippumaton valtiosta sekä tosiasiallisesti että oikeudellisesti.
- (37) Tältä osin vahvistettiin, että yrityksellä ei ollut lupaa viennin harjoittamiseen ja että sen koko vienti tapahtui valtion valvonnassa olevan yrityksen kautta. Näin ollen pääteltiin, ettei pyynnön esittänyt yritys täyttänyt yksilöllisen kohtelun saamiseksi asetettuja edellytyksiä.

2.2.2 Vientihinnan määrittäminen

- (38) Yhteistyössä toimineen kiinalaisen tuottajan koko toisen yrityksen välityksellä yhteisöön suuntautunut vienti myytiin suoraan yhteisössä sijaitseville riippumattomille asiakkaille ja vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (39) Yhteistyössä toimineen kiinalaisen viejän toimittamien vientiä yhteisöön koskevien tietojen ja johdanto-osan 47 kappaleen mukaisesti määritetyn tuontimäärän vertailu osoitti, että kyseinen viennin osuus kaikesta tutkimusajanjaksoilla Kiinasta yhteisöön tapahtuneesta tuonnista oli vähemmän kuin 20 prosenttia. Näin ollen vientiä harjoittaville yhteistyöhön osallistumattomille tuottajille vientihinta oli määritettävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Jotta yhteistyöstä kieltäytymistä ei tältä osin palkittaisi, katsottiin tarkoituksenmukaiseksi käyttää alhaisimpia yhteistyössä toimineen viejän tietyille edustaville liiketoimille määritettyjä vientihintoja.

2.3 Vertailu

- (40) Tasapuolisen tuotelajikohtaisen vertailun varmistamiseksi vapaasti aluksessa Intian rajalla -tasolla määritetyn normaaliarvon ja vapaasti aluksessa Kiinan rajalla -tasolla määritetyn vientihinnan välillä tehtiin asianmukaiset oikaisut niiden erojen huomioon ottamiseksi, joiden väitettiin ja todistettiin vaikuttavan hintojen vertailukelpoisuuteen. Tällaiset oikaisut tehtiin kuljetus- ja vakuutuskustannusten osalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

2.4 Polkumyymintimarginaali

- (41) Koska ainoalle yhteistyössä toimineelle viejälle ei myönnetty yksilöllistä kohtelua, koko Kiinalle laskettiin yksi yhteinen polkumyymintimarginaali. Normaaliarvon ja viennin hinnat vertailu osoitti, että tarkasteltavana olevaa Kiinasta peräisin olevaa tuotetta tuotiin polkumyynnillä ja että polkumyymintimarginaali vastasi määrää, jolla normaaliarvo ylitti yhteisöön suuntautuneen viennin hinnan.
- (42) Kiinasta peräisin olevalle tuonnille väliaikaisesti määritetty polkumyymintimarginaali ilmaistuna prosentteina cihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana on 21 prosenttia.

- tarkasteltavana olevan tuotteen johdanto-osan 47 kappaleen mukaisesti määritetty tuonti yhteisöön,
- yhteisön tuotannonalan todennettu kokonaismyynti yhteisön markkinoilla,
- tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden, tarkasteltavana olevan tuotteen entisten yhteisön tuottajien todennetut vastaukset, ja
- valituksessa esitetty muita, yhteistyöhön osallistumattomia entisiä tuottajia koskeva näyttö.

- (46) Sulfaniilihapon kulutus yhteisössä tutkimusajanjaksolla oli noin 11 000 tonnia. Luku on noin 13 prosenttia korkeampi kuin tarkastelujakson alussa. Vuosien 1997 ja 1998 suhteellisen vakauden jälkeen kulutus laski hieman vuonna 1999 kunnes se vuonna 2000 ja tutkimusajanjaksolla nousi selvästi.

D YHTEISÖN TUOTANNONALA

- (43) Sulfaniilihappoa valmistaa yhteisössä kaksi yritystä: valituksen tehnyt Sorochimie Chimie Fine, jäljempänä 'Sorochimie', ja Quimigal S.A., jäljempänä 'Quimigal'. Lisättäköön, että Sorochimie valmisti sulfaniilihappoa koko tarkastelujakson ajan. Quimigal sen sijaan aloitti sulfaniilihapon tuotannon ja myynnin vasta vuonna 1999. Tarkastelujakson alussa yhteisössä toimi useita muita sulfaniilihapon tuottajia. Kaikki nämä muut tuottajat kuitenkin lopettivat tuotannon tarkastelujakson aikana joko keskittyäkseen muihin toimintoihinsa tai koska ne alkoivat hankkia tarvitsemansa sulfaniilihapon ulkopuolisilta toimittajilta. Tästä syystä niitä ei ole otettu huomioon yhteisön tuotannonalaa määriteltäessä. On huomattava, että tämä merkittävä kehityskulku yhteisön markkinoilla johti siihen, että Sorochimie ja Quimigal onnistuivat lisäämään tuotantoaan ja myyntiään.
- (44) Vaikka Quimigal ei olekaan valituksen tekijä, se on ilmaissut tukevansa menettelyä ja toiminut tutkimuksen aikana täydessä yhteistyössä. Näin ollen katsotaan, että Quimigal ja Sorochimie täyttävät perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa asetetut vaatimukset, koska ne vastasivat menettelyn aloittamispäivänä kaikesta sulfaniilihapon tuotannosta yhteisössä. Niiden katsotaan tämän vuoksi muodostavan saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan, mitä nimitystä niistä käytetään jäljempänä.

E VAHINKO

1 Yhteisön kulutus

- (45) Sulfaniilihapon todettavissa oleva kulutus yhteisössä laskettiin seuraavien seikkojen pohjalta:

2 Tuonti yhteisöön asianomaisista maista

2.1 Tuontitiedot

- (47) CN-nimikkeeseen, johon tarkasteltavana oleva tuote nykyisin luokitellaan, kuuluu useita muitakin tuotteita. Näin ollen komissio käytti parhaita käytössä olleita tietoja ja määrittäi sulfaniilihapon tuontimäärät ja -hinnat seuraavassa esitetyn mukaisesti. Tuontia Intiasta koskevat tiedot perustuivat vastauksiin, jotka yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja antoi komission kyselylomakkeeseen. Kiinasta ja Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin määrät perustuivat valituksessa esitettyihin tietoihin, koska yhteistyö kiinalaisten tuottajien taholta oli vähäistä ja koska ainoa vientiä harjoittava yhdysvaltalainen tuottaja esitti yhteisöön tarkastelujaksolla suuntautunutta vientiään koskevan arvion luottamuksellisesti. Kyseistä tuontia koskevat hinnat perustuvat pääosin Eurostatin tietoihin, minkä lisäksi yhteistyössä toimineen kiinalaisen tuottajan vastaus komission kyselylomakkeeseen otettiin huomioon, tosin ainoastaan tutkimusajanjakson osalta. Unkarista ja Japanista peräisin olevan tuonnin määrää ja hintoja koskevat tiedot saatiin vertaamalla Eurostatin tietoja vastauksiin, joita käyttäjät antoivat komission kyselylomakkeeseen. Tutkimuksessa kävi ilmi, että edellä mainittuja maita lukuun ottamatta tarkastelujaksolla ei tapahtunut tuontia muista kolmansista maista.

2.2 Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

- (48) Perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti selvitetiin, pitäisikö tuontia asianomaisista maista arvioida kumulatiivisesti vahingon määrittämiseksi.

- (49) Todettiin (katso johdanto osan 29 ja 42 kappale), että kustakin tutkimuksen kohteena olevasta maasta peräisin olevan tuonnin polkumyynnimarginaali oli perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa määriteltyä vähimmäistasoa suurempi. Samoin todettiin, että kyseisen kustakin maasta peräisin olevan tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen. Intiasta ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin yhteenlaskettu markkinaosuus oli tutkimusajanjaksolla yli 40 prosenttia Kiinasta peräisin olevan tuonnin ollessa noin kaksi kolmasosaa tästä määrästä. Kustakin asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin määrä nousi tarkastelujaksolla, ja niiden hinnat yhteisön markkinoilla olivat tutkimusajanjaksolla jokseenkin samat. Lisäksi tarkasteltavana oleva tuonti oli samoilla markkinoilla kilpailuusemassa yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kanssa, ja monet käyttäjät yhteisössä käyttivät tarkastelujaksolla kaikkia kolmea lähdettä hankintojensa tekemiseen.
- (50) Edellä esitetyistä syistä pääteltiin alustavasti, että Intiasta ja Kiinasta peräisin olevaa tuontia pitäisi arvioida kumulatiivisesti.

3 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja hinta

- (51) Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla yli 1 800 tonnista vuonna 1997 tutkimusajanjakson 4 600 tonniin. Tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla yli kaksinkertaiseksi noin 18 prosentista yli 40 prosenttiin.
- (52) Tarkasteltavana olevan tuonnin keskihinta nousi tarkastelujaksolla 9 prosenttia. Hinta oli alhaisimmillaan vuonna 1999.

	1997	1998	1999	2000	Tutkimusajanjakso
Tuonti (tonnia)	1 821	2 856	3 262	3 556	4 662
(indeksinä)	100	157	179	195	256
Markkinaosuus (indeksinä)	100	151	187	186	227
Keskim. cif-hinta (ecua/euroa tonnilta) (indeksinä)	100	91	86	90	109

3.1 Hinnan alittavuus

- (53) Hinnan alittavuuden arvioimista varten yhteisön tuotannonalan myynnin, joka suuntautui etuyhteydettömille asiakkaille yhteisön markkinoilla, hintojen laatukohtaista painotettua keskiarvoa verrattiin tarkasteltavana olevan tuonnin vastaavaan vientihintojen painotettuun keskiarvoon. Vertailu tehtiin sen jälkeen, kun hinnoista oli vähennetty hyvitykset ja alennukset. Yhteisön tuotannonalan hintoja oikaistiin noudettuna lähettäjältä -tasolle. Tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat olivat cif-hintoja, joihin oli tehty asianmukaiset oikaisut tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.
- (54) Näin vertailtuna hinnan alittavuus Kiinasta peräisin olevassa tuonnissa oli noin 7 prosenttia. Koska vientiä harjoittava intialainen tuottaja teki johdanto-osan 29 kappaleessa esitetyn mukaisesti tiivistä yhteistyötä, hinnan alittavuus määritettiin kyseisen yrityksen tietojen perusteella koko Intian osalta 13 prosentiksi. On syytä mainita, että tarkasteltavana oleva tuonti vaikutti yhteisön tuotannonalan hintoja alentavasti ja hinnankorotuksia estävästi, mistä syystä yhteisön tuotannonala kärsi tappioita koko tarkastelujakson ajan.

4 Yhteisön tuotannonalan tilanne

4.1 Alustavat huomiot

- (55) Liiketietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi yhteisön tuotannonalan muodostavia kahta yritystä koskevat tiedot on täytynyt esittää indeksoidussa muodossa. Ja koska toinen yhteisön tuotannonalan muodostavista osapuolista aloitti tuotannon vasta vuonna 1999 eli tarkastelujakson puolivälissä, sitä koskevat tiedot päätettiin esittää erillään Sorochimien tiedoista, jotta kehityssuuntien analyysi olisi mielekkäämpi. Niinpä kullekin tunnusluvulle esitetään kaksi indeksiä (joiden viitearvo on sata) niin, että Sorochimien osalta viitevuosi on 1997 ja Quimigalin osalta 1999 lukuun ottamatta investointeja, joita alettiin tehdä aiemmin.
- (56) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset tekijät ja tunnusluvut, joilla oli yhteyttä tuotannonalan tilanteeseen.

4.2 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (57) Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä oli tutkimusajanjaksolla yli kaksinkertainen tarkastelujakson alun tuotantomäärään verrattuna. Tämä selittyy sillä, että Sorochimien tuotanto nousi tarkastelujaksolla 51 prosenttia, ja sillä, että Quimigal tuli markkinoille vuonna 1999. Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi sekin tarkastelujaksolla, mutta vähemmän kuin itse tuotanto. Nämä kaksi tekijää yhdessä johtivat siihen, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste nousi kyseisen jakson aikana. Quimigalin kapasiteetin käyttöaste nousi voimakkaasti perustamisajanjakson jälkeen. Molemmat yritykset saavuttivat kapasiteettinsa osalta tyydyttävän käyttöasteen tutkimusajanjaksolla.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajan- jakso
Tuotanto (tonnia)	Sorochimie	100	126	125	142	151
	Quimigal	0	0	100	288	348
Kapasiteetti (tonnia)	Sorochimie	100	115	115	115	115
	Quimigal	0	0	100	133	133
Kapasiteetin käyttö- asteen nousu (%)	Sorochimie	100	110	109	124	132
	Quimigal	0	0	100	216	261

4.3 Varastot

- (58) Sorochimien varastojen määrä vuoden lopussa oli tutkimusajanjakson lopussa absoluuttisesti mitattuna korkeampi kuin vuonna 1997. Sen sijaan prosentteina tuotannosta ilmaistuna varastojen määrä laski kyseisellä ajanjaksolla (15 prosentista 11 prosenttiin). Quimigalin varastojen määrä laski sen markkinoille tulon jälkeen ja oli tutkimusajanjaksolla noin 5 prosenttia sen tuotannosta. Yhteisön tuotannonalan varastojen määrää vuoden lopussa ei pidetä poikkeavana kyseisentyypiselle tuotannonalalle.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajan- jakso
Varastot (tonnia)	Sorochimie	100	94	76	69	108
	Quimigal	0	0	100	73	59

4.4 Myynnin määrä, markkinaosuus ja markkinoiden kasvu

- (59) Yhteisön tuotannonalan myynti nousi tutkimusajanjaksolla 75 prosenttia vuoden 1997 myynnistä. On syytä muistaa, että osa noususta selittyy Quimigalin ilmestymisellä markkinoille. Erikseen tarkasteltuna Sorochimien myynti yhteisön markkinoilla nousi lähes 40 prosenttia tarkastelujaksolla.
- (60) Yhteisön tuotannonala kasvatti osuuttaan yhteisön markkinoista lähes 50 prosentilla tarkastelujaksolla. Suurimmillaan markkinaosuus oli vuonna 2000. Osa markkinaosuudesta menetettiin kuitenkin tutkimusajanjaksolla tapahtuneelle polkumyynnille, koska sen määrä kasvoi nopeammin kuin markkinat kokonaisuudessaan. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvu oli pääosin seurausta Quimigalin tuotannon käynnistymisestä toden teolla. Myös Sorochimie onnistui tarkastelujaksolla lisäämään markkinaosuuttaan, koska muutamat muut yhteisön tuottajat vetäytyivät markkinoilta. Niinpä molempien yritysten kasvu oli nopeampaa kuin kulutuksen kasvu. Tähän kuitenkin päästiin nostamalla kapasiteetin käyttöaste korkeaksi ja lisäämällä suolojen myyntiä, koska polkumyynnillä tapahtunut tuonti esti niitä hyödyntämästä täysimääräisesti sulfaniilihapon yhteisön tuotannon rakenneuudistusta ja toteuttamasta kapasiteetin lisäyssiunntelmiaan (katso johdanto-osan 65 kappale).

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajan-jakso
Suolat (tonnia)	Sorochimie	100	93	96	135	138
	Quimigal	0	0	100	243	238
Markkinaosuus (%)	Sorochimie	100	92	103	132	126
	Quimigal	0	0	100	222	202

4.5 Myyntihinnat ja kustannukset

- (61) Sorochimien keskimääräinen myyntihinta laski tarkastelujaksolla 9 prosenttia. Hinta laski jyrkästi vuosien 1997 ja 1998 välillä, minkä jälkeen se alkoi uudelleen nousta, tosin hitaasti. Vuosien 1997 ja 1998 välisen kehityskulun taustalla on toisaalta aniliinin (hinnan puolesta tärkein raaka-aine) hinnan vähäinen lasku ja toisaalta yhteisön markkinoilla vallinnut hintapaine, jonka aiheutti polkumyynnillä tapahtunut tuonti, jonka määrä kasvoi kyseisellä ajanjaksolla yli 50 prosenttia. Sorochimien keskimääräinen myyntihinta nousi hieman vuodesta 1999 alkaen yrityksen hyötyessä sekä yhteisön kulutuksen kasvusta että tiettyjen tuottajien poistumisesta markkinoilta. Nousu oli kuitenkin vähäisempää kuin aniliinin hinnannousu; aniliini on puolestaan kustannusten perusteella merkittävin raaka-aine sulfaniilihapon tuotannossa. Näin tarkasteltavana olevalle tuonnille määritetty hinnan alittavuus tutkimusajanjaksolla osoittaa polkumyynnin vaikuttaneen Sorochimien omia hintoja alentavasti, koska se ei pystynyt saamaan takaisin itselleen tärkeimmän raaka-aineensa hinnannousua täysimääräisenä. Quimigalin keskimääräinen myyntihinta nousi nopeammin kuin Sorochimien, mutta on muistettava, että yritys joutui aloittamaan suhteellisen alhaisella myyntihinnalla vuonna 1999, jolloin sen myyntimäärät olivat nekin suhteellisen vähäisiä sen yrittäessä vakiinnuttaa markkina-asemansa. Myyntihintansa noususta huolimatta se ei kuitenkaan onnistunut kattamaan tuotantokustannuksia kokonaisuudessaan, ja sen toiminta jatkuikin tutkimusajanjaksolla tappiollisena.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajan-jakso
Keskim. myyntihinta (ecua/euroa tonnilta)	Sorochimie	100	85	86	87	91
	Quimigal	0	0	100	103	119

4.6 Kannattavuus

- (62) Yhteisön tuotannonala teki tappiota koko tarkastelujakson vuoden 2000 ollessa tappiollisin. On syytä muistaa, että tarkasteltavana olevan tuonnin määrä yhteisön markkinoilla on ollut merkittävä ja sen hinnat alhaisia tarkastelujakson alusta asti, mistä on osoituksena tuonnin markkinaosuus (18 prosenttia vuonna 1997) ja hinnat, jotka tutkimusajanjaksolla ovat olleet 7–13 prosenttia yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisempia. Sorochimien tappiot tutkimusajanjaksolla nettomyynnissä etuyhteydettömille yhteisön asiakkaille olivat prosentteina kyseisestä myynnistä ilmaistuna yksinumeroisia kun taas Quimigalin tappiot olivat kaksinumeroisia. Quimigalin nettomyyntituottoihin sisältyy uudelleenlasketut tasapoiot 10 vuoden aikana, jotta poikkeuksellisia perustamisvaiheen kuluja ei oteta huomioon nopeutettujen kuoletusten muodossa. Lisäksi, koska kapasiteetin käyttöaste oli tutkimusajanjaksolla suhteellisen korkea, tarkastelluissa tiedoissa ei ole otettu huomioon perustamisvaiheen vähäisten määrien vaikutusta yksikkökustannuksiin.
- (63) On selvää, että yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuus riippuu sen mahdollisuuksista saada tuotannostaan korkeampi myyntihinta ja siten katkaista sen pitkittynyt tappiollinen jakso.

4.7 Investoinnit ja pääoman saanti

- (64) Oheisesta taulukosta käy ilmi, että yhteisön tuotannonala jatkoi investointien tekemistä sulfaniilihapon tuotantotoimintaansa koko tarkastelujakson ajan. Sorochimien tapauksessa investoinnit liittyivät pääasiassa olemassa olevien tuotantohyödykkeiden ylläpitoon. On huomattava, että Quimigal teki merkittäviä investointeja ennen toimintansa käynnistämistä vuonna 1999. Yritys teki päätöksen sulfaniilihappomarkkinoille menemisestä useita vuosia aiemmin, jolloin hinnat yhteisön markkinoilla olivat korkeammat.
- (65) Polkumyynnillä tapahtunut tuonti on vaikuttanut Sorochimien mahdollisuuksiin hankkia pääomaa; investointisuunnitelmia kapasiteetin lisäämiseksi on jouduttu lykkäämään, koska tarvittavia varoja ei ole voitu perustella nykytilanteessa, jossa sulfaniilihapon tuotantotoiminnan tuotto on riittämätöntä. Myös Quimigalin on täytynyt lykätä laajentumissuunnitelmiaan vallitsevan markkinatilanteen takia.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajanjakso
Investoinnit (ecua/euroa)	Sorochimie	100	39	92	91	81
	Quimigal	100	826	291	100	99

4.8 Investointien tuotto ja kassavirta

- (66) Koska yhteisön tuotannonala on ollut koko tarkastelujakson ajan tappiollinen, myös investointien tuottoa kuvaava luku, joka ilmaisee tuloksen prosentteina sulfaniilihapon tuotantoon sijoitettujen varojen keskimääräisestä nettokirjanpitoarvosta tilikauden alussa ja lopussa verojen jälkeen, on pysynyt negatiivisena.
- (67) Sorochimie tuotti voittoa koko tarkastelujakson ajan, tosin vuosina 1998–2000 vain vähäisessä määrin. Quimigal tuotti voittoa vuonna 1999, jolloin se aloitti myynnin, mutta vuonna 2000 ja tutkimusajanjaksolla kassavirta muuttui negatiiviseksi.

4.9 Työllisyys, tuottavuus ja palkat

- (68) Oheisesta taulukosta näkyy, kuinka monta työntekijää molemmilla yhteisön tuotannonalan muodostavilla yrityksillä oli sulfaniilihapon tuotannossa, sekä keskimääräiset kokonaistyövoimakustannukset työntekijää kohden. Tuottavuutta kuvaava luku on laskettu tuotantotonneina työntekijää kohden.
- (69) Kokonaisuutena tarkasteltuna työntekijöiden määrä yhteisön tuotannonalalla oli tutkimusajanjaksolla ja tarkastelujakson alussa sama. On kuitenkin syytä huomauttaa, että kehitys kyseisissä kahdessa yrityksessä oli erilainen: Sorochimie menetti yhtä monta työpaikkaa kuin Quimigal markkinoille tullessaan loi.

- (70) Yhteisön tuotannonala paransi tuottavuuttaan merkittävästi tarkastelujaksolla. Tähän päästiin, kun Quimigal saavutti tavoittelemansa tuotantomäärän tutkimusajanjaksolla ja kun tuotannonalalla tehtiin ponnisteluja kilpailukyvyyn parantamiseksi.

Indeksinä		1997	1998	1999	2000	Tutkimusajan- jakso
Työntekijämäärä	Sorochimie	100	96	89	86	86
	Quimigal	0	100	100	133	133
Keskim. työvoimakustannukset työntekijää kohden (ecua/euroa henkilöä kohden)	Sorochimie	100	121	133	134	132
	Quimigal	0	100	278	208	208
Tuottavuus (tonnia henkilöä kohden)	Sorochimie	100	131	140	166	177
	Quimigal	0	0	100	216	261

4.10 Polkumyynnin laajuus

- (71) Kun otetaan huomioon polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja hinta, tosiasiallisten, itsessään huomattavien, polkumyynnimarginaalien vaikutuksia ei voida pitää vähäpätöisinä.

4.11 Vahinkoa koskeva päätelmä

- (72) Asianomaisista maista peräisin oleva tuonti oli merkittävässä markkina-asemassa jo tarkastelujakson alussa. Tutkimusajanjaksolla tämän tuonnin määrä oli noussut 150 prosenttia vuoteen 1997 verrattuna. Kyseisen tuonnin markkinaosuus kaksinkertaistui tarkastelujaksolla ja oli lopulta 40 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Tarkasteltavana oleva tuonti alitti yhteisön tuotannonalan hinnat huomattavasti. Nopeimmin markkinaosuus kasvoi vuosien 1997 ja 1998 välillä. Samaan aikaan Sorochimien keskimääräisissä myyntihinnoissa tapahtui jyrkin pudotus, kun sen oli markkina-asemansa säilyttämiseksi kilpailtava aggressiivisesti polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia vastaan.
- (73) Vaikka Sorochimie pystyi myöhemmin nostamaan myyntihintojaan ja lisäämään myyntinsä määrää toisten toimijoiden ollessa pakotettuja vetäytymään markkinoilta, sen toiminta jatkui tappiollisena markkinoiden matalan hintatason takia. Näin huolimatta sen tehokkuuden parantumisesta, mistä tuottavuuden nousu on osoitus.
- (74) Quimigal ei missään vaiheessa onnistunut kattamaan kustannuksiaan, vaikka sen tappiot vähenivätkin jossain määrin johtuen sen myyntihinnan noususta, joka tosin ei ollut riittävä.
- (75) Todetut polkumyynnimarginaalit olivat huomattavia. Lisäksi palautetaan mieliin, että tuotannon jatkuminen tappiollisena johti siihen, että yhteisön tuotannonalalla oli vaikeuksia pääoman hankkimisessa ja sen piti lykätä investointisuunnitelmien täytäntönpäonoa. Tappiot

näkyivät myös yhteisön tuotannonalan sijoituksistaan saamista tuotoissa.

- (76) Edellä sanotun perusteella päätellään alustavasti, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa, joka ilmenee hintojen alenemisena ja hinnankorotusten estymisenä, tappiollisen vaiheen pitkittymisenä, investointien riittämättömänä tuottona sekä laajentumissuunnitelmien lykkäytymisenä.

F VAHINGON SYY-YHTEYS

1 Johdanto

- (77) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti komissio tarkasteli, onko asianomaisista maista peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi tutkittiin muut tiedossa olevat tekijät, jotka saattoivat aiheuttaa samaan aikaan vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, sen varmistamiseksi, ettei kyseisten muiden tekijöiden mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsota johtuvan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

2 Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus

- (78) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi yli 150 prosenttia tarkastelujakson aikana. Hintaa alentavan vaikutuksen lisäksi polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin matala hintataso ja määrän lisääntyminen yhteisön markkinoilla vaikutti hinnankorotuksia estävästi molempiin yhteisön tuotannonalan muodostaviin yrityksiin, sillä ne eivät voineet ottaa tuotantokustannustensa kokonousua huomioon myyntihinnoissaan. Yhteisön tuotannonala ei voinut lisätä tuotantokapasiteettiaan kuten sen olisi pitänyt, vaikka muut yhteisön tuottajat vetäytyivät markkinoilta ja kysynnän määrän havaittiin kasvaneen koko tarkastelujakson aikana.

3 Muiden tekijöiden vaikutus

3.1 Muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin oleva tuonti

- (79) Lukuun ottamatta vuotta 1999, jolloin yhteisön kulutus laski alimmalle tasolle tarkastelujakson aikana, muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevan tuonnin määrä pysyi suhteellisen vakaana noin 2 000 tonnissa. Sen markkinaosuus pieneni tämän vuoksi kaikkiaan noin 21 prosentista vuonna 1997 tutkimusajanjakson 18 prosenttiin. Ainoastaan Yhdysvalloista ja Unkarista tapahtunut tuonti ylitti yhden prosentin yhteisön kuluksista tutkimusajanjakson aikana. On huomattava, että ainoa sulfaniilihapon tuottaja Japanissa lopetti tuotteen valmistuksen tarkastelujakson aikana. Tuonti kyseisestä maasta tutkimusajanjakson aikana ei ollut merkittävää (vähemmän kuin 100 tonnia). Tuontia Japanista ei ole tämän vuoksi otettu huomioon tässä tutkimuksessa.
- (80) Yhdysvalloista peräisin olevaa tuontia ilmestyi yhteisön markkinoille ensimmäistä kertaa vuonna 1999, ja se kasvoi sen jälkeen huomattavasti; sen markkinaosuus oli noin 10 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Tämä tapahtui sen jälkeen kun joitakin aiemmin yhteisössä tehtyjä tuotantotoimia siirrettiin muualle. Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti korkeammat kuin yhteisön tuotannonalan.
- (81) Unkarista peräisin oleva tuonti väheni lähes puoleen tarkastelujakson aikana. Sen keskimääräinen myyntihinta oli huomattavasti korkeampi kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja suunnilleen sama kuin yhteisön tuotannonalan hinta.
- (82) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että muista yhteisön ulkopuolisista maista ja erityisesti Yhdysvalloista ja Unkarista peräisin oleva tuonti ei vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

3.2 Kulutustottumuksissa tapahtuneet muutokset

- (83) Sulfaniilihapon todettavissa oleva kulutus yhteisössä kasvoi tarkastelujakson aikana noin 10 000 tonnista vuonna 1997 noin 11 000 tonniin tutkimusajanjakson aikana. Yhteisön tuotannonala kykeni samaan aikaan kasvattamaan markkinaosuuksiaan, koska muut yhteisön tuottajat poistuivat markkinoilta. Tämän perusteella kulutuksen kehitys ei vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

3.3 Yhteisön tuotannonalan vientitulokset

- (84) Viennin prosenttiosuus Sorochimien kokonaismyynnistä oli tutkimusajanjakson aikana sama kuin tarkastelujakson alussa eli noin kolmannes. Se kasvoi vuosina 1998 ja 1999 tiettyjen kertaluonteisten sopimusten ansiosta. Samalla tavalla mitattu Quimigalin viennin määrä oli tutkimusajanjakson aikana suurempi, noin puolet koko myynnistä. Yhteisön tuotannonalan viennin hintataso vastasi tutkimusajanjakson aikana yhteisön markkinoilla tapahtuneen myynnin hintatasoa. Tämän vuoksi päätellään alustavasti, että yhteisön tuotannonalan vientitulokset eivät vaikuttaneet yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

3.4 Quimigalin tulo yhteisön markkinoille

- (85) Muistutetaan, että Quimigal, joka on toinen yhteisön tuotannonalan muodostavista yrityksistä, aloitti sulfaniilihapon tuotannon ja myynnin vuonna 1999 aikaisemman päätöksen mukaisesti, joka oli tehty aikaan, jolloin sulfaniilihapon hinta yhteisön markkinoilla oli korkeampi. On väitetty, että ainakin osa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta johtuisi Quimigalista eikä tarkasteltavana olevasta tuonnista, koska Quimigalin myyntihinnat olivat melko alhaiset ja yksikkökustannukset korkeat sen toiminnan ensimmäisinä vuosina. Tämä väite on hylättävä, koska erittäin matalaan hintaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti yhteisön markkinoille pakotti kyseisen yrityksen tarjoamaan tuotantoaan melko samanlaiseen hintaan, jotta se kykeni saavuttamaan tavoittelemansa markkinaosuuden kohtuullisessa ajassa. Quimigal on kyennyt sittemmin nostamaan hintojaan hiukan.
- (86) Lisäksi jotta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ei katsottaisi virheellisesti johtuvan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, kaikkien poikkeuksellisten Quimigalin toiminnan perustamiskustannusten vaikutus eliminoitiin kuten on selostettu kannattavuutta koskevassa 4.6 kohdassa.
- (87) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että Quimigalin tulo markkinoille ei vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

4 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (88) Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että polkumyynnillä suurina määrinä yhteisön markkinoille tapahtunut tuonti vaikutti yhteisön tuotannonalan keskimääräisiä myyntihintoja voimakkaasti alentavasti. Yhteisön tuotannonalan oli pakko alentaa hintojaan huomattavasti säilyttääkseen osuutensa markkinoista ja varmistaakseen tyydyttävän kapasiteetin käyttöasteen. Lisäksi hinnankorotukset estyivät, sillä sellaisia hinnankorotuksia ei tehty, jotka olisi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin puut-

tuessa tehty. Se, että yhteisön tuotannonala kykeni kasvattamaan markkinaosuuttaan, johtuu useiden muiden yhteisön tuottajien poistumisesta sulfaniilihappomarkkinoilta. Vaikka yhteisön tuotannonala kykeni nostamaan hintojaan vuodesta 1998 alkaen, korotukset eivät olleet riittäviä, jotta tuotanto olisi palautunut kannattavaksi. Samaan aikaan tuonnin määrä asianomaisista maista ja niiden markkinaosuus kasvoivat jatkuvasti.

- (89) Tämän vuoksi ja koska ei ollut muita tekijöitä, jotka olisivat voineet vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa, pääteltiin alustavasti, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko, josta ovat osoituksena sen pitkittynyt tappiollinen tilanne, myynnin ja investointien negatiivinen tuotto sekä vaikeudet hankkia pääomaa ja toteuttaa laajentamissuunnitelmia, johtui polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista.

G YHTEISÖN ETU

1 Yleiset huomiot

- (90) Komissio tutki, oliko olemassa sellaisia pakottavia syitä, jotka vahingollista polkumyyntiä koskevista päätelmistä huolimatta voisivat johtaa päätelmään, ettei toimenpiteiden käyttöönotto olisi tässä tapauksessa yhteisön edun mukaista. Tätä varten tarkasteltiin kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen, perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mahdollisten toimenpiteiden ja myös niiden toteuttamatta jättämisen vaikutuksia kaikkien tähän menettelyyn osallistuvien osapuolten kannalta.

2 Tutkimus

- (91) Komissio lähetti kyselylomakkeet tuojille, raaka-aineen toimittajille, tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjäteollisuudelle sekä muille asianomaisille osapuolille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (92) Yhteensä lähetettiin 27 kyselylomaketta, mutta vastauksia saatiin määräaikana ainoastaan 9. Kuten johdanto-osan 7 kappaleessa on todettu, useat yritykset tyytyivät esittämään ainoastaan huomautuksia sen sijaan, että olisivat täyttäneet komission lähettämän kyselylomakkeen. Nämä huomautukset on tapauksen mukaan otettu huomioon.
- (93) Vastaukset saatiin asetetussa määräajassa seuraavilta seitsemältä tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjältä:

- Bayer AG, Leverkusen, Saksa
- Ciba Spezialitätenchemie Grenzach GmbH, Grenzach Wyhlen, Saksa
- Manuel Vilaseca SA, Barcelona, Espanja
- SA Robama, Barcelona, Espanja
- Sika Limited, Welwyn Garden City, Yhdistynyt kuningaskunta
- SIPO srl, Milano, Italia
- SKW Polymers GmbH, Trostberg, Saksa;

yhdeltä myyjältä:

- Twinstar Chemicals Ltd, Harrow, Yhdistynyt kuningaskunta;

yhdeltä sulfaniilihappoteollisuuden raaka-aineiden toimittajalta:

- Quimigal S.A., Estarreja, Portugali

3 Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköinen vaikutus yhteisön tuotannonalaa

- (94) Muistutetaan, että yhteisön tuotannonala muodostuu kahdesta yrityksestä, joilla on tuotantolaitokset Ranskassa ja Portugalissa.
- (95) Huolimatta yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneesta merkittävästä vahingosta ei ole syytä epäillä sen elinkelpoisuutta ja kilpailukykyä pitkällä aikavälillä markkinoilla, joilla vallitsee terveen kaupan tavanomaiset olosuhteet. Yhteisön tuotannonalalla on suunnitelmia lisätä tuotantokapasiteettiaan yhteisössä voidakseen vastata kasvavaan yhteisön kysyntään. Näitä suunnitelmia on kuitenkin täytynyt lykätä yhteisön matalan hintatason vuoksi, joka johtuu polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista.
- (96) Olisi huomattava, että yhteisön tuotannonalan tappiollinen tilanne johtuu sen vaikeuksista kilpailla jo tarkastelujakson alussa huomattavan markkinaosuuden saavuttaneen ja sen aikana markkinosuuttaan huomattavasti kasvattaneen polkumyynnillä alhaiseen hintaan tapahtuneen tuonnin kanssa. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama paine pakotti myös useat yhteisön tuottajat lopettamaan sulfaniilihapon tuotannon.
- (97) Toimenpiteiden käyttöönoton katsotaan palauttavan markkinoille terveen kilpailun. Yhteisön tuotannonalan pitäisi sen jälkeen pystyä lisäämään myyntinsä määrää ja nostamaan hintaa, mikä kasvattaisi tuoton tasolle, jolla tuotantolaitoksiin investoinnin jatkaminen olisi perusteltua.

- (98) Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, on melkein varmaa, että tarkastelujakson aikana havaitut yhteisön tuotannonalan tappiot jatkuvat. Se ei kykene investoimaan uuteen tuotantokapasiteettiin eikä kilpailemaan tehokkaasti yhteisön ulkopuolelta tulevan tuonnin kanssa. Olisi huomattava, että Sorochimie on pyytänyt suojaa velkojiltaan sen liiketoimintaan liittyvien vaikeuksien takia, ja sen nykyistä kaupankäyntiä valvoo paikallisen kauppautuomioistuimen nimeämä viranomainen. Yrityksen voi olla mahdollista jatkaa toimintaansa, jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön.
- (99) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että asianomaisista maista tapahtuvaan tuontiin on Yhdysvalloissa sovellettu polkumyyntitoimenpiteitä elokuusta 1992 (Kiina) ja maaliskuusta 1993 (Intia). Yhteisön markkinoita lukuun ottamatta tälle viennille katsotaan olevan vain vähäiset markkinat muissa maissa.
- (100) Tästä syystä päätellään alustavasti, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

4 Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköinen vaikutus myyjiin

- (101) Komissio sai yhden vastauksen yritykseltä, joka toi tarkasteltavana olevaa tuotetta viime aikoihin saakka ja on myynyt myös yhteisön tuotannonalan tuottamaa sulfaniilihappoa. Yritys huomautti, että toimenpiteiden käyttöönotto yhteisössä saattaisi johtaa joidenkin käyttäjien tuotantolaitosten siirtämiseen yhteisön ulkopuolelle tai poistumiseen tiettyjen lopputuotteiden markkinoilta. Se pelkäsi tämän vuoksi menettävänsä liiketoimintaa yhteisössä. Kuten tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjien osalta on jäljempänä päätelty, tällaiset muutokset ovat epätodennäköisiä, ja tämän vuoksi pääteltiin alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei ole vakavaa vaikutusta sulfaniilihapon myyjiin yhteisössä.

5 Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköinen vaikutus sulfaniilihappoteollisuuden raaka-ainetoimittajiin

- (102) Komissio sai kyselylomakkeeseen ainoastaan yhden vastauksen sulfaniilihappoteollisuuden raaka-aineen (aniliini) toimittajalta. Vastauksen antoi Quimigal, joka on myös toinen kahdesta sulfaniilihapon tuottajasta yhteisössä. Sen aniliinin myynti sulfaniilihapon tuottajille muodosti tutkimusajanjakson aikana hyvin pienen osan sen koko aniliinin myynnistä yhteisössä. Tästä huolimatta yritys korosti sen sulfaniilihappoteollisuudelle tapahtuvan (koti- ja ulkomaisen) myynnin tärkeyttä.
- (103) Koska sulfaniilihappoteollisuuden raaka-aineiden toimittajien yhteistyö oli vähäistä ja ottaen huomioon ainoan yhteistyössä toimineen toimittajan erityisen aseman, päätellään alustavasti, että polkumyyntitoimenpiteiden

käyttöönotolla ei ole suuria edullisia eikä haitallisia seurauksia toimittajille.

6 Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköinen vaikutus käyttäjiin

- (104) Sulfaniilihappoa käytetään moniin eri tarkoituksiin. Sitä käytetään optisten kirkasteiden, betonin lisäaineiden ja erityisväriaineiden valmistuksessa. Yhteisön tuotannonalan, yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ja yhden sulfaniilihapon entisen yhteisön tuottajan toimittamien tietojen analyysi osoitti, että merkittävien käyttäjäryhmä olivat optisten kirkasteiden valmistajat, jonka osuus oli noin 65 prosenttia arvioidusta yhteisön kulutuksesta. Betonin lisäaineiden osuus oli noin 15 prosenttia yhteisön kulutuksesta ja erityisväriaineiden 10 prosenttia. Lopun myynnin, johon sisältyy myös myynti jälleenmyyjille, aiottu käyttötarkoitus oli tuntematon.
- (105) Komissio pyrki arvioimaan toimenpiteiden mahdollisen taloudellisen vaikutuksen yhteistyössä toimineiden käyttäjien toimintaan ottaen huomioon niiden sulfaniilihappohankintojen alkuperän sekä sulfaniilihapon osuuden niiden kokonaistuotantokustannuksista tutkimusajanjakson aikana. Koska ehdotetut toimenpiteet perustuvat havaittuihin polkumyntimarginaaleihin, tässä tarkastelussa katsottiin, että tuonnin hinta asianomaisista maista nousisi ehdotettujen tullien määrällä.
- (106) Koska useat käyttäjät esittivät saman näkökannan vastustuen toimenpiteiden käyttöönottoa sillä perusteella, että tuotantokapasiteetti yhteisössä on riittämätön yhteisön kysyntään verrattuna, tätä näkökohtaa päätettiin käsitellä kaikkien käyttäjäalojen osalta 7 kohdassa.

6.1 Optiset kirkasteet

- (107) Optisia kirkasteita tuottavilta yhteisön yrityksiltä saatiin kolme vastausta kyselylomakkeeseen ja kirjallisia huomautuksia neljänneltä. Optiset kirkasteet ovat yleisiä fluoresoivia vaalenteita, joita ulkopuoliset asiakkaat käyttävät pääasiassa paperi- ja detergentteollisuudessa. Vaikka yhden kyselylomakkeen vastauksissa ei annettu kattavia tietoja vastaajan kannattavuudesta tarkastelujakson aikana, kahden muun yrityksen osalta havaitut kehityssuuntaukset katsotaan merkityksellisiksi, koska näiden kahden yrityksen osuus on puolet kaikkien kolmen yrityksen sulfaniilihapon kulutuksesta tutkimusajanjakson aikana.
- (108) Yhteistyössä toimineet optisten kirkasteiden tuottajat käyttävät joko puhdasta sulfaniilihappoa tai puhdasta sulfaniilihapon suolaliuosta. Noin puolet niiden hankinnoista tapahtui tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonalalta ja puolet muista lähteistä asianomaiset maat mukaan luettuina.

- (109) Sulfaniilihappoa käytetään ainoastaan tietynlaisissa optisissa kirkasteissa ja vaihtelevissa määrin. Kun kaikkien kolmen yhteistyössä toimineen käyttäjän toimittamat tiedot yhdistettiin, havaittiin, että sulfaniilihapon osuus oli noin 10 prosenttia niiden sellaisten optisten kirkasteiden valmistuskustannuksista, joihin tarvitaan sulfaniilihappoa. Sen jälkeen määritettiin johdanto-osan 105 kappaleessa esitettyä menetelmää käyttäen, että toimenpiteet nostaisivat sulfaniilihappoa sisältävien optisten kirkasteiden valmistuskustannuksia vain hieman yli prosentilla ja niiden kokonaiskustannuksia (jolloin huomioon on otettu myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset) jonkin verran alle prosentilla.
- (110) Optisten kirkasteiden tuottajat väittivät, että markkinoilla olevat kirkastetyypit ovat heikosti eriytyneet. Optisia kirkasteita käsitellään tämän vuoksi yhtenä hyödykkeenä, ja tuottajien välinen kilpailu on voimakasta. Tätä näyttivät tukevan kahden vastaajan toimittamat kannattavuutta koskevat tiedot, joista käy ilmi, että sulfaniilihappoa sisältävien optisten kirkasteiden myynnin tuotto oli heikentynyt huomattavasti tarkastelujakson aikana huolimatta sulfaniilihapon saatavuudesta polkuhintaan ja samaan aikaan havaitusta kokonaistuotantokustannusten yleisemmästä laskusta.
- (111) Väitettiin, että jos toimenpiteet otetaan käyttöön, optisten kirkasteiden tuottajat niissä yhteisön ulkopuolisissa maissa, joissa tällaisia toimenpiteitä ei ole käytössä, saisivat merkittävän hintaedun. Yksi tuottaja väitti, että jos sen optisten kirkasteiden liiketoimien jo nyt heikko tuotto heikkenee toimenpiteiden vuoksi entisestään, sen olisi harkittava, voiko se pysyä markkinoilla.
- (112) Ei ole itsestäänselvää, että optisten kirkasteiden tuottajat yhteisön ulkopuolella saisivat erityistä kilpailuetua yhteisössä sijaitseviin kilpailijoihin nähden, jos toimenpiteet otetaan käyttöön. Tämä on kyseenalaista varsinkin, jos otetaan huomioon, että sulfaniilihapon tuontiin sovelletaan jo useita polkumyynnitulleja yhdessä suurimmista optisten kirkasteiden tuottajamaista, Yhdysvalloissa. Olisi myös huomattava, että ottaen huomioon sen, että yhteisössä sijaitsevien optisten kirkasteiden tuottajien kokonaiskustannusten nousu olisi jonkin verran alle prosentin ja että optisten kirkasteiden osuus paperintuotannon kustannuksista on pieni, ei ole osoituksia siitä, että näiden tuotteiden tuotannon jatkaminen yhteisössä vaarantuisi. Ottaen huomioon niiden huomattavat investoinnit yhteisössä sijaitseviin tuotantolaitoksiinsa viime vuosina sekä markkinoiden ja niiden asiakaskunnan suuruuden on selvää, että nämä tuottajat pysyvät voimakkaasti mukana yhteisön markkinoilla.
- (113) Tämän vuoksi päätellään alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi suuria kielteisiä vaikutuksia tähän käyttäjäryhmään.
- 6.2 *Betonin lisäaineet*
- (114) Komissio sai vastaukset kyselylomakkeeseen kahdelta betonin lisäaineita tuottavalta yritykseltä ja kirjallisia huomautuksia kolmannelta. Betonin lisäaineita käytetään betonin tiettyjen ominaisuuksien ja erilaisiin olosuhteisiin reagoimisen parantamiseen.
- (115) Yhteistyössä toimineiden käyttäjien tiedoista käy ilmi, että sulfaniilihappoa käytettiin kaikenlaisten betonin lisäaineiden tuottamiseen. Kun molempien yritysten tiedot yhdistettiin ja otettiin huomioon niiden tuotevalikoima ja tuotannon määrä, todettiin, että sulfaniilihapon osuus oli noin 15 prosenttia niiden valmistuskustannuksista. Sen jälkeen määritettiin johdanto-osan 105 kappaleessa esitettyä menetelmää käyttäen, että toimenpiteet nostaisivat betonin lisäaineiden valmistuskustannuksia vain hieman yli kahdella prosentilla ja niiden kokonaiskustannuksia (jolloin huomioon on otettu myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset) tätä vähemmän.
- (116) Ainoastaan toinen vastaajista toimitti tietoja, jotka koskivat sulfaniilihappoa sisältävien tuotteiden kannattavuutta. Komissio ei tämän vuoksi kyennyt arvioimaan tarkasti toimenpiteiden taloudellista vaikutusta tähän käyttäjäryhmään. On kuitenkin huomattava, että sulfaniilihappoa sisältävien tuotteiden liikevaihto on hyvin pieni osa (vähemmän kuin 5 prosenttia) komission kyselylomakkeeseen vastanneiden kahden yrityksen kokonaisliikevaihdosta. Niinpä näiden yritysten koko toiminta ei vaarannu, vaikka tunnustetaan, että toimenpiteillä on jonkin verran vaikutusta niiden betonien lisäaineita koskevaan liiketoimintaan. Tätä tukee myös se, että kumpikaan yritys ei väittänyt, ettei se kykenisi sisällyttämään hinnannousua omiin kustannuksiinsa tai siirtämään sitä asiakkaille.
- (117) Samat kaksi yhteistyössä toiminutta käyttäjää vastustivat voimakkaasti toimenpiteiden käyttöönottoa. Sen lisäksi, että ne esittivät jäljempänä 7 kohdassa käsitellyn huolensa sulfaniilihapon riittävästä saatavuudesta yhteisössä, ne väittivät, että ne menettäisivät kilpailukykyään maailmanmarkkinoilla betonin lisäaineiden tuottajille sellaisissa yhteisön ulkopuolisissa maissa, joissa Intiasta ja Kiinasta peräisin olevaa sulfaniilihappoa on saatavilla ilman polkumyynnitulleja.
- (118) Tämä väite oli hylättävä useista syistä. Ensinnäkään kumpikaan yritys ei toimittanut väitteen tueksi todisteita kuten tietoja yhteisön ulkopuolella sijaitsevien betonin lisäaineiden tuottajien aiheuttaman kilpailu-uhkan vakavuudesta. Lisäksi kun otettiin huomioon johdanto-osan 115 kappaleessa mainittu ennakoitavissa oleva korotus näiden yritysten kokonaiskustannuksiin, ei katsottu, että toimenpiteillä olisi kovinkaan haitallista vaikutusta niiden kilpailukykyyn.

- (119) Kolmannen tuottajan kanta oli moniselitteisempi. Vaikka se korosti sitä, että sen kilpailukyky riippui tiettyssä määrin hinnasta, jolla se pystyy hankkimaan raaka-aineensa, se tunnusti, että on tärkeää säilyttää sulfaniilihapon kilpailukykyinen tuotantopohja yhteisössä kyseisen raaka-aineen saatavuuden takaamiseksi.
- (120) Tästä syystä päätellään alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei ole vakavia haitallisia vaikutuksia tämän käyttäjälän toimintaan.

6.3 Väriaineiden tuottajat

- (121) Komissio vastaanotti vastaukset kyselylomakkeeseen kolmelta väriaineiden tuottajalta, joista yksi oli vastannut komissiolle myös optisten kirkasteiden tuottajana. Kirjallisia huomautuksia saatiin lisäksi neljänneltä tuottajalta. Ne olivat ostaneet suhteellisen pieniä määriä sulfaniilihappoa tutkimusajanjakson aikana. Määrästä noin puolet oli yhteisöstä peräisin olevaa sulfaniilihappoa ja loppu oli peräisin asianomaisista maista. Kun kyseisten kolmen yrityksen tiedot yhdistettiin ja otettiin huomioon niiden tuotevalikoima ja tuotannon määrä, todettiin, että sulfaniilihapon osuus oli 5—10 prosenttia niiden sulfaniilihappoa sisältävien väriaineiden valmistuskustannuksista. Näiden tuotteiden liikevaihto oli puolestaan noin kolmannes kyseisten yritysten kokonaisliikevaihdosta.
- (122) Sen jälkeen määritettiin johdanto-osan 105 kappaleessa esitettyä menetelmää käyttäen, että toimenpiteet nostaisivat sulfaniilihappoa sisältävien väriaineiden valmistuskustannuksia vain hieman yli prosentilla ja niiden kokonaiskustannuksia (jolloin huomioon on otettu myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset) jonkin verran alle prosentilla. Koska yksikään näistä yrityksistä ei toimittanut komissiolle yksityiskohtaisia tietoja väriaineita koskevan liiketoimintansa kannattavuudesta, toimenpiteiden mahdollista vaikutusta niiden taloudelliseen tilanteeseen kokonaisuudessaan ei kuitenkaan ollut mahdollista määrittää tarkasti.
- (123) Yksi vastaaja toimitti kuitenkin kirjallisia huomautuksia väriaineita koskevan liiketoiminnan voimakkaasta kilpailusta ja olosuhteista, joissa tätä liiketoimintaa harjoitetaan pienellä voittomarginaalilla. Tämä väitti, että Intiasta ja Kiinasta peräisin olevat väriaineet aiheuttivat voimakasta hintakilpailua mahdollisesti polkumyynnin takia ja että sulfaniilihapon hinnan nousulla saattaisi olla vakavat seuraukset väriaineiden tuotannon jatkumiselle yhteisössä. Mahdollisen polkumyynnin esiintyminen jatkojalostustuotteiden markkinoilla (tätä koskevaa näyttöä ei toimitettu) ei saa kuitenkaan estää aiheellisten kaupan suojakeinojen käyttöä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin yhteisön tuotannonalan muodostaville

sulfaniilihapon tuottajille aiheuttaman vahingon korjaamiseksi.

- (124) Kannattavuutta koskevien tietojen puuttuessa ja koska sulfaniilihapon hinnalla on suhteellisen pieni vaikutus kaikkien väriaineiden kokonaistuotantokustannuksiin, päätellään alustavasti, että polkumyöntitullien käyttöön-otolla ei ole vakavia haitallisia seurauksia tälle käyttäjälälle.

6.4 Päätelmät

- (125) Edellä esitettyjen sulfaniilihapon eri käyttäjiä tässä tutkimuksessa koskevien päätelmien perusteella päätellään alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi hieman niiden taloudelliseen tilanteeseen, mutta ei vaarantaisi niiden toiminnan jatkumista tai johtaisi niiden tuotannon siirtämiseen yhteisön ulkopuolelle.

7 Kilpailua ja kauppaa vääristävät vaikutukset

- (126) Komissio tarkasteli toimenpiteiden mahdollisia kilpailua ja kauppaa vääristäviä vaikutuksia tutkimuksen päätelmien ja asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten perusteella. Huomautukset koskivat pääasiassa tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön tuonnin jatkuvaa tarvetta, koska yhteisön tuotannonala ei kykene kattamaan koko kysyntää. Yksi käyttäjä esitti myös huolen, että Intiasta ja Kiinasta tapahtuvien toimitusten väheneminen antaisi Sorochimielle mahdollisuuden määrätä hinnat yhteisön markkinoilla amerikkalaisten kilpailijoidensa kanssa.
- (127) Toimenpiteiden tarkoitus ei ole estää tuontia yhteisöön vaan varmistaa, että tuonti ei tapahdu vahingolliseen polkuhintaan. On myönnettävä, että eri alkuperää oleva tuonti kattaa jatkossakin merkittävän osan yhteisön kysynnästä. On myös huomattava, että yhteisön tuotannonalalla on suunnitelmia lisätä kapasiteettiaan, jos sen sulfaniilihapon myynnin tuotto saavuttaa kohtuullisen tason. Tämän vuoksi on erittäin todennäköistä, että yhteisön tuotannonala kykenee toteuttamaan nämä investointisuunnitelmat, jos polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vahingolliset vaikutukset poistetaan ottamalla toimenpiteet käyttöön. On tärkeää huomata, että sulfaniilihapon tuotanto on jo keskittynyt melko harvoihin maihin maailmassa. Tässä tutkimuksessa on havaittu, että tuotantoa on yhteisön ulkopuolella ainoastaan Intiassa, Kiinassa, Yhdysvalloissa ja Unkarissa. Tämän vuoksi on kaikkien yhteisön käyttäjien edun mukaista, että yhteisön tuotannonalan annetaan toimia terveen kilpailun olosuhteissa, jotta tuotetta voidaan jatkossakin toimittaa yhteisön sisällä.

- (128) Toinen, hintojen sopimista koskeva väite on hylättävä pelkkänä arvailuna. Väitteen tueksi ei ole toimitettu näyttöä. Lisäksi jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, yhteisön tuotannonala saattaa joutua lopettamaan tuotantonsa. Jos näin kävisi, tuotteiden toimittajien määrä yhteisön markkinoilla vähenisi entisestään ja jäljelle jäävät toimittajat voisivat tämän ansiosta nostaa hintojaan.
- (129) Väliaikaisten polkumyynnitullien käyttöönotto edistäisi edellä esitetyn perusteella käyttäjäteollisuuden valinnan mahdollisuuksien ja kilpailun ylläpitämistä yhteisön markkinoilla.

8 Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (130) Edellä esitetyistä syistä päätellään alustavasti, että ei ole yhteisön edun mukaisia pakottavia syitä, joiden perusteella polkumyynnitoimenpiteitä ei pitäisi tässä tapauksessa ottaa käyttöön.

H VÄLIAIKAISET POLKUMYNNITOI MENPITEET

1 Vahingon korjaava taso

- (131) Katsottiin, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttaman enemmän vahingon estämiseksi on tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön polkumyynnitoimenpiteet väliaikaisten tullien muodossa.
- (132) Tullien suuruutta määrittäessään komissio otti huomioon todetut polkumyynnimarginaalit ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon korjaamiseksi tarvittavan tullin määrän.
- (133) Komissio määrittäi tätä varten vahinkoa aiheuttamatoman hinnan, joka perustuu yhteisön tuotannonalan tuotantokustannuksiin (ottamatta huomioon poikkeuksellisia kustannuksia, jotka liittyvät Sorochimien vaikeuksiin liima-alalla, tai Quimigalin perustamiskustannuksia) ja kuuden prosentin voittomarginaaliin. Katsottiin, että tämäntyyppisen kemian alan on mahdollista kohtuudella saavuttaa tällainen voittomarginaali. Vahinkoa aiheuttamatonta hintaa verrattiin edellä esitettyihin hinnan alittavuutta määriteltäessä käytettyihin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintoihin. Vahinkomarginaalin määrittämiseksi tämän vertailun tuloksena saadut erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina koko cif-tuonnin arvosta.

2 Väliaikaiset toimenpiteet

- (134) Koska sekä Intian että Kiinan polkumyynnimarginaalin havaittiin jäävän alemmaksi kuin vahingon korjaava taso, käyttöön otettavien polkumyynnitullien olisi perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti oltava määritettyjen polkumyynnimarginaalien suuruiset.

- (135) Intian osalta samanaikaisesti vireillä olevaan tukien vastaiseen menettelyyn viitaten neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾, jäljempänä 'tukien vastainen perusasetus', ja perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaan mihinkään tuotteeseen ei kuitenkaan voida soveltaa sekä polkumyyni- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituen myöntämisestä aiheutuneen saman tilanteen korjaamiseksi. Tämän vuoksi on määritettävä, aiheutuvatko tukimäärät ja polkumyynnimarginaalit samasta tilanteesta ja missä määrin.

- (136) Intian osalta tukien vastaisen perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti väliaikaiseksi tasoitustulliksi ehdotettiin tuen määrää, joka todettiin vahinkomarginaalia pienemmäksi. Jotkut Intian tutkituista tukijärjestelmistä, joiden todettiin olevan vastatoimeen oikeuttavia, olivat tukien vastaisen perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vientitukia. Tällöin nämä tuet voivat vaikuttaa ainoastaan intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaan polkumyynnimarginaalia suuremman tavoin. Toisin sanoen ainoan yhteistyössä toimineen intialaisen tuottajan osalta määritetty väliaikainen polkumyynnimarginaali johtuu osittain vientituista. Näissä olosuhteissa ei katsota aiheelliseksi ottaa käyttöön sekä tasoi- että polkumyynnitulleja koko kyseisen vientituen ja väliaikaisesti määritetyn polkumyynnimarginaalin suuruusina. Tämän vuoksi väliaikainen polkumyynnitulli olisi mukautettava vientituen vaikutuksen korjaavan väliaikaisen tasoitustullin käyttöönoton jälkeen jäävän tosiasiallisen polkumyynnimarginaalin mukaiseksi. Tämän seurauksena Intian polkumyynnitulliksi on määritetty polkumyynnimarginaalin määrä (24,6 prosenttia) vähennettynä vientitukien tasoitustullin määrällä (6,6 prosenttia).

- (137) Kiinan polkumyynnitulliksi on määritetty polkumyynnimarginaalin määrä.

I LOPPUSÄÄNNÖKSET

- (138) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on vahvistettava määräaika, jonka kuluessa menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ilmoitautuneet asianomaiset osapuolet voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi. Lisäksi on todettava, että kaikki tämän asetuksen tarkoituksia varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua tarkastelemaan uudelleen mahdollista lopullista tullia varten,

(1) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevan CN-nimikkeeseen ex 2921 42 10 (Taric-koodi 2921 42 10 60) kuuluvan sulfaanihapon tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Väliaikainen tulli (%)
Kiinan kansantasavalta	21,0
Intia	20,1

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä maaliskuuta 2002.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat 20 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja päätelmistä, joiden perusteella tämä asetus on annettu, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla komission kuulemiksi suullisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan soveltamista.

Asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä esittää huomautuksia tämän asetuksen soveltamisesta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 576/2002,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002,
sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta maaliskuulle 2002**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä maatalouden muuntokurssin soveltamiseksi sokerialalla 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1713/93 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1509/2001 ⁽³⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sokerialan varastointikustannusten tasausjärjestelmää koskevista siirtymäkauden toimenpiteistä 26 päivänä syyskuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1878/2001 ⁽⁴⁾ 1 artiklassa säädetään, että sokerialan yhteisestä markkinointijärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ⁽⁶⁾, 8 artiklaa sovelletaan edelleen markkinointivuodelta 2000—2001 markkinointivuoden 2001—2002 lukuun siirrettyyn sokeriin.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1713/93 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, että asetuksen (EY) N:o 2038/1999 8 artiklassa tarkoitettu varastointikustannusten korvausmäärä on muunnettava kansallisiksi valuutoiksi käyttämällä erityistä maatalouden muuntokurssia, joka saadaan laskemalla *pro rata temporis* varastointikuukauden aikana sovellettujen maatalouden muuntokurssien keskiarvo.

Tämä erityinen maatalouden muuntokurssi on vahvistettava joka kuukausi edelliseksi kuukaudeksi. 1 päivästä tammikuuta 1999 sovellettavien korvausmäärien osalta on samana päivänä käyttöön otettavan maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän vuoksi syytä vahvistaa muuntokurssit ainoastaan niille erityisille valuuttakursseille, joita käytetään euron ja niiden jäsenvaltioiden kansallisten valuuttojen, jotka eivät ole otta-
neet yhtenäisvaluuttaa käyttöön, välillä.

- (3) Kyseisten säännösten soveltamisesta seuraa, että erityinen valuuttakurssi, jota käytetään varastointikustannusten korvausmäärän muuntamiseen kansallisiksi valuutoiksi, vahvistetaan maaliskuulle 2002 tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Erityinen valuuttakurssi, jota käytetään muunnettaessa asetuksen (EY) N:o 2038/1999 8 artiklassa tarkoitettu varastointikustannusten korvausmäärä kansalliseksi valuutaksi, vahvistetaan maaliskuulle 2002 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä huhtikuuta 2002.

Sitä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 94.

⁽³⁾ EYVL L 200, 25.7.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EYVL L 258, 27.9.2001, s. 9.

⁽⁵⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.

LIITE

3 päivänä huhtikuuta 2002 annettuun komission asetukseen sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta maaliskuusi 2002

Erityinen valuuttakurssi		
1 euro =	7,43251	Tanskan kruunua
	9,06212	Ruotsin kruunua
	0,615524	Englannin puntaa

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 577/2002,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2002,
B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1961/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 226/2002 ⁽²⁾ vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät.
- (2) Komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on appelsiinien osalta vaarassa ylittyä piakkoin.

Tämä ylitys olisi vahingollinen hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle.

- (3) Tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 3 päivän huhtikuuta 2002 jälkeen vietyjä appelsiineja koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään appelsiinien osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 226/2002 1 artiklan mukaisesti 3 päivän huhtikuuta 2002 jälkeen ja ennen 15 päivää toukokuuta 2002.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 38, 8.2.2002, s. 8.

TUOMIOISTUIN

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

KÄYTÄNNÖN OHJEET ASIANOSAISILLE

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN, joka

ottaa huomioon työjärjestyksensä 136 a artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta oikeudenkäynnit yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sujuisivat asianmukaisesti ja jotta oikeusriitojen ratkaisemista helpotettaisiin ja nopeutettaisiin, on syytä antaa asianosaisten asianajajille ja asiamiehille käytännön ohjeet kirjelmien ja asiakirjojen esittämisestä kirjallisen käsittelyn kuluessa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- (2) Ohjeissa toistetaan, selitetään ja täydennetään tiettyjä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen määräyksiä, ja niillä pyritään siihen, että asianajajat ja asiamiehet ottaisivat huomioon ne rajoitukset ja velvoitteet, joita tuomioistuimella on toiminnassaan ja jotka koskevat erityisesti oikeudenkäyntiasiakirjojen kääntämistä toisille kielille ja niiden sähköistä hallinnointia.
- (3) Niiden ohjeiden perusteella, jotka yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut kirjaajalleen 3. maaliskuuta 1994 (EYVL L 78, 22.3.1994, s. 32), sellaisena kuin ne ovat muutettuina 29. maaliskuuta 2001 (EYVL L 119, 27.4.2001, s. 2), kirjaajan tehtävänä on huolehtia siitä, että asiakirjavihkoon liitetyt asiakirjat ovat sopusoinnussa yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen ja sen asianosaisille antamien käytännön ohjeiden ja edellä mainittujen kirjaajan ohjeiden kanssa, ja kirjaajan tehtävänä on erityisesti pyytää, että puutteelliset kirjelmät ja asiakirjat saatetaan menettelysääntöjen ja -ohjeiden mukaisiksi, tai jos näin ei tehdä, kieltäytyä vastaanottamasta niitä.
- (4) Jos asianosaisten asianajajat ja asiamiehet noudattavat näitä käytännön ohjeita, he voivat olla varmoja siitä, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianmukaisesti käsitellä heidän esittämänsä kirjelmät ja asiakirjat, ja he voivat näin välttää näissä ohjeissa käsitel-

tyjen kysymysten osalta työjärjestyksen 90 artiklan a alakohdan soveltamisen.

- (5) Nämä ohjeet on laadittu sen jälkeen, kun yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa väliintulojona esiintyvien jäsenvaltioiden ja toimielinten asiameisten edustajia sekä Euroopan unionin asianajajaliittojen neuvostoa (CCBE) oli kuultu, ja ohjeissa on otettu heidän näkemyksensä huomioon.
- (6) Asianajajia ja asiamiehiä kehoitetaan lisäksi noudattamaan kirjaajan laatimia ohjeita, jotka toimivat oppaana kirjallista käsittelyä ja suullista käsittelyä varten,

ON ANTANUT NÄMÄ KÄYTÄNNÖN OHJEET:

I TEKNISTEN TIEDONSIIRTOVÄLINEIDEN KÄYTTÖ

1. Työjärjestyksen 43 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu jäljennös oikeudenkäyntiasiakirjan allekirjoitetusta alkupe- räiskappaleesta voidaan toimittaa kirjaamoon
 - faksi (faksinro: (352) 4303-2100)
 - sähköposti (osoite: cfi.registry@curia.eu.int).
2. Jos jäljennös toimitetaan sähköpostitse, ainoastaan allekirjoitetun alkuperäiskappaleen skannattu jäljennös hyväksytään. Pelkkä tietokonetiedosto, sähköisesti allekirjoitettu tiedosto tai tietokoneella luotu allekirjoituksen näköiskappale ei täytä työjärjestyksen 43 artiklan 6 kohdassa asetettuja edellytyksiä. Pelkkänä sähköpostina saapuvaa oikeudenkäyntiasiaan liittyvää kirjeenvaihtoa ei oteta huomioon.

Jotta skannatut asiakirjat voitaisiin ottaa tuomioistuimen sähköiseen arkistoon, on toivottavaa, että ne on skannattu 300 DPI:n piirtotarkkuudella ja esitetään PDF-muodossa (kuvat ja teksti) käyttäen Acrobat- tai Readiris 7 Pro -ohjelmaa.
3. Määräajan noudattamisen osalta asiakirjan lähettäminen faksina tai sähköpostina hyväksytään ainoastaan, jos allekirjoitettu alkuperäiskappale saapuu kirjaamoon viimeistään työjärjestyksen 43 artiklan 6 kohdassa asetetun

määräajan kuluessa eli kymmenen päivän kuluessa faksin tai sähköpostin saapumisesta. Allekirjoitettu alkuperäiskappale on lähetettävä viipymättä jäljennöksen lähettämisen jälkeen, eikä alkuperäiskappaleeseen saa tehdä mitään korjauksia tai muutoksia, vaikka ne olisivat vähäisiäkin. Jos allekirjoitettu alkuperäiskappale ja sitä aiemmin lähetetty jäljennös poikkeavat toisistaan, ainoastaan allekirjoitetun alkuperäiskappaleen toimittamispäivä otetaan huomioon.

4. Asianosaisen ilmoituksessa, jossa hän hyväksyy työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla sen, että tiedoksiannot toimitetaan hänelle faksin tai muun teknisen tiedonsiirtovälineen avulla, on oltava faksinumero ja/tai sähköpostiosoite, johon kirjaamo voi lähettää tiedoksiannot. Vastaanottajalla on oltava sellainen tietokoneohjelma (esim. Acrobat tai Readiris 7 Pro), joka soveltuu PDF-muodossa olevien kirjaamon tiedoksiantojen lukemiseen.

II KIRJELMIEN ULKOASU

1. Asianosaisten toimittamien kirjelmien ja asiakirjojen on oltava ulkoasultaan sellaisia, että tuomioistuimessa näitä voidaan hallinnoida sähköisesti ja erityisesti että ne voidaan skannata ja merkit voidaan tunnistaa.

Jotta näitä tekniikoita voitaisiin käyttää, asianosaisten tulisi noudattaa seuraavia vaatimuksia:

- 1) Asiakirjoissa käytetään valkoista A4-paperia, jossa ei ole raitoja tms. Tekstiä on vain A4-lehden yhdellä sivulla (recto, ei siis recto verso).
- 2) Kirjelmän sivut ja mahdolliset liitteet on yhdistetty toisiinsa helposti irrotettavalla tavalla (eli niitä ei ole sidottu, liimattu, nidottu tai muuten liitetty toisiinsa kiinteästi).
- 3) Teksti on kirjoitettu tavanomaisella kirjasintyyllillä (esim. Times New Roman, Courier tai Arial); tekstikokona on vähintään 12 kuvapistettä itse tekstissä ja alaviitteissä vähintään 10 kuvapistettä; rivivälinä on 1,5 ja marginaaleina ylhäällä, alhaalla, vasemmalla ja oikealla vähintään 2,5 cm.
- 4) Kirjelmän sivuilla on yläoikealla numero, ja numerointi on jatkuva ja kasvava. Yhtenäinen numerointi kattaa myös kirjelmän liitteet, jotta sivut laskemalla voidaan varmistaa, että kaikki sivut ovat mukana, jos liitteet skannataan.

2. Kirjelmän ensimmäisellä sivulla on seuraavat tiedot:

- 1) kirjelmän nimi (kanne, vastine, vastauskirjelmä, väliintulohakemus, väliintulokirjelmä, erillinen prosessiväitettä koskeva asiakirja, huomautukset, vastaus kysymyksiin jne.),

2) asian numero (T-.../..), jos kirjaaja on jo ilmoittanut sen,

3) kantajan ja vastaajan nimi,

4) sen asianosaisen nimi, jonka puolesta kirjelmä jätetään.

3. Jokainen kirjelmän tekstissä oleva kappale on numeroitu.

4. Kyseisen asianosaisen asianajajan tai asiamiehen allekirjoitus on kirjelmän lopussa.

III KANTEEN JA VASTINEEN RAKENNE JA SISÄLTÖ

1. Kannekirjelmässä on aina oltava työjärjestyksen 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainitut tiedot.

2. Kannekirjelmässä on mainittava seuraavat:

1) kantajan nimi ja kotipaikka,

2) kantajan asiamiehen tai asianajajan nimi ja se, missä ominaisuudessa hän toimii,

3) sen asianosaisen nimi, jota vastaan kanne nostetaan,

4) työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdassa mainitut tiedot (prosessiosoite tai sen hyväksyminen, että tiedoksiannot toimitetaan teknisellä tiedonsiirtovälineellä).

3. Kannekirjelmän alussa tai lopussa on täsmällisesti ilmaistava se, minkä sisältöistä päätöstä (tuomiolauselmaa) yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta halutaan (eli on ilmaistava kannevaatimukset, esimerkiksi tietyn tarkasti yksilöidyn toimieliimen toimen kumoaminen tai tietyn suuruisen vahingonkorvauksen saaminen).

4. Tietyn säädöksen, päätöksen tai muun toimen kumoamista vaadittaessa kanteeseen on liitettävä jäljennös kyseisestä toimesta, ja tämä on yksilöitävä kumoamisvaatimuksen kohteeksi.

5. Jokaisessa kanteessa tulisi olla lyhennelmä kanneperusteista ja pääasiallisista perusteluista, millä helpotetaan työjärjestyksen 24 artiklassa tarkoitettun tiedonannon laatimista kirjaamossa. Lyhennelmä ei saa olla yli kaksi sivua pitkä.

6. Kanteen mukana mutta erillään niistä kanteen liitteenä olevista asiakirjoista, jotka esitetään kanteen tueksi, on toimitettava työjärjestyksen 44 artiklan 3 kohdassa ja 5 kohdan a ja b alakohdassa mainitut asiakirjat.

7. Kannekirjelmän johdanto-osan jälkeen tulisi esittää lyhyt yhteenveto riidan taustalla olevista tosiseikoista.

8. Oikeudellinen argumentointi olisi rakennettava niin, että kunkin kanneperusteen alla on omat perustelut. Yleensä on hyödyllistä, jos ennen oikeudellista argumentaatiota esitetään kaavamainen yhteenveto kanneperusteista ja niiden käsittelyjärjestyksestä.

9. Näytön tarjoamista ja hankkimista koskevien ehdotusten on oltava täsmällisiä ja yksilöityjä, ja toteen näytettävät tosiseikat on esitettävä selkeästi:
- Asiakirjanäytön osalta on viitattava liiteluettelossa olevaan järjestysnumeroon tai, jos asiakirja ei ole kantajan hallussa, on ilmoitettava, miten asiakirja voidaan saada,
 - Todistajien kuulemistä tai tietojen pyytämistä ehdotettaessa on selkeästi ilmoitettava, kenestä henkilöstä on kyse.
10. Vastineessa on aina oltava työjärjestyksen 46 artiklan 1 kohdassa mainitut tiedot.
11. Vastineessa on mainittava seuraavat:
- 1) vastaajan nimi ja kotipaikka,
 - 2) vastaajan asianajajan tai asiamiehen nimi ja se, missä ominaisuudessa hän toimii,
 - 3) työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdassa mainitut tiedot (prosessiosoite tai sen hyväksyminen, että tiedoksiannot toimitetaan teknisellä tiedonsiirtovälineellä).
12. Vastineen alussa tai lopussa on täsmällisesti ilmaistava se, minkä sisältöistä päätöstä (tuomiolauselmaa) yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta halutaan (eli vastaajan vaatimukset).
13. Edellä olevia 6, 8 ja 9 kohtaa sovelletaan myös vastineeseen.
14. Jos vastapuolen käsitys tosiseikoista riitautetaan, tämä on tehtävä nimenomaisesti ja kyseiset tosiseikat on esitettävä täsmällisesti.

IV KIRJELMIEN LIITTEET

1. Kirjelmän liitteeksi voidaan ottaa vain sellaiset asiakirjat, jotka mainitaan itse kirjelmän tekstissä ja jotka ovat tarpeen kirjelmän sisällön oikeaksi osoittamiseksi tai havainnollistamiseksi.
2. Liitteet hyväksytään vain, jos niistä esitetään samalla liiteluettelo. Liiteluettelossa on oltava jokaisen asiakirjan osalta seuraavat tiedot:
 - 1) liitteen numero;
 - 2) lyhyt kuvaus liitteestä ja tieto liitteen luonteesta (esim. ”kirje” ja tieto sen päiväyksestä, laatijasta, vastaanottajasta ja liitteen sivujen lukumäärästä);
 - 3) tieto kirjelmän siitä sivusta ja kappaleesta, jossa asiakirja on mainittu ja joka oikeuttaa asiakirjan esittämisen liitteenä.

Liitteitä numeroitaessa olisi ilmoitettava se kirjelmä, jonka liitteenä asiakirja on (esim. A.1, A.2 jne. kannetta varten, B.1, B.2 jne. vastinetta varten, C.1, C.2 jne. kantajan vastausta varten, D.1, D.2 jne. vastaajan vastausta varten).

3. Jos kirjelmässä on yli kymmenen liitettä, liiteluettelon lisäksi tulisi esittää liitteiden otteista koostuva erillinen asiakirja, jossa yksilöidään ja toistetaan ne jokaisen liitteen merkitykselliset osat, joihin asianosainen haluaa tukeutua; tämä ei kuitenkaan koske asiakirjoja, joiden pituus ei ylitä kolmea sivua.
4. Liitteiden otteista koostuvan asiakirjan jälkeen on esitettävä itse liitteet liiteluettelon mukaisessa järjestyksessä ja sen mukaan numeroituina.
5. Jos kirjelmän liitteenä halutaan toimittaa myös jäljennöksiä tuomioistuinratkaisuihin, otteita oikeuskirjallisuudesta tai säädöksiä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työskentelyn helpottamiseksi, nämä on erotettava muista liitteistä, eikä niistä oteta otteita edellä mainittuun otteista koostuvaan asiakirjaan.
6. Jos liitteissä itsessään on liitteitä, ne on numeroitava ja esitettävä niin, että kaikenlaiset sekaannukset vältetään, eli esimerkiksi käyttämällä välilehtiä.
7. Tiettyyn tuomioistuimelle esitettyyn asiakirjaan viitattaessa ilmoitetaan aina kyseisen liitteen numero, joka sisältyy liiteluetteluun, mukaan lukien tieto siitä kirjelmästä, johon kyseinen liite kuuluu, siten kuin edellä IV.2 kohdassa on esitetty.

V KIRJELMIEN PITUUUS

1. Sekä asianosaisten edun että hyvän oikeudenhoidon edun mukaista on se, että kirjelmissä keskitytään olennaiseen ja että ne ovat mahdollisimman lyhyitä. Pitkät kirjelmät vaikeuttavat asian käsittelyä ja ovat keskeinen syy oikeusriitojen käsittelyaikojen pitkittymiseen.
2. Kirjelmän enimmäispituutena tulisi periaatteessa olla kyseisestä alasta ja asian olosuhteista riippuen seuraava:
 - 20—50 sivua, jos kyse on kanteesta tai vastineesta,
 - 10—25 sivua, jos kyse on kantajan tai vastaajan vastauksesta,
 - 10—20 sivua, jos kyse on oikeudenkäyntiväitettä koskevasta erillisestä asiakirjasta ja sitä koskevista huomautuksista,
 - 10—20 sivua, jos kyse on väliintulokirjelmästä.

On toivottavaa, ettei näitä enimmäispituuksia saavuteta. Nämä rajat voidaan ylittää asioissa, joihin liittyvät oikeuskysymykset tai tosiseikat ovat erityisen monimutkaisia.

VI PYYNTÖ ASIAN RATKAISEMISESTA NOPEUTETUSSA MENETTELYSSÄ

1. Asianosaisen, joka pyytää erillisellä asiakirjalla työjärjestyksen 76 a artiklan mukaisesti, että asia ratkaistaisiin nopeutetussa menettelyssä, on lyhyesti perusteltava, miksi asia on erityisen kiireellinen.
2. Koska nopeutettu menettely on pääasiallisesti suullinen, edellä mainittu pyyntö otetaan huomioon ainoastaan, jos pyynnön esittävän asianosaisen kirjelmässä (kanteessa tai vastineessa) esitetään ainoastaan yhteenveto perusteista ja jos siinä on ainoastaan vähän liitteitä.
3. Sellainen kannekirjelmä, jonka osalta kantaja pyytää asian ratkaisemista nopeutetussa menettelyssä, saisi periaatteessa olla enintään 10—25 sivua pitkä kyseisestä alasta ja asian olosuhteista riippuen.

VII TÄYTÄNTÖÖNPANON LYKKÄÄMINEN JA MUUT VÄLITOIMET

1. Hakemus on esitettävä erillisellä asiakirjalla. Sen on oltava itsessään ymmärrettävä niin, ettei siinä ole tarpeen viitata pääasian kanteeseen.
2. Hakemuksessa, joka koskee täytäntöönpanon lykkäämistä tai muita väli toimia, on esitettävä erittäin lyhyesti ja tiiviisti kanteen kohde, tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat perusteet, joihin kanne pohjautuu ja joista ilmenee, että kanne on ensi näkemältä eli ilmeisesti perusteltu (*fumus boni juris*), sekä seikat, jotka osoittavat näiden toimien olevan kiireellisiä. Edellä III ja IV luvussa esitettyä sovelletaan myös tältä osin.
3. Koska välimiihakemuksen tarkoituksena on se, että summaarisessa menettelyssä voidaan arvioida, onko kanne ilmeisesti perusteltu, tässä hakemuksessa ei saa missään tapauksessa toistaa kokonaisuudessaan kanteen sisältöä.
4. Jotta välimiihakemus voitaisiin käsitellä kiireellisenä, hakemuksen enimmäispituus, jota ei periaatteessa saataisi

ylittää, on kyseisestä alasta ja asian olosuhteista riippuen 10—25 sivua.

VIII LUOTTAMUKSELLISTA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT PYYNNÖT

1. Pyyntö siitä, että työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiettyjä salaisia tai luottamuksellisia asiakirjojen osia ei toimiteta väliintulijalle, on tehtävä erillisellä asiakirjalla.
2. Luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö on rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä. Pyyntö ei saa missään tapauksessa koskea koko kirjelmää, ja se saa ainoastaan poikkeuksellisesti koskea kirjelmän liitettä kokonaisuudessaan. Näin on siksi, että kyseisiä etuja vaarantamatta on tavallisesti mahdollista antaa tiedoksi sellainen asiakirjan versio, joka ei ole luottamuksellinen eli josta on poistettu tietyt osat, sanat tai luvut. Sellaista pyyntöä, joka ei ole riittävän täsmällinen, ei voida ottaa huomioon.
3. Pyyntöä on esitettävä täsmällisesti kyseiset seikat tai osat ja siinä on lyhyesti perusteltava, miksi kyseiset seikat tai osat ovat salaisia tai luottamuksellisia.
4. Pyyntöön tulee ottaa liitteeksi kyseisestä kirjelmästä tai asiakirjasta sellainen versio, josta on poistettu pyynnössä tarkoitetut seikat tai osat.
5. Sellaista pyyntöä, jota ei ole saatettu menettelysääntöjen ja -ohjeiden mukaiseksi siitä huolimatta, että kirjaaja on tätä pyytänyt kyseiseltä asianosaiselta, ei voida asianmukaisesti käsitellä; tässä tapauksessa kaikki oikeudenkäyntiasiakirjat toimitetaan kokonaisuudessaan väliintulijalle työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tehty Luxemburgissa 14 päivänä maaliskuuta 2002.

Kirjaaja

H. JUNG

Presidentti

B. VESTERDORF

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

**EU—PUOLA-ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 2/2002,
tehty 7 päivänä maaliskuuta 2002,
assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 2/1999 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkamisesta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2002**

(2002/254/EY)

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan assosiaatiosta tehdyn, 1 päivänä helmikuuta 1994 voimaan tulleen Eurooppa-sopimuksen ⁽¹⁾ pöytäkirjan N:o 2 10 artiklassa tarkoitettu yhteydenpitoryhmä kokoontui 8 päivänä lokakuuta 2001 ja päätti suositella sopimuksen 102 artiklalla perustetulle assosiaationeuvostolle, että assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 2/1999 vuonna 1999 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista jatkettaisiin 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2002.
- (2) Saatuaan kaikki asiaa koskevat tiedot assosiaationeuvosto on päättänyt noudattaa tätä suositusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Jatketaan assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 2/1999 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2002. Päätöksen johdanto-osassa ja 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa olevat viittaukset 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseen ajanjaksoon korvataan viittauksilla 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 väliseen ajanjaksoon.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

Tehty Brysselissä 7 päivänä maaliskuuta 2002.

Assosiaationeuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS

⁽¹⁾ EYVL L 348, 31.12.1993, s. 2.

KOMISSIO

**KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 25 päivänä maaliskuuta 2002,
ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi televisioille**

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1142)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/255/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämistäjärjestelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1980/2000⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan ja 6 artiklan 1 kohdan,
sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaan ympäristömerkki voidaan myöntää tuotteelle, jolla on ominaisuuksia, joiden ansiosta se voi vaikuttaa merkittävästi keskeisten ympäristönäkökohtien parantamiseen.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1980/2000 säädetään, että erityiset ympäristömerkin myöntämisperusteet vahvistetaan tuoteryhmittäin.
- (3) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet perustuvat asetuksen (EY) N:o 1980/2000 13 artiklalla perustetun Euroopan unionin ympäristömerkintälautakunnan laatimaan myöntämisperusteita koskevaan ehdotukseen.
- (4) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1980/2000 17 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saadakseen asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaisen yhteisön ympäristömerkin television on kuuluttava 2 artiklassa määritelt-

tyyn tuoteryhmään ja täytettävä liitteessä esitetyt arviointiperusteet.

2 artikla

Tuoteryhmään "televisiot" kuuluvat:

"Verkkovirralla toimivat sähkölaitteet, jotka on suunniteltu vastaanottamaan, purkamaan ja näyttämään satelliitti-, kaapeli- tai antennisignaalien avulla välitettäviä analogisia tai digitaalisia TV-lähetysignaaleja ja joiden kuvaruudun koko on vähintään 10 tuumaa (25 cm)."

3 artikla

Hallinnollisia tarkoituksia varten televisioille annetaan tunnusnumero "022".

4 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2002 31 päivään maaliskuuta 2005. Jos tarkistettuja arviointiperusteita ei ole annettu 31 päivään maaliskuuta 2005 mennessä, tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään maaliskuuta 2006.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Margot WALLSTRÖM

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.

LIITE

YLEISET PERIAATTEET

Arviointiperusteiden tavoitteet

Näiden perusteiden avulla pyritään:

- vähentämään energian käytöstä ympäristölle aiheutuvia vahinkoja tai vaaroja (ilmaston lämpeneminen, happamoituminen, uusiutumattomien luonnonvarojen ehtyminen) vähentämällä energiankulutusta,
- vähentämään luonnonvarojen käytöstä ympäristölle aiheutuvia vahinkoja parantamalla television uudelleenkäyttöä, kierrätettävyyttä sekä huollettavuutta,
- rajoittamaan vaarallisten aineiden käytöstä ympäristölle aiheutuvia vahinkoja tai vaaroja vähentämällä kyseisten aineiden käyttöä.

Arviointiperusteilla edistetään parhaiden toimintatapojen toteuttamista (ympäristön kannalta optimaalinen käyttö) ja lisätään kuluttajien ympäristötietoisuutta. Lisäksi merkitemällä muovikomponentit edistetään kierrätystä.

Vaatimukset on asetettu tasolle, joka suosii ympäristömerkin myöntämistä televisioille, joiden tuotannolla on vähäiset ympäristövaikutukset.

Arviointi- ja todentamisvaatimukset

Eriyiset arviointi- ja todentamisvaatimukset on esitetty kunkin arviointiperusteen yhteydessä.

Tarvittaessa voidaan käyttää muita kuin kussakin arviointiperusteessa ilmoitettuja testimenetelmiä, jos hakemusten arvioinnista vastaava toimivaltainen elin hyväksyy niiden vastaavuuden.

Testit olisi mahdollisuuksien mukaan suoritettava asianmukaisesti hyväksytyissä laboratorioissa tai laboratorioissa, jotka täyttävät EN ISO 17025 -standardissa esitetyt vaatimukset ja joilla on pätevyys asiaan kuuluvien testien suorittamiseen.

Toimivaltaiset elimet voivat tarvittaessa pyytää esittämään todentamista tukevia asiakirjoja ja toteuttaa riippumattomia tarkastuksia.

Hakemusten arvioinnissa ja arviointiperusteiden noudattamisen tarkastuksessa toimivaltaisten elinten suositellaan ottavan huomioon tunnustettujen ympäristönhallintojärjestelmien kuten EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän EMASin tai ISO 14001 -standardin noudattamisen (*Huomautus:* näiden hallintojärjestelmien soveltaminen ei ole pakollista).

ARVIOINTIPERUSTEET

1. Energiasäästö

- a) Television (jäljempänä "tuote") etuosassa on oltava selvästi näkyvä virtakytkin.
- b) Television virrankulutus passiivisessa ⁽¹⁾ valmiustilassa saa olla enintään 1,0 wattia.
- c) Integroidulla digitaalisella vastaanottimella/dekooderilla (IRD) varustettujen televisioiden virrankulutus aktiivisessa ⁽²⁾ valmiustilassa saa olla enintään 9,0 wattia.
- d) Television energiatehokkuusindeksiin päälle kytkettynä (EEI_{on}) on oltava alle 65 prosenttia kyseisen kuvakoon television perusvirrankulutuksesta. Energiatehokkuusindeksi päälle kytkettynä EEI_{on} lasketaan yhtälöllä:

$$EEI_{on} = P_{on} / P_{on,bc}$$

jossa:

P_{on} on television mitattu virrankulutus päälle kytkettynä

$P_{on,bc}$ on television perusvirrankulutus päälle kytkettynä. Tämä lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$P_{on,bc} = 16 + 16 \times idd + \frac{0,75 \times format \times scrnsz + digit \times 33 + 0,38 \times scrnarea}{0,825}$$

jossa:

- *digit* on 1, jos televisiossa on kuvapyyhkäisyyn digitaalinen prossointi, ja 0, jos siinä ei ole tällaista prossointia,
- *format* on 0,80 vakiokuvaavuudelle (kuvasuhde 4:3) ja 0,87 laajakuvatelevisioille (kuvasuhde 16:9),

⁽¹⁾ Passiivinen valmiustila — TV on kytketty virtalähteeseen, ei tuota ääntä eikä kuvaa ja odottaa kytkemistä tilaan "pois päältä", "aktiivinen valmiustila" tai "päällä" siten, että se vastaanottaa suoran tai välillisen signaalin esim. kaukosäätimestä.

⁽²⁾ Aktiivinen valmiustila — TV on kytketty virtalähteeseen, ei tuota ääntä eikä kuvaa ja vaihtaa dataa ulkoisen lähteen kanssa tai vastaanottaa dataa ulkoisesta lähteestä.

- *scmsize* on kuvaruudun lävistäjä senttimetreinä,
- *scmarea* on kuvaruudun pinta-ala neliödesimetreinä, eli se on yhtä kuin $scmsize \times scmsize \times 0,48 / 100$ vakiokuva-ruudulle (kuvasuhde 4:3) ja $scmsize \times scmsize \times 0,427 / 100$ laajakuvatelevisiolle (kuvasuhde 16:9),
- *idd* on 1, jos televisiossa on integroitu digitaalinen dekooderi digitaalisia lähetyssignaaleja varten, ja muussa tapauksessa se on 0.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava testiseloste, josta käy ilmi, että virrankulutus kussakin toimintatilassa on mitattu EN 50301 -standardissa (Methods of measurement on receivers for TV broadcast transmission) kuvattuja menettelyjä noudattaen. Testiselosteessa on ilmoitettava kussakin toimintatilassa mitattu virrankulutus, laskettu perusvirrankulutus päälle kytkettynä sekä laskettu prosentiosuus perusvirrankulutuksesta päälle kytkettynä.

2. Käyttöiän pidentäminen

Valmistajan on annettava kaupallinen takuu siitä, että televisio toimii vähintään kahden vuoden ajan. Takuu on voimassa siitä päivästä alkaen, jona laite toimitetaan asiakkaalle.

Sopivien sähköisten varaosien saatavuus on taattava seitsemän vuoden ajan sen jälkeen, kun tuotanto lopetetaan.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen.

3. Keräys ja kierrätys

Valmistajan on järjestettävä ilmaiseksi tuotteen ja kaikkien vaihdettujen osien keräys kierrätystä varten, lukuun ottamatta käytössä saastuneita laitteita.

Lisäksi tuotteen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) valmistajan on tarkastettava tuotteen purettavuus ja esitettävä purkuselostus, jonka on oltava pyynnöstä kolmansien osapuolten saatavilla. Selostuksen perusteella on muun muassa voitava varmistaa, että:
 - liitokset on helppo löytää ja niihin on helppo päästä käsiksi,
 - liitokset ovat mahdollisimman pitkälle standardoituja,
 - liitokset ovat käsiteltävissä tavanomaisia työkaluja käyttäen;
- b) yhteensopimattomien ja vaarallisten aineiden on oltava erotettavissa;
- c) 90 tilavuusprosenttia kotelon ja rungon muovi- ja metallimateriaaleista on oltava teknisesti kierrätettäviä;
- d) 90 painoprosenttia katodisädeputkessa käytetystä lasista on oltava teknisesti kierrätettäviä;
- e) jos laitteessa tarvitaan merkintöjä, niiden on oltava helposti irrotettavissa tai kiinteästi tehtyjä;
- f) muoviosat:
 - eivät saa sisältää tarkoituksellisesti lisättyä lyijyä tai kadmiumia,
 - voivat koostua yhdestä polymeeristä tai yhteensopivista polymeereistä lukuun ottamatta koteloa, joka saa koostua enintään kahdesta erotettavissa olevasta polymeerityypistä,
 - eivät saa sisältää metalleja, jotka eivät ole erotettavissa;
- g) yli 25 gramman painoiset muoviosat:
 - eivät saa sisältää seuraavia palonsuoja-aineita:

Nimi	CAS-numero
dekabromidifenylyli	13654-09-6
monobromidifenylylieetteri	101-55-3
dibromidifenylylieetteri	2050-47-7
tribromidifenylylieetteri	49690-94-0
tetrabromidifenylylieetteri	40088-47-9
pentabromidifenylylieetteri	32534-81-9
heksabromidifenylylieetteri	36483-60-0
heptabromidifenylylieetteri	68928-80-3
oktabromidifenylylieetteri	32536-52-0
nonabromidifenylylieetteri	63936-56-1
dekabromidifenylylieetteri	1163-19-5
klooriparafiinit, joiden ketjun pituus on 10—13 hiiliatomia ja joiden klooripitoisuus on yli 50 painoprosenttia,	85535-84-8

- eivät saa sisältää sellaisia aineita sisältäviä palonsuoja-aineita tai -yhdisteitä, joihin on liitetty tai joihin voidaan hakemuksen tekoajankohtana liittää jokin seuraavista vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktiivissä 67/548/ETY⁽¹⁾ ja sen myöhemmissä muutoksissa määritellyistä vaarallisuutta osoittavista lausekkeista: R45 (aiheuttaa syöpäsairauden vaaraa), R46 (saattaa aiheuttaa perimävaurioita), R50 (erittäin myrkyllistä vesiliöille), R51 (myrkyllistä vesiliöille), R52 (haitallista vesiliöille), R53 (voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä), R60 (voi heikentää hedelmällisyyttä) tai R61 (vaarallista sikiölle),
- on varustettava ISO 11469 -standardin mukaisella pysyvällä merkinnällä, josta käy ilmi materiaali. Tätä vaatimusta ei kuitenkaan sovelleta suulakepuristettuihin muoviosiin ja litteiden näyttöjen valojohtimiin.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan ja/tai tämän tavarantoimittajien on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen. Hakijan on toimitettava hakemuksen arvioinnista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle jäljennös purkuselostuksesta.

4. Käyttöohjeet

Tuotteen ostajalle on annettava asianmukaiset tiedot, joissa annetaan ohjeita ympäristöä säästävästä käytöstä ja erityisesti:

- a) tieto siitä, että televisio olisi kytkettävä pois päältä televisiossa olevaa virtakytkintä käyttäen, jos sitä ei katsota vähään aikaan, sillä tämä vähentää energiankulutusta;
- b) tieto siitä, että tuote kuluttaa sähköä valmiustilassa, sekä siitä, kuinka tällaista kulutusta voidaan vähentää;
- c) tieto siitä, että käytön aikaista energiankulutusta voidaan vähentää merkittävästi vähentämällä kuvan kirkkautta, mikä alentaa kokonaiskäyttökustannuksia;
- d) tiedot takuusta ja varaosien saatavuudesta;
- e) tiedot siitä, että laitteen osat voidaan kierrättää eikä niitä tulisi heittää pois;
- f) ohjeet siitä, kuinka kuluttaja voi hyödyntää valmistajan järjestämää laitteiden keräystä;
- g) tieto, että tuotteelle on myönnetty kukkatunnus (EU:n ympäristömerkki) ja lyhyt selitys siitä, mitä tämä tarkoittaa, sekä ilmoitus, että lisätietoja ympäristömerkistä on saatavilla Internetistä osoitteesta <http://europa.eu.int/comm/environment/ecolabel>.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen. Hakijan on toimitettava hakemuksen arvioinnista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle jäljennös käyttöoppaasta.

5. Ympäristöseloste

Tuotteeeseen on liitettävä ympäristöseloste, jonka on oltava käyttäjän saatavilla. Tämän asiakirjan on oltava ECMan teknisessä raportissa 70, "Product-related environmental attributes", esitettyjen suositusten mukainen.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on vakuutettava, että tuote on tämän vaatimuksen mukainen. Hakijan on toimitettava hakemuksen arvioinnista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle jäljennös ympäristöselosteesta.

6. Ympäristömerkissä olevat tiedot

Ympäristömerkin kentässä 2 on oltava seuraava teksti:

- hyvä energiatehokkuus,
- tuotteen suunnittelussa on otettu huomioon sen kierrätys.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on vakuutettava, että tuote on tämän vaatimuksen mukainen. Hakijan on toimitettava hakemuksen arvioinnista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle jäljennös pakkauksessa ja/tai tuotteessa ja/tai sen mukana seuraavissa asiakirjoissa olevasta ympäristömerkistä.

⁽¹⁾ EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 25 päivänä maaliskuuta 2002,
tiettyjen ajokorttiluokkien välisistä vastaavuuksista tehdyn päätöksen 2000/275/EY oikaisemisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1175)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/256/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/56/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Komission päätöksen 2000/275/EY⁽³⁾ liitteessä on virheitä. Tämän vuoksi päätöstä on syytä oikaista,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Oikaistaan päätös 2000/275/EY suluissa mainituilla sivuilla seuraavasti:

- 1) Korvataan mallia Belgia 1 (s. 3) koskevassa kohdassa "Kuvaus" ilmaus "Yleensä malli on painettu vaaleanpunaiselle paperille" ilmauksella "Malli on aina painettu vaaleanpunaiselle paperille".
- 2) Korvataan Saksan mallia 2 (s. 8) koskevassa vastaavuustaulukossa sarakkeen "Vastaavat luokat" kolmannella rivillä ilmaus "alle 25 matkustajapaikkaa" ilmauksella "25 matkustajapaikkaa tai vähemmän".
- 3) Korvataan mallia Kreikka 1 (s. 14) koskevassa vastaavuustaulukossa sarakkeen "Vastaavat luokat" kolmannella rivillä ilmaus "B*" ilmauksella "B ammattikäyttöön".
- 4) Korvataan mallia Espanja 1 (s. 15) koskevassa vastaavuustaulukossa sarakkeen "Vastaavat luokat" kuudennella rivillä ilmaus "C1" ilmauksella "C1 (ks. 1)", seitsemännellä rivillä ilmaus "C1E" ilmauksella "C1E (ks. 1)" ja kahdeksannella rivillä ilmaus "C, CE (ks. 1)" ilmauksella "C, CE (ks. 2)".
- 5) Korvataan mallia Espanja 1 (s. 15) koskeva kohta "Lisätiedot" seuraavasti:

"Lisätiedot:

1. Jos ajokortin sivulle 6 ei ole merkitty suurimman sallitun painon rajoitusta 7 500 kg:aan, luokkaan C1 sisältyy oikeus kuljettaa luokan C ajoneuvoja. Jos tällaista rajoitusta ei ole merkitty ja haltijalla on oikeus kuljettaa luokkien C1E tai C2E ajoneuvoja, näihin luokkiin sisältyy oikeus kuljettaa luokan CE ajoneuvoja.
2. Luokan C2 ajokortin haltijalla on oikeus kuljettaa lisäksi luokan DE ajoneuvoja, jos hänellä on hallussaan myös luokan D ajokortti."
- 6) Koskee ainoastaan ranskankielistä versiota.
- 7) Korvataan Itävallan mallia 3 (s. 29) koskevassa vastaavuustaulukossa sarakkeen "Vastaavat luokat" viidennellä rivillä ilmaus " (ks. 1)" ilmauksella " (ks. 2)".
- 8) Korvataan mallia Itävalta 4 (s. 30) koskevassa vastaavuustaulukossa sarakkeen "Vastaavat luokat" toisella rivillä ilmaus "A1, B" ilmauksella "B".
- 9) Korvataan osa "Norjassa myönnettyt mallit" (s. 47—50) tämän päätöksen liitteellä.
- 10) Lisätään numero "1." ilmauksen "Lisätiedot" jälkeen kussakin seuraavista malleista:
Ranska 1 (EYVL L 91, 12.4.2000, s. 16), Ranska 2 (s. 17), Ranska 4 (s. 18), Ranska 5 (s. 19), Portugali 1 (s. 31), Ruotsi 2 (s. 37), Yhdistynyt kuningaskunta 3 (s. 39), Islanti 1 (s. 44), Islanti 2 (s. 44), Islanti 3 (s. 45), Islanti 4 (s. 45) ja Liechtenstein 2 (s. 47).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta
Loyola DE PALACIO
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 45.

⁽³⁾ EYVL L 91, 12.4.2000, s. 1.

LIITE

NORJASSA MYÖNNETYT MALLIT

Kaikkia malleja koskeva yleinen huomautus: Kaikissa norjalaisissa ajokorteissa on esipainettu teksti, jonka kielimuotona on "bokmål" tai "nynorsk". Nämä kaksi kielimuotoa ovat samanarvoisia. Sanat "førerkort" ja "Norge" osoittavat, että teksti on "bokmålia", ja sanat "førarkort" ja "Noreg", että kielimuotona on "nynorsk".

Malli Norja 1 (N1)

Myönnetty Norjassa 23.4.1967—31.3.1979

Kuvaus: Tummanvihreät kannet, malli taitettu A7-muotoon, kuusi sivua. Etukanteen on painettu sana "Førerkort" tai "Førarkort".

Vastaavuustaulukko

Mallin N1 luokat	Vastaavat luokat
Klasse 1	A1, BE
Klasse 2	A1, BE
Klasse 3	A
(Klasse 4)	—

Lisätiedot:

Malli on voimassa ajokortin haltijan satavuotissyntymäpäivään saakka, jos ajokortin alkuperäinen voimassaoloaika oli kymmenen vuotta ja ajokortti oli voimassa 2. huhtikuuta 1982. Kun tätä mallia olevan ajokortin haltija ajaa ulkomailla, hänellä on kansallisen lainsäädännön mukaan oltava mukanaan myös virallinen käännös tai kansainvälinen ajokortti tieliikennettä koskevan Wienin yleissopimuksen mukaisesti.

Malli Norja 2 (N2)

Myönnetty Norjassa 1.4.1979—1.3.1989

Kuvaus: Kirkas vaaleanpunainen paperi, joka on päällystetty kirkkaalla muovilla, kaksi sivua. Heinäkuun 1985 jälkeen myönnettyihin ajokortteihin on merkitty ajokortin haltijan ensimmäisen ajokortin ("Første førerkort") myöntämispäivä siitä riippumatta, mitä mallia kyseinen ajokortti oli.

Vastaavuustaulukko

Mallin N2 luokat	Vastaavat luokat
A	A
A + "Klasse A gjelder bare lett motorsykkkel"	A1 (ks. 1.)
B	B
BE	BE (ks. 2.)
C	C
CE	CE
D	C1, D (ks. 3.)
DE	C1E, DE (ks. 3.)
(A + "Klasse A gjelder bare beltemotorsykkkel")	—
(T)	—

Lisätiedot:

- 1) Leima on ajokortin kääntöpuolella.
- 2) Luokan BE ajokortit, jotka on myönnetty ennen 1. huhtikuuta 1979 ja vaihdettu myöhemmin malliin N2, antavat ajokortin haltijalle oikeuden kuljettaa myös luokan A1 ajoneuvoja.
- 3) Säilyttääkseen oikeuden ajaa luokan C1 tai C1E ajoneuvoja ajokortin haltijan on vaihdettava ajokorttinsa malliin N4 uudistaessaan luokan D tai DE ajo-oikeuttaan.

Malli Norja 3 (N3)

Myönnetty Norjassa 1.3.1989—31.12.1997

Kuvaus: Kirkas vaaleanpunainen ja harmaa paperi, joka on päällystetty kirkkaalla muovilla, kaksi sivua.

Vastaavuustaulukko

Mallin N3 luokat	Vastaavat luokat
A	A
A + "Klasse A gjelder bare lett motorsykkel"	A1 (ks. 1.)
A1	A1
B	B
BE	BE (ks. 2.)
B1	B1
C	C
CE	CE
C1	C1 (ks. 3.)
C1E	C1E (ks. 3.)
D	D
DE	C1E, DE (ks. 4.)
D1	D1 (ks. 5.)
D1E	D1E (ks. 5.)
D2	C1, D1 (ks. 4.)
D2E	C1E, D1E (ks. 4.)
(A + "Gjelder beltemotorsykkel")	—
(S)	—
(T)	—

Lisätiedot:

- 1) Leima on ajokortin kääntöpuolella.
- 2) Luokan BE ajokortit, jotka on annettu ensimmäisen kerran ennen 1. huhtikuuta 1979 ja vaihdettu myöhemmin malliin N3 oikeuttavat ajokortin haltijan ajamaan myös luokan A1 ajoneuvoja.
- 3) Luokat C1 ja C1E otettiin käyttöön 1. tammikuuta 1997.
- 4) Ajokortin haltija menettää oikeuden ajaa luokan C1 ja luokan C1E ajoneuvoja, jos hän ei ole vaihtanut ajokorttiaan malliin N4 uudistaessaan ajo-oikeuttaan luokkiin DE, D2 tai D2E.
- 5) Luokat D1 ja D1E otettiin käyttöön 1. tammikuuta 1997 ja ne korvasivat luokat D2 ja D2E.

Malli Norja 4 (N4)**Myönnetty Norjassa 1.1.1998 tai sen jälkeen**

Kuvaus: Direktiivin 91/439/ETY liitteen I a mukainen muovinen korttimalli.

Vastaavuustaulukko

Mallin N4 luokat	Vastaavat luokat
A1	A1
A	A
B1	B1
B	B
BE	BE
C1	C1
C1E	C1E
C	C
CE	CE
D1	D1
D1E	D1E
D	D
DE	DE
(S, T)	—